

A vibrant sunset scene over a calm lake. The sky is filled with dramatic, dark clouds illuminated from below by the setting sun, creating a rich palette of oranges, yellows, and reds. The sun is a bright point of light on the horizon, its glow reflecting across the water's surface. In the foreground, the dark silhouettes of tall reeds or grasses are scattered across the bottom half of the frame, partially obscuring the water. The overall mood is peaceful and contemplative.

HERBERT W. ARMSTRONG

Minä viikospäivänä on
kristillinen
sapatti?

Minä viikonpäivänä on

**kristillinen
sapatti?**

HERBERT W. ARMSTRONG

Tätä kirjaa ei myydä.

Se on yleiseen käyttöön tarkoitettu
vapaa julkaisu.

© 1962, 1964, 1968, 1970, 1971, 1972, 1976, 1982

Herbert w. Armstrong
Kaikki oikeudet pidätetään.
Painomaa U.S.A

Onko mitään väliä, MINKÄ päivän
pyhitämme—tai jätämme pyhittämättä?

Vakiinnuttiko Raamattu SUNNUNTAIN
HERRAN PÄIVÄKSI? Annettiinko sapatti vain
juutalaisille—ja käskettiinkö kristittyjä
viettämään HERRAN PÄIVÄÄ SUNNUNTAINA?

Sisällysluettelo

LUKU 1: ... Onko väliä?	7
LUKU 2: Kuka teki ja vakiinnutti sapatin?	20
LUKU 3: Jumala antoi lain—ei Mooses	34
LUKU 4: Erityinen ikuinen liitto	46
LUKU 5: Mikä päivä tarkoitettiin ei- juutalaisille kristityille?	61
LUKU 6: Miksi Israel ja Juuda joutuivat orjiksi?	70
LUKU 7: Mainitseeko Uusi Testamentti sunnuntain?	77
LUKU 8: Hämmästyttävä totuus kristillisestä yhteydestä	91

1

... Onko väliä?

USEIMMAT kristityiksi itseään kutsuvat hyväksyvät SUNUNTAIN olevan Uuden Testamentin Herran päivä. Muslimien pyhäpäivänä on puolestaan perjantai. Jotkut uskonnot eivät aseta mitään viikonpäivää erilleen.

Lisäksi löytyy seurakuntia, joiden mielestä tulisi edelleen pyhittää viikon seitsemäs päivä, sapatti. Heidän mukaansa sen viettämättä jättäminen on SYNTI—ja sen rankaisuna seuraa ikuinen KUOLEMA!

Tämä on hyvin vakavanlaatuinen väitös!

Harvat ottavat kuitenkaan väitöstä vakavasti—mutta annettu haaste ei tästä huolimatta mitätöidy. Oletko *SINÄ* koskaan pohjittanut vakavasti tätä kysymystä?

Jos joku ilmoittaisi, että taloni on tulella, en varmasti nauraisi ja jättäisi vakavaa asiaa huomioimatta, vaan ottaisin asiasta selvää, kunnes TIETÄISIN VARMASTI, että taloni on turvassa. Opin jo vuosia sitten, kuinka vaarallista on huolimattomasti OLETTAA tai pitää asioita itsestäänselvyytenä. On paljon viisaampaa ja varmempaa *ottaa selville kaikki TOSIASIAT* ennen päätöksentekoa.

Ihmisen ikuinen ELÄMÄ on paljon tärkeämpi kuin hänen asuintalonsa.

Harvat ovat nykyään enää tietoisia, kuinka kuumana sapatti vs. sunnuntai—kiista *kuohui* kristinuskon alussa kolmesataa vuotta. Sen mukana väkivaltaisuuudet ja verenvuodatuksen

lisääntyvät. Miljoonia kidutettiin ja ihmisiä tuomittiin kuolemaan juuri tämän kiistan tähden.

KUKA ON OIKEASSA?

Onko asialla loppujen lopuksi väliä?

MUUTTUVAT AJAT

Jouduin vuosia sitten tämän samaisen kysymyksen kanssa kasvotusten. Vaimoni ilmoitti löytäneensä Raamatusta käskyn, joka velvoitti kristittyjä pitämään sapatin—perjantain auringonlaskusta lauantain auringonlaskuun saakka. Tämä väittämä saattoi minut suunniltaan, olin täysin ällistynyt. Mielestäni tällainen oli fanaattisuutta. Tein mielipiteeni selväksi—runsaine vastaargumentteineen!

”Et rehellisesti saata väittää, että jokainen kirkkokuntamme olisi väärässä!”, lausuin vakaumuksen äänellä.

Minut siis haastettiin *tutkimaan tätä asiaa*—KAIVAMAAN KAIKKI SIIHEN LIITTYVÄT TOSIASIAT ESILLE! Lähdin vihaisesti tutkimaan asiaa perin pohjin. En voinut sysätä sitä syrjään, koska minun täytyi *elää sen kanssa!* Se oli tunkeutunut kotiini!

Kun alkaa pohtia tätä asiaa, mieleen nousee heti lisäkysymyksiä.

Eikö uskontomme pitäisi mukautua *muuttuviin aikoihin?* Saatettiinhan Raamattu päätökseen jo noin 1900 vuotta sitten. Elämme nyt täysin erilaisessa maailmassa! Tämä on yksi mahdollisista väitteistä. Olemmeko kuitenkin sittenkään vapaita järkeilemään ulos uskonnostamme? Jäämekö uskomme varassa odottamaan viimeistä tuomiota? Vai olisiko meidän sittenkin parempi kaivaa esille asiaa koskeva TOTUUS!

Esille nousee edelleen kysymys: ”Kuinka *nykyinen* maailmamme voi sen nykyisessä tilassa viettää sapattia, seitsemättä päivää, kun koko maailma on järjestäytynyt SUNNUNTAIN viettoon?”

VOITAIISKO NÄMÄ SULKEA SAPATTINA? Monet kysyvät: ”Kuinka jättiläismäiset yleiset toiminnot (yllä) voitaisiin sulkea viikon seitsemäntenä päivänä, sapattina?” Kuvassa (alla) Time Square New Yorkissa. Voisivatko nämä liikkeet sulkea ovensa—perjantai-iltana ja lauantaina, juuri vilkkaimpaan liikeaikaan?

”Entä kun joku matkustaa valtamerialuksella, pitäisikö sinun mielestäsi heidän pysäyttää moottori ja pysähtyä paikoilleen perjantaina auringonlaskun aikaan?”

”Entä mitä tapahtuisi julkisille laitoksille suurissa kaupungeissa: sähkölle, vedelle, kaasulle? Suljettaisiinko poliisilaitokset ja päästettäisiinkö rikolliset vapaiksi?”

”Entä jos valtio olisi sotatilassa, pitäisikö joukkojen pysäyttää taistelut perjantaina auringonlaskun aikaan? Vihollisemme eivät varmaankaan ymmärtäisi tällaista!”

”Olemme varmaan kadottaneet alkuperäisen oikean AJANLASKUN. Kuinka voimme tietää, onko nykyinen lauantai enää sama kuin maan luomisen aikainen—tai Mooseksen päivien aikainen lauantai? Viikon päivät eivät voi olla samoja kuin Mooseksen päivinä.” Tulen vastaamaan kaikkiin näihin kysymyksiin TODISTEIDEN KERA tässä kirjassessa.

”Ja loppujen lopuksi, *mitä väliä on*, MITÄ viikonpäivää vietämme, tai vietämmekö OLLENKAAN?”

Tähän kysymykseen—sekä moniin muihin—*täytyy löytyä vastaus! Tulen vastaamaan* näihin kaikkiin kysymyksiin tässä kirjassessa.

Ensimmäiseksi, KUINKA VOIMME VARMASTI SAADA TIE-TOOMME totuuden maailmassa jossa organisoitu kristinusko on järjestäytynyt viettämään sunnuntaita, ja jossa *useimmat* ihmiset eivät luultavasti pidä *mitään* päivää pyhänä?

Onko YLINTÄ AUKTORITEETIA, jolla hallitsee ikuista elämää ja kuolemaa, joka VOIMALLISESTI julistaa ja VALVOO oikeaa käytäntöä?

Millä AUKTORITEETILLÄ kristityt pyhittävät sununtain; muslimit perjantain; sabatiäärit lauantain; ja muut jättävät viettämästä?

Löytyykö perjantain, lauantain tai sununtain viettämiselle *autoritäärinen* määräysvalta? Selvästikään kaikki eivät tunnusta yhtä *samaa* auktoriteettia.

ENTÄ JOS JUMALAA EI OLE OLEMASSA?

Salli minun sanoa suoraan, että *jos Jumalaa ei ole olemassa*—jos jätämme Jumalan pois kuvioista—asialla ei ole enää mitään merkitystä!

En pysty kuvittelemaan, että asiaa voitaisiin lähteä järkeilemään mistään muusta näkökulmasta kuin Ylimmän AUKTORITEETIN kautta. MITÄ väliä muuten olisi, *minkä* päivän pyhitämme—vai pyhitämmekö *mitään*.

Iankaikkinen Luoja on olemassa! Hänen olemassaolonsa voi helposti todistaa. Jumala on KUVIOISSA MUKANA, riippumatta siitä, tunnustaako ihminen hänet todeksi vai ei! Suuri Jumala saattoi voimaan juuri tätä kysymystä koskevat vääjäämättömät LAIT. Jumala sekä lait OLEVAT OLEMASSA—ne TOIMIVAT —ne ovat AKTIIVISESTI KÄYNNISSÄ! Niiden olemassaolo ja niiden toiminta eivät riipu siitä, tiedostaako yksityinen ihminen—taikka koko ihmiskunta—ne tosiksi.

Iankaikkisella Jumalalla on kädessään elämän ja kuoleman avaimet! *Sinun kohtalosi* riippuu hänestä! IANKAIKKINEN KOHTALOSI! Juuri tämän takia asia on hyvin tärkeä—nykyisen ja ikuisen hyvinvointisi takia!

Eli ensiksi meidän täytyy saada varmasti tietää, KUKA tai MIKÄ tämä YLIN AUKTORITEETTI on, jonka edessä kerran kaikki seisomaan tuomiolla. Kertooko tämä auktoriteetti, MIKSI asia on tärkeä—sekä mikä seuraa tottelemattomuutta tai asian huomiotta jättämistä?

Tiesitkö, että yksi uskonnollinen järjestö väittää omistavansa erehtymättömän auktoriteettiaseman? Sen mukaan Raamattu itsessään ”ei ole riittävä taivaaseen johtava ohjekirja.” Se julistaa omien kirkonjohtajiensa kautta, että sen oma erehtymätön auktoriteettiasema vaihtoi sapatin sunnuntaiksi.

Tämä uskonnollinen järjestön absoluuttisen auktoriteetin tarjoama TODISTE on, että kaikki sunnuntaita viettävät ihmiset—koko läntisen maailman ihmiset—ovat alistuneet noudattamaan sen sunnuntaiasetusta.

Jonkin aikaa sitten eräs kirkollisessa auktoriteettiasemassa ollut henkilö sanoi, että vaikka käyt läpi koko Raamatun 1. Mooseksen kirjasta aina Ilmestyskirjan asti, et löydä yhtäkään sunnuntainviettoa koskevaa jaetta tai lausetta—Raamattu itse asiassa määrää viettämään viikon seitsemättä päivää—sunnuntainvieron perustuessa puolestaan ihmisen käskyihin.

Tämän kirkon väitteen mukaan kirkolliset johtajat ovat *korvanneet* Jeesuksen Kristuksen auktoriteetin. Monet uskonnolliset ihmiset saattavat yllättyä tällaisesta väittäjästä.

Sen väitteen mukaan Kristus siirsi seurakunnan JOHDON Pietarille ja hänen seuraajilleen. Eli että Kristus, seurakunnan PÄÄ, muka ”luovutti” oman hallintonsa seurakunnan uudelle PÄÄLLE, ihmisille, jotka nyt hallitsivat muka Kristuksen *sijasta*.

Kuitenkaan monetkaan kirkosakävijät eivät hyväksy tällaista erehtymättömyysoppia.

MIKÄ ON TOTUUS?

Oletko koskaan todella pysähtynyt TODISTAMAAN JUMALAN olemassaoloa? Pystytkö todistamaan, vääjäämättömästi osoittamaan, Jumalan luajuuden TOSIASIAKSI—että hän HALLITSEE luomakuntaansa—koko maailmankaikkeutta—OLLEN KAIKKEIN YLIN EREHTYMÄTÖN AUKTORITEETI?

Pystyt *osoittamaan tämän toteen*—ellet halua sulkea korviasi totuudelta! Tarjoamme sinulle kirjasemme *Does GOD exist? (Onko JUMALA olemassa?)*.

Voitko osoittaa TODEKSI, että PYHÄ RAAMATTU on Jumalan auktoriteetin omaava Sana—hänen antamansa sanoma ja opaskirja ihmisiä varten—AINOA EREHTYMÄTÖN AUKTORITEETI, jonka perusteella ihmiskunta tullaan TUOMITSEMAAN.

Kyllä, *voit todistaa tämänkin*, jollet kieltäydy hyväksymästä TOTUUTA!

Jeesus Kristus on Uuden Testamentin Jumalan seurakunnan PERUSTAJA.

KOSKA KRISTUS RAKENSI SEURAKUNTANSA?

Koska Kristus perusti, koska hän *saattoi* Jumalan seurakunnan *alkuun*—kuolevaisena ihmisenä ollessaan vai ylösnousemuksensa ja taivaaseen astumisensa jälkeen?

Hän opetti opetuslapsilleen ainoastaan SANOMAANSA—EVANKELIUMIAAN—kuolevaisessa ruumiissa, elinaikanaan! JUMALAN SEURAKUNTA perustettiin—saatettiin alkuun—helluntaina 31 jKr., SEN JÄLKEEN KUN Kristus oli ylösnoussut, kirkastettu ja noussut Jumalan valtaistuimelle taivaaseen.

KOSKA Kristus ”lakkasi” olemasta seurakunnan pää ja koska hän siirsi sen johdon ihmisille? Tämä ei olisi voinut olla mahdollista SEURAKUNNAN perustamisen jälkeen—*ja tätä ennen seurakuntaa puolestaan ei ollut vielä olemassa!*

Miksi kirkkojen johtajat kieltävät Raamatun kirjoitusten auktoriteetin—ja sitten itse ASETTAVAT oman auktoriteettiasemansa juuri kieltämänsä auktoriteetin varaan—Matteuksen evankeliumin kohtaa16:18 siteeraten?

Jeesus oli juuri tiedustellut opetuslapsiltaan, kenenkä he uskoivat hänen, IHMISEN Pojan todella olevan. Pietari oli vastannut hänen olevan Kristuksen—ennustetun Messiaan—elävän JUMALAN Pojan. Jeesus oli vastannut tähän, ettei kukaan ihminen, vaan ainoastaan hänen ISÄNSÄ taivaassa oli sen hänelle ilmoittanut.

Sitten Jeesus lisäsi tähän: ”Ja minä sanon sinulle: sinä olet Pietari” (Alkuperäiskielellä kreikaksi *Petros*, joka tarkoittaa kiveä), ”ja tälle kalliolle” (kreikaksi *petra*, joka tarkoittaa kielekettä, lohkarettä), ”minä rakennan seurakuntani” (Evankeliumi Matteuksen mukaan 16:18).

Tämän KIVEN, jolle seurakunta perustettiin, väitetään viittaavan Pietariin—eikä Kristukseen—mutta huomioi kreikankielinen Matteuksen alkuperäisteksti. Näihin aikoihin ei ollut olemassa englannin eikä suomen kieleltä. Nykyversiomme ovat alkuperäisen kreikkalaisen tekstin *käännöksiä*.

Pietaria nimitettiin myös Keefaaksi (Kreikaksi *Képhas*, armenkielinen *Kêpha*). Johanneksen evankeliumissa 1:40–42 kerrotaan kuinka Andeas, Simon Pietarin veli löysi Pietarin ja toi tämän Jeesuksen tykö. ”Ja Jeesus kiinnitti katseensa häneen ja sanoi: Sinä olet Simon, Johanneksen poika; sinun nimesi on oleva Keefas, joka käännettynä on Pietari (a stone, engl).” (jae 42). Englantilainen sana ”kivi” käännetään kreikan sanasta *petros*, joka tarkoittaa yksittäistä kiveä tai irtokiveä. Myöskin kreikankielen sana *Kephas* viittaa juuri tällaiseen kiveen, viitaten varmuudella kuolevaiseen IHMISEEN.

Kun Jeesus sanoi ”ja tälle KALLIOLLE minä rakennan seurakuntani” (Evankeliumi Matteuksen mukaan 16:18), kreikankielen Matteuksen käyttämä alkuperäissana *ei* olekaan *Kephas*, *petros*, vaan *petra*, tarkoittaen *suurta*, *massiivista* KALLIOTA.

Onko tällä kaikella merkitystä?

”... JA TÄMÄ KALLIO OLI KRISTUS”

Katsotaanpa myös muita tekstejä, joissa käytetään samaa *petra*-sanaa. Matteuksen evankeliumin jakeessa 7:24 Jeesus kertoo

miehestä, joka rakensi talonsa KALLIOLLE. Tämä kreikan kielen sana on *petra*. Saattaisiko joku rakentaa talonsa pelkälle yksittäiselle (pikku)kivelle niin vakaasti, ettei tuuli sitä pois puhaltaisi? Ei tietenkään! Jeesus sanoo seuraavassa jakeessa, että taloi pysyi pystyssä rankkasateista, virroista, tulvista ja tuulten puhaltamisista huolimatta, KOSKA se oli rakennettu KALLIOLLE. Näemme tässä *petra*-sanan kuvaavan suuruutta, vakautta ja voimaa! Yksi sen määritelmistä onkin *kalliomassa*.

Matteuksen evankeliumin jakeessa 27:60 kerrotaan myös, että hauta, johon Jeesus pantiin ristiinnaulitsemisensa jälkeen, oli lohkottu KALLIOSTA. *Olen nähnyt tämän kallion*. Olen kävellyt sen sisällä! Se on ERITTÄIN SUURI KALLIO, ei mikään pikkukivi!

Kreikankielinen *petra* ei voi siis tarkoittaa Pietari-nimistä ihmistä, vaan se tarkoittaa kirkastettua KRISTUSTA! Paavali kirjoittaa Mooseksen aikaisia israelilaisia erämaassa kuvatessaan seuraavasti: "... Sillä he joivat hengellisestä kalliosta, joka heitä seurasi; ja se kallio oli KRISTUS" (1 Kirje korinttilaisille 10:4).

Liddell-Scott *kreikkalais-englantilaisen* sanakirjan mukaan "Kenenkään kunniallisen kirjailijan teoksessa [*petra*] sanaa ei löydy [*petros*] muotona." Päinvastoin *petros* ja *petra* "erotetaan".

Yksinkertaisesti sanottuna *petra* on KRISTUS—ja pienempi kivi, *petros*, tai *Kephas*, on Simon Pietari.

Täten kiistakysymys on nyt lopullisesti tullut selvitettyä!

KRISTUS ON SEURAKUNNAN PÄÄ!

Oliko *Pietari* seurakunnan pää? Mitä *PIETARI* itse *sanoi* asiasta? Pietari kirjoitti seuraavanlaisesti Kristuksesta ja kirkosta puhuessaan: "Sillä Raamatussa sanotaan: Katso, minä lasken Siionin (seurakunnan) valitun *kiven*, kalliin kulmakiven; ja joka häneen uskoo, ei ole häpeään joutuva. Teille siis, jotka uskotte, se on kallis, mutta niille, jotka eivät usko, on se *kivi*, jonka rakentajat hylkäsivät, tullut kulmakiveksi ja kompastuskiveksi ja loukkaus-KALLIOKSI. Koska he eivät tottele sanaa, niin he kompastuvat; ja siihen heidät on pantukin." (1 Pietarin kirje 2:6-8).

Tässä raamatunkohdassa Pietari puhuu seurakunnalle. Hän lainaa Jesajan kirjan 28 luvun jaetta 16: "Sentähden sanoo Herra, HERRA: Katso, minä lasken Siioniin peruskiven, koetellun kiven, kalliin kulmakiven, LUJASTI PERUSTETUN". Tämä

kuvaa KRISTUSTA, PERUSTUSTA, jolle seurakunta rakennettiin. Jumalan seurakunta rakennettiin KALLIOLLE (sen perustus), KRISTUKSELLE—*eikä* kiven, Pietarin varaan.

Pietarin kirjeen toisessa luvussa ”kivi”-sana johdetaan joka kerran kreikan *lihos*-sanasta—EIKÄ *petros*-sanasta. *Lithos* on määritelmältään kivi, myllynkivi, konpastuskivi. Tätä samaa sanaa käytettiin temppekirakennuksen kivistä—ja myös miehen mittaa korkeammasta kivistä, joka vieritettiin Jeesuksen haudan ovelle. Jakeen 8 KALLIO-sana sen sijaan kääntyy kreikan *petra*-sanasta, tarkoittaen massiivista kiveä. Se puolestaan kuvaa Kristusta—ei Pietaria—seurakunnan PÄÄNÄ.

Efesolaiskirjeen 2:20 kuvaa SEURAKUNTAA ”apostolien ja profetain perustukselle rakennetuksi (Vanhan Testamentin profetat mukaanlukien), *kulmakivenä itse Kristus Jeesus*.” Tässä Kristuksen sanotaan selvästi olevan sen JOHTAJAN, sen PÄÄN.

Seurakunnan TODELLINEN PERUSTUS ON KRISTUS. ”Sillä muuta perustusta ei kukaan voi panna, kuin mikä pantu on, ja se on Jeesus Kristus” (1 Kirje korinttilaisille 2:11).

Useat opettavat Kristuksen lähteneen—menneen ”pois”—hylänneen seurakuntansa—sen johdon Pietarille ja hänen jälkeensä tuleville johtajille luovuttaen. Kuitenkin Jeesus Kristus itse sanoi: ”En minä sinua hylkää enkä sinua jätä” (Kirje heprealaisille 13:5). Ilmestyskirjassa 1:13, 18 hänen osoitetaan olevan *elävä* Pää, hengellisesti *keskellä* seurakuntaa.

Kenen Jumalan sana sanoo SEURAKUNNAN elävän PÄÄN olevan?—Pietarin, kirkollisen johtajan, vai KRISTUKSEN? *LUE ITSE!* ”KRISTUS ON SEURAKUNNAN PÄÄ!” (Kirje efesolaisille 5:23). Katso myös Efesolaiskirje 4:15; 1:22; Kolossalaiskirje 1:18; 2:19.

Jeesus Kristus nousi kuolleista! Jeesus Kristus *ELÄÄ TÄNÄÄN!* *MIKSI* hänet tahdotaan kuvata joko avuttomana vauvana äitinsä käsivarsilla, äitiä Kristusta enemmän korostaen—tai sitten *kuolleena ristinpuussa* roikkuen? *JEESUS KRISTUS ELÄÄ TÄNÄKIN PÄIVÄNÄ!* Yli 1900 vuoden ajan hän on ollut *ITSE* rakentamansa *tosi seurakunnan elävä PÄÄ* sekä ylipappi.

AUKTORITEETTI KUULUU KRISTUKSELLE!

Tiedämme, että todellisen Uuden Testamentin seurakunnan perustaja oli *JEESUS KRISTUS*—*eikä* apostoli Pietari.

Ylösnoussut, elävä Kristus, perusti seurakunnan NOUSTUAAN Jumalan valtaistuimelle taivaassa. Helluntaipäivänä vuonna 31 jKr. Kristus, lupauksensa mukaisesti (Evankeliumi Johanneksen mukaan 16:7), lähetti Pyhän Hengen opetuslapsilleen ja kastoi heidät täten SEURAKUNTAAN.

Jumalan seurakunta ei ole kirkkorakennus eikä se ole katedraali. Seurakunta-nimi saa alkunsa kreikankielisestä *ekklesia*-sanasta, joka tarkoittaa *ihmisryhmää*. JUMALAN SEURAKUNTA koostuu IHMISISTÄ—JUMALAN *siittämistä* lapsista. Se koostuu—*ainoastaan*—niistä, jotka Jumala on siittänyt saattamalla heihin PYHÄN HENKENSÄ.

”Sillä me olemme kaikki YHDESSÄ HENGESSÄ kastetut yhdeksi ruumiiksi”—Kristuksen ruumiin jäseniksi yhteen todelliseen Jumalan seurakuntaan (1 Kirje korinttilaisille 12:13). Sana *kastaa* tarkoittaa sisään työntämistä—johonkin asentamista. Kun henkilö vastaanottaa Jumalan Hengen, se saattaa JUMALAN ELÄMÄN alkuun hänessä—eli se tekee hänestä ”JUMALALLISESTA LUONNOSTA OSALLISEN” (2 Pietarin kirje 1:4). Nämä ovat täten Jumalan siittämiä lapsia—heistä koostuu Jumalan seurakunta. Kun he varsinaisesti *syntyvät* kuolemattomuuteen, joko ylösnousemuksessa tai Kristuksen palatessa heidän silmänräpäyksessä kuolemattomiksi *muuttuessaan*, tästä seurakunnasta tulee Jumalan VALTAKUNTA!

JEEBUS KRISTUS meni taivaaseen, lähetti Jumalan Pyhän Hengen helluntaipäivänä ja PERUSTI seurakunnan. Tämä sama *elävä* Jeesus Kristus on *todellisen* seurakunnan PÄÄ—ollut yli 1900 vuoden ajan!

Eli olemme löytäneen yhden ja AINOAN erehtymättömän AUKTORITEETIN tätä sapattikysymystä selvittämään!

Tämä YLIN AUKTORITEETTI on Jeesus Kristus, sekä hänen Sanansa, RAAMATUN SANA.

ENTÄ SITTEEN—MITÄ MERKITYSTÄ TÄLLÄ ON?

Vaikka Jeesus Kristus *olisikin todellisen* seurakunnan elävä Pää—vaikka HÄN olisi ylin asiaa päättämässä oleva auktoriteetti,

PETRA—MASSIIVINEN KALLIOVUORIMUODOSTUMA—Kuvassa Petran sisääntuloaukko. Kreikkalainen ”Petra”—termi kuvaa hyvin tätä rosoista kalliopaikkaa.

saatat silti ihmetellä, miten asia koskettaa juuri SINUA? Ja jos asia sisältää lisäksi kysymyksen SYNNISTÄ, onko sillä siltikään merkitystä?

Useimmat nykyihmiset jättävät JUMALAN pois kuvioista. Ihmiset käsittelevät synti-kysymystä kovin kepeästi. Kuten aikaisemmin sanoin, jos JUMALA puuttuu kuvasta, et pysty käsittämään, mitä väliä lepopäivän *ajankohdalla* on, ja *miksi* sinun tulisi sitä viettää.

Mutta JUMALA ON KUVIOISSA!

Aivan, Jumala ei tunnu monenkaan mielestä *todelta*. Mutta SINÄ olet Jumalan *luomistyö*! Iänkaikkinen Jumala asetti ihmiskunnan maan päälle TARKOITUSTA varten! Hänen lakinsa ja käskynsä vaikuttavat onneesi ja hyvinvointiisi—sekä ikuiseen kohtaloosi juuri tälläkin hetkellä! Viimeisellä tuomiolla—SINÄ et ole tuomarina.

Ikuinen Jumala loi koko maailmankaikkeuden—hän saattoi alkuun, hän ylläpitää ja *valvoo* kaikkia voimia ja energiaa. Hän HALLITSEE luomaansa. Hänen aikaan saattamansa LAIT määräävät hyvinvointiisi tai sen puutteen. Kyllä vain, hän on *mukana kuvioissa!*

Liittyykö SYNTI—käsitekin tähän? KUKA määrittelee *mikä* on syntiä—*onko* tällä *väliä*?

Useimmat ihmiset eivät tiedä *mitä* synti tarkoittaa. Jotkut väittävät tanssimisen olevan syntiä—toiset taas ovat eri mieltä asiasta. Toisten mielestä taas tupakanpoltto on syntiä—mutta toisten mielestä se ei ole. Eri ihmisillä—eri kirkoilla on erilaisia MIELIPITEITÄ asiasta.

Tämänkaltainen *tietämättömyys* saattaa käydä hyvinkin *kalliiksi!* Kaikkein ensimmäiseksi pane mieleesi tämä: ELÄVÄ KAIKEN VOIMAN OMAAVA JUMALA EI ANNA MEIDÄN ITSEMME PÄÄTTÄÄ SYNTI-KYSYMYSTÄ, VAAN HÄN ITSE PÄÄTTÄÄ, MIKÄ ON SYNTIÄ JA SAA SINUTKIN PÄÄTTÄMÄÄN, TEETKÖ SYNTIÄ! Synnin RANGAISTUS on IKUINEN KUOLEMA! Tämä rangaistus on *todellinen!* Mikä kauhistuttava, *pelottava* kohtalo!

Jumala sanoo, että SYNTI on harmillista, se vahingoittaa *sinua*—sekä muita ihmisiä! Synti *vie* Jumalan siunaukset—rauhan, onnen, turvallisuuden, yltäkylläisyyden ja ilon täyttämän elämän, siunaukset, jotka ovat ehtoina Jumala ylimmän, IKUISEN ELÄMÄN lahjan saavuttamiseksi!

Aivan, elävä Jeesus Kristus—sekä Pyhä Raamattu—yhdessä ovat ainoa ylin AUKTORITEETTI. Vain ne voivat päättää lopullisesti kiistanalaisen kysymyksemme! VIETTÄMÄSI VIIKONPÄIVÄ on suorassa yhteydessä *suhteeseesi JUMALAAN!* Jolla taas puolestaan on merkitystä jokapäiväiselle hyvinvoinnillesi, tänään ja IKUISESTI. JUMALA on asettanut tälle asialle *suunnattoman* merkityksen!

Jeesus Kristus on Jumalan Sana elävänä, *henkilömuodossa*. Pyhä Raamattu on Jumalan Sana *kirjoitusasussa*, KRISTUS puhuttelee *sinua* sen kautta! Kristus on yhden ainoan tosi seurakunnan aktiivinen PÄÄ. Olemme näin löytäneet ylimmän AUKTORITEETIN!

Katsotaan nyt, kuinka KRISTUS, RAAMATUN kautta, kertoo meille, *mitä* viikonpäivää meidän tulee viettää tänä UUDEN Testamentin aikakaudella—ja onko sillä väliä?

2

Kuka teki ja vakiinnutti sapatin?

J EESUKSELLA KRISTUKSELLA oli sapatista paljon sanottavaa ja hän opettikin runsaasti, kuinka sitä tulee viettää.

Markuksen evankeliumista saamme tietoa opetuskauden *alkuajoista*, sekä opetetusta EVANKELIUMISTA. Kerta toisensa jälkeen hän toisti EVANKELIUMIN tulevan suoraan Isältä Jumalalta—ja kuinka se oli JUMALAN antama sanoma ihmiskunnalle.

Markuksen evankeliumin jakeessa 1:1 sanotaan: ”JEEUSKSEN KRISTUKSEN evankeliumin alku.” Jeesuksen Kristuksen evankeliumi *ei ole* Kristuksen PERSONAA käsittelevä IHMISTEN tuottama evankeliumi. KRISTUKSEN EVANKELIUMI on hänen omansa—se evankeliumi, jota Kristus saarnasi—evankeliumi, jonka JUMALA LÄHETTI Jeesuksen kautta ihmiskuntaa varten!

VALTAKUNNAN EVANKELIUMI

Jeesus saapui Galileaan Johannes Kastajan vangitsemisen jälkeen ja hän saarnasi HYVÄÄ UUTISTA tulevasta JUMALAN VALTAKUNNASTA (*hallituksesta*), kehottaen ihmisiä *parannuksen tekoon* ja *uskoon*. *Mihin* hän kehotti heitä oikein uskomaan? Uskomaan tähän samaiseen EVANKELIUMIIN, jonka Jeesus toi Isältä. Juuri näin hän itse sanoi! (Evankeliumi Markuksen mukaan 1:15).

Jeesus kutsui opetuslapsensa, pian he ”saapuivat Kapernaumiin; ja hän meni kohta SAPATTINA synagoogaan” (jae 21).

Jeesuksella oli TAPANA osallistua sapattina synagogan jumalanpalvelukseen (Evankeliumi Luukkaan mukaan 4:16).

Tästä Jeesuksen aikaisesta Kapernaumin synagogasta on nykyään enää rauniot jäljellä. Kävin itse sitä katsomassa—kävelin sen rauniokivien, pylväikköjen sekä sen juutalaisten kaiverrusten ympäri.

Luukkaan evankeliumissa 4:16 mainitaan synagoga Nasarettissa. Se, samoin kuin Jeesuksen lapsuuden synagoga ovat vielä tänä päivänäkin tunnistettavissa. Suuri osa sen nykyään jäljellä olevasta rakennuksesta entisöitiin toisella vuosisadalla, sinne voi laskeutua rappusia myöten. Nähdessäni itse, kuinka *pieni* se oli, mieleeni muistuivat elävästi ne pienet kirkot, joissa itse saarnasin alkuaikoina. Tämä synagoga oli hyvin pienikokoinen, sinne olisi voinut mahtua korkeintaan 50 ihmistä. Se oli rakennettu kokonaan kivistä. Sitä silmäillessäni mieleeni nousi mielikuva, jossa Jeesus, jonka kautta Jumala *loi maapallon*, myös aloitti maanpäällisen toimintansa hyvin pienessä ja vaatimattomassa paikassa. Minun on mahdotonta kuvata kokemaani—voin vain kertoa sen tuomasta tunnemyllerryksestä!

Jeesus saarnasi Galilean alueen synagogissa (Evankeliumi Markuksen mukaan 1:38–39). Jonkin ajan kuluttua hän kulki opetuslapsineen sapattina viljapeltojen halki (Evankeliumi Markuksen mukaan 2:23). Fariseukset alkoivat syyttää Jeesuksen opetuslapsia sapatin rikkomisesta, olivathan nämä katkoneet tähkäpäitä.

EVANKELLIUMISSAAN Jeesus kertoi, *kuinka* sapatia tulee viettää: ”Sapatti on asetettu (made, tehty, engl. käännös) ihmistä varten eikä ihminen sapatia varten. Niin Ihmisen Poika siis on sapatin herra” (Evankeliumi Markuksen mukaan 2:27–28).

SE TEHTIIN!

Pyydän sinua lukemaan tämän keskeisen lauseen vielä uudemman kerran!

Jeeus sanoi: ”Sapatti on asetettu, *tehty*.” Se oli yksittäinen *tehty* teko. Sillä täytyi siis olla TEKIJÄ. *Kuka teki sapatin?*

Jumala on Luoja. Efesolaiskirjeessä 3:9 lukee: ”... kätkeytynä Jumalassa, kaiken Luoja”, mutta oikeammin alkutekstin mukaisesti ”... Jumala, joka loi kaiken *Jeesuksen Kristuksen kautta* (by Jesus Christ, engl. käännös).”

Johanneksen evankeliumi alkaa näin: ”Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala...KAIKKI on saanut syntynsä HÄNEN kauttaan, ja ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on. Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus... Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme (ja me katselimme hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kun ainokaisella Pojalla on Isältä); ja hän oli täynnä armoa ja totuutta. Johannes todisti hänestä...” (Evankeliumi Johanneksen mukaan 1:1,3–4,14-15).

Tämä ”Sana” oli KRISTUS. Kristus oli Isän Jumalan *kanssa*, ikuisuuden hänen *tykönään*. Kristus *oli Jumala!* KAIKKI OLI SAANUT SYNTYNSÄ HÄNEN KAUTTAAN—*Jeesus Kristus* teki kaiken. Eli Jeesus Kristus teki myös SAPATTIN. Jumala teki sapatin Jeesuksen kristuksen *kautta!*

Huomaa myös: ”Sillä hänessä (Kristuksessa) *luotiin kaikki*, mikä taivaissa ja mikä maan päällä on, näkyväiset ja näkymättömät... Ja hän on RUUMIN, SE ON SEURAKUNNAN PÄÄ (Kirje kolossalaisille 1:16, 18).

Vain hyvin harvat nykypäivän ihmiset ymmärtävät—että sapatiti TEHTIIN JEESUKSEN KRISTUKSEN TOIMESTA! Ei ole siis kummallista, että hän sanoi suoraan olevansa sapatin Herra! (Evankeliumi Markuksen mukaan 2:28).

KOSKA JA KENELLE?

Lue Markuksen kirjeen jae 2:27 uudelleen! Sapatti ei ollut ainoastaan yksittäinen luomistyön *teko*—vaikka sillä olikin Luoja, tekijä—vaan lisäksi se oli tehty *jotakin varten*. Valtaosa ihmisistä tuntuu nykyään ajattelevan, että sapatiti tehtiin ”juutalaisille”. Mitä Kristus sanoi asiasta? Hänen mukaansa sapatiti tehtiin ”*ihmistä varten*”!

Jos sapatiti luotiin ihmiskuntaa *varten*, voisi olettaa, että se tehtiin ihmisen luomisen *ajankohtana*. Kuitenkin on parempi olla ”olettamatta” mitään ja turvautua yksinomaan RAAMATUN AUKTORITEETTIIN!

Palataanpa IHMISEN luomisen kuvaukseen.

”Ja Jumala sanoi: Tehkäämme [me—Isä ja Kristus—useampi kuin yksi] ihminen kuvaksemme, kaltaiseksemme... Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi hän hänet loi;

mieheksi ja naiseksi hän loi heidät” (1 Mooseksen kirja 1:26–27). *Koska* tämä tapahtui? Jae 31 kertoo sen tapahtuneen luomisviikon kuudentena päivänä. Tämän päivän *viimeinen* luomistyö oli *ihmisen* luominen. Ihminen heräsi eloon luultavimmin kuudennen päivän iltapäivän loppuhetkillä.

Lue eteenpäin: ”Ja Jumala päätti *seitsemäntenä päivänä* työnsä, jonka hän oli tehnyt, ja lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikesta työstänsä, jonka hän oli tehnyt. Ja Jumala siunasi seitsemännen päivän ja pyhitti sen, koska hän sinä päivänä lepäsi kaikesta luomistyöstänsä, jonka hän oli tehnyt” (1 Mooseksen kirja 2:2-3).

PANE SEURAAVA MERKILLE! Kun ”Jumala sanoi: Tehkäämme ihminen”, *kuka tässä puhui?* Tässä kohdassa käytetty ”Jumala”-nimi on alkuperäisesellä heprean kielellä *Elohim*. Tämä Jumalaa tarkoittava hepreankielinen sana on yksikkömuotoinen nimisana, joka viittaa useampaan kuin yhteen henkilöön, tässä useampaan Jumalhenkilöön, mutta samalla kuitenkin yhteen JUMALAAN. Jumala *on* valtakunta—PEHE. Sillä on Isä. Jeesus on sen POIKA. Kristus on myös SANA—eli *Puhemies*. Hän puhuu ainoastaan Isän ohjeisen mukaisesti. Jumala loi kaikki Jeesuksen Kristuksen *kautta!* Eli Jeesus PUHU! Jeesus *sanoi*: ”Tehkäämme ihminen.” Jeesus suoritti LUOMISTYÖN, aivan kuten Isä oli käskenyt!

HUOMAA TAASKIN! *Päättikö* Jeesus LUOMISTYÖNSÄ kuudentena päivänä? Kirjattiinko, että hän lakkasi LUOMISTYÖNSÄ seitsemäntenä päivänä? Ei lainkaan! Lue tarkkaavaisesti: MITÄ Jumala teki seitsemäntenä päivänä? Hän päätti—ei luomista!—vaan päätti ”TYÖNSÄ, jonka hän oli tehnyt.”

Luomispäiviä oli SEITSEMÄN! Ei kuusi—vaan SEITSEMÄN. Seitsemäntenä päivänä HÄN LOI, TEKI SAPATIN! Mutta sapatia ei luotu TYÖNTEOLLA, vaan LEVOLLA. Seitsemäntenä päivänä Jumala päätti LUOMISTYÖN—*työn* kautta *tehdyn* luomisen! Seitsemäntenä päivänä hän *lepäsi!* Hän loi sapatin *lepäämällä*.

OLIKO JUMALA VÄSYNYT?

Miksi Jeesus Kristus sitten *lepäsi* tekemänsä luomistyön jälkeen? Oliko hän ”ihan poikki”? Oliko hän niin väsyksissä, että hänen oli pakko lopettaa ja levätä? Ei tietenkään, *Jumala*, ”ei hän väsy, ei hän näänny!” (Jesajan kirja 40:28).

Kuitenkin tämä oli *todellista lepoa*, koska 2. Mooseksen kirjan kohdassa 31:17 kirjoitetaan: "... sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan, mutta seitsemäntenä päivänä hän lepäsi ja hengähti (engl. was refreshed, *virkestyi*). Koska hän "virkestyi" tästä levosta, se oli todellista lepoa. Kuitenkaan hän ei ollut väsynyt eikä uuvuksissa!

MIKSI hän sitten lepäsi? Koska hän asetti JUMALAISEN LÄSNÄOLONSA TÄLLE PÄIVÄLLE! Hän LOI sapattipäivän *lepäämällä*, kaiken muun hän loi *työnteolla!*

JATKA ETEENPÄIN! Hän myös "siunasi seitsemännen päivän ja *pyhitti sen!*" Mitä "pyhittäminen" tarkoittaa? Etsi se sanakirjastasi. Se tarkoittaa "PYHÄÄ käyttöä tai tarkoitusta varten *erilleen asettamista.*" Hän asetti tämän päivän muista päivistä *erilleen* —erilleen PYHÄÄ tarkoitusta varten—fyysisen levon ajanjaksoksi, jona aikana hänen seurakuntalaisensa voivat kokoontua Jumalanpalvelukseen!

Lisäksi hän "PYHITTI" joka viikon seitsemännen päivän (2 Mooseksen kirja 20:11). Hän teki siitä PYHÄN. Se on Pyhä Jumalalle, kuten tulemme muista raamatunjakeistakin näkemään. Sapatti on päivä. Se on *viikon* seitsemäs, tietty päivä (Evankeliumi Matteuksen mukaan 28:1). Eli Jumala asetti—Jumala teki tämän päivän KRISTUKSEN kautta—hän asetti *tulevan AJANJAKSON pyhäksi!*

Mieti: Omistaako kukaan *ihminen* auktoriteettiä, jolla hän voi pyhittää *tulevan ajanjakson?* Kukaan ihminen ei ole pyhä. Kellään ihmisellä ei ole valtaa tehdä mitään pyhäksi! Millään ryhmällä tai millään *ihmisorganisaatiolla* ei ole hallussaan auktoriteettiä, jolla he voisivat tehdä tulevan ajan PYHÄKSI!

Sapatti on AJANJAKSO. Jumala asetti sen ajanjaksoksi perjantain auringonlaskusta lauantain auringonlaskuun. Tämän ajanjakson aikana *olemme osana pyhää aikaa!* Tämä ajanjakso kuuluu JUMALALLE, eikä meille itsellemme! Jumala TEKII sen PYHÄKSI. Katsomme hetken kuluttua yksityiskohtaisesti, kuinka hän käski *pitää sen pyhänä!* Useat ihmiset eivät ymmärrä tänä päivänäkään, että on SYNTIÄ jättää kunnioittamatta Jumalalle PYHÄÄ!

"PIDÄTÄ JALKASI"

Onko mitään *väliä*, vietämmekö tätä Jumalan siunaamaa ja pyhittämää päivää? Tuleeko kristittyjen *kunnioittaa sitä*, jonka Jumalan on asettanut PYHÄKSI?

Jumala vastaa meille selvästi Mooseksen kirjassa kirjattujen tapahtumien kautta. Mooses, joka kasvatettiin pienestä pitäen faaraon tyttären poikana prinssiksi, löi egyptiläisen vartiomiehen kuoliaaksi ja pakeni Midianin maahan Siinai-vuorelle. Siellä hän meni naimisiin Jetro-nimisen papin tyttären kanssa. Eräänä päivänä johtaessaan lammasmaumaa Mooses saapui Hooreb (Siinai)-vuoren juurelle. Siellä hän näki palavan orjantappurapensaana, joka hänen sitä tarkastellessaan ei palanutkaan poroksi, vaan jäi ennalleen.

Herra (Kristus) kutsui palavasta pensaasta Moosesta.

”Mooses, Mooses!”, Jumala huusi häntä, ”... Riisu kenkät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, ON PYHÄ” (2 Mooseksen kirja 3:2-5).

Jos Mooses olisi ollut nykypäivän ihminen, hän olisi varmaan väittänyt vastaan seuraavanlaisesti:

”Kuule Jumala, minun mielestäni *ei tunnu olevan mitään väliä*, missä paikassa riisun kenkäni. Voin kai riisua ne vasta mailin matkan päästä.”

Jos Mooses olisi vastannut tuohon malliin, Jumala ei olisi koskaan valinnut häntä johtamaan ja viemään hänen avullaan kansaansa ulos Egyptin orjuudesta.

Mailin päässä oleva maa ei ollut PYHÄ. *Oliko väliä*, riisuiko Mooses kenkensä—tai *missä* hän ne riisui? Kerronpa, miksi oli! KOSKA HÄNEN SEISOMANSA PAIKKA OLI PYHÄ. Jumala käski hänen käyttäytyä kunnioituksellisesti PYHÄSSÄ paikassa.

Miksi? Mikä teki tämän paikan pyhäksi? JUMALAN LÄSNÄOLO TÄSSÄ PAIKASSA! Jumala on PYHÄ! Jumalan *läsnäolo* tässä orjantappurapensaassa teki paikan PYHÄKSI!

Aivan samalla tavalla JUMALAN on LÄSNÄ sapattinaan. Hän *lepäsi* ensimmäisenä sapattina ja asetti LÄSNÄOLONSA kyseiseen päivään! Tämä teki tästä PYHÄN PÄIVÄN! Neljä tuhatta vuotta myöhemmin, kun samainen ”Logos” tai ”SANA” tuli lihaksi—kun hän saapui ihmishahmossa Jeesuksena Kristuksena—HÄN OLI YHÄ EDELLEEN LÄSNÄ TÄNÄ SAMANA VIIKOTTAISENA SAPATTINA—HÄN MENI SYNAGOGAAN TAPANSA MUKAISESTI!

Jeesus Kristus on edelleen SAMA tänään, aivan kuin hän oli eilen ja tulee olemaan sama *iänkaikkisesti* (Kirje heprealaisille 13:8). *Uskotko sen?* Onko Raamattusi AUKTORITEETTI? Hyväksytkö Raamatun AUKTORITEETIN? Jollei Jeesus Kristus

asu hengessään *sinun lihassasi*—sinun elämässäsi—et ole hänen omansa—etkä ole kristitty (Kirje roomalaisille 8:9). Jos hän taas asuu sinussa, HÄN EI OLE MUUTTUNUT—hän on *edelleen* läsnä SAPATTINAAN!

Herra käski Moosesta riisumaan kenkensä PYHÄLLÄ PAIKALLA. Tottelematta jättäminen olisi ollut SYNTIÄ, jonka rankaisu on ikuinen KUOLEMA.

Sama Herra käskee ihmiskuntaa poistamaan jalkansa Jumalan PYHÄÄ PÄIVÄÄ tahraamasta! Jumala vaatii lapsiaan kohtelemaan tätä PYHÄÄ ajanjaksoa kunnioituksella, jota hän ei muina aikoina vaadi.

Huomioi PROFETIA—*joka on tarkoitettu meidän ajallemme:*

”Jos sinä *pidätät jalkasi* sapattia rikkomasta, niin ettet toimita omia asioitasi minun PYHÄpäivänäni, vaan kutsut sapatin ilopäiväksi [eikä taakaksi], HERRAN PYHÄPÄIVÄN *kunnioitettavaksi* ja *kunnioitat* sitä (HÄNTÄ, engl.), niin ettet toimita omia toimiasi, et aja omia asioitasi etkä puhu joutavia, silloin on *ilosi oleva Herrassa*, ja minä kuljetan sinut maan kukkuloitten ylitse, ja minä annan sinun nauttia isäsi Jaakobin perintöosaa. Sillä Herran suu on puhunut!” (Jesajan kirje 58:13–14).

”HERRAN SUU ON PUHUNUT!”, kuinka tämän voisi selvemmin sanoa?

Kunnioitamme Jumalaa säilyttämällä pyhänä hänen pyhinä pitämänsä asiat! Emme kunnioita häntä joutavia puhuessamme, emme väittäessämme IHMISTEN ajatuksien ja toimintatapojen—tämän maailman KIRKKOJEN tapoineen—olevan oikeassa. Ja kuinka voimme sanoa, että on tärkeämpää kunnioittaa muiden tapoja ja olla hyvässä maineessa muiden kuin silmissä Jumalan?

Jumala käskee: ”Vedä jalkasi pois minun PYHÄLTÄ AJANJAKSOLTANI! Lopeta MINUN PYHÄNÄ pitämäni asioiden päälle astuminen! Lakkaa MINUN PYHIEN ASIOITTENI tallaanminen—MINUN *nimeni*, MINUN *kymmenykseni* maksamatta jättäminen, tai MINUN PYHÄPÄIVÄNI tahraaminen.”

SYNTIÄ on sen tahraaminen, jonka Jumala on PYHITTÄNYT!

Jumala ei ole koskaan asettanut mitään toista viikonpäivää PYHÄKSI! Ihminen ei omista auktoriteettia asettaa päivää PYHÄKSI! Et voi PITÄÄ päivää PYHÄNÄ, jollei Jumala ensin tee sitä pyhäksi, aivan kuin et voi säilyttää kylmää vettä *kuumana*—ellei

sitä ensin ole *kuumennettu!* Jumala asetti tämän ajanjakson PYHÄKSI—ja hän käskee *sinua säilyttämään sen sellaisena!*

A A B R A H A M K I N N O U D A T T I

Tämän maailma sivilisaatioineen—uskontoineen—muodostuu ”miehen mielestä oikeiksi katsomista teistä”, uskomuksista ja tavoista.

Jumala sanoo, että *tätä* tietä seuraa ikuinen KUOLEMA rankaisuna. Tämä tie—joka on miehen mielestä OIKEA—on SYNININ tie.

Jos maailman uskonnot hyväksyisivät todella RAAMATUN auktoriteetiksi, kaikkien usko olisi *yksi ja sama*—eli kaikki noudattaisivat JUMALAN määräämää TIETÄ ja tapoja. Monet kristityiksi tunnustautuvat *väittävät* noudattavansa Raamatua—ja *ainoastaan* sitä. Kuitenkin heidän oppinsa on Raamatun ja Kristuksen opetuksen vastainen. He noudattavat Raamatussa Jumalan *kieltämän pakanaopin* mukaisia tapoja! Totisesti maailmamme on *petoksen vallassa!*

Ihmiset kehittelevät monenlaisia väitteitä Jumalan käskyt välttääkseen—koska heidän lihallinen mielensä on vihamielinen Jumalaa kohtaan, eikä voi alistua hänen LAKINSA alaiseksi (Kirje roomalaisille 8:7)! Kun ihmiset hylkäävät Jumalan lait, jotta voisivat noudattaa omia traditioitansa (ks. Evankeliumi Markuksen mukaan 7:6-9), heidän täytyy esittää *väittämiä* voidakseen pysyä järkeistämään kapinointinsa. Yhden tällaisen argumentin mukaan Jumalan käskyt eivät olleet olemassa ennen Israelin kansan Siinai-vuorelle saapumista.

Aabraham *noudatti* kuitenkin Jumalan käskyjä 430 vuotta ennen kuin hänen jälkeläisensä saapuivat Siinaille.

LUE ITSE OMASTA RAAMATUSTASI! ”Aabraham kuuli minua ja noudatti, mitä noudatettavaksi annoin, MINUN KÄSKYJÄNI, SÄÄDÖKSIÄNI JA OPETUKSIANI” (1 Mooseksen kirja 26:5). JUMALA puhuu. Hän kertoo, *miksi* hän antoi Aabrahamille suuret lupauksensa.

ABRAHAM NOUDATTI JUMALAN SAPATTIA!

Uudesta Testamentista voimme lukea, kuinka jo yhden lain käskyn rikkomisen on SYNTIÄ (Jaakobin kirje 2:10–11).

Jotkut väittävät ajanlaskun sekoittuneen. Ehkä ihmiset unohitivat aikojen kuluessa, mikä oli alun perin se seitsemäs päivä, jona Jumala lepäsi.

SEKOTTUIKO AJANLASKU?

Aadam oli jo luotu ja elossa auringon kääntyessä laskuun luomisviikon kuudentena päivänä—kun Jumala lepäsi *työstään*. Aadam tunsii seitsemännen päivän ajankohdan. Jeesus kutsui Aabelia ”vanhurskaaksi” (Evankeliumi Matteuksen mukaan 23:35), eli Aabelkin *vietti* sapattia. Hanok ”vaelsi Jumalan yhteydessä”, eli Hanokkin *vietti* sapattia—ja hän eli vajaa sata vuotta ennen Nooaa. He kaikki tiesivät aikoinaan, mikä seitsemäs päivä oli. Aadam eli 243 vuotta Metusalahin aikana, hän eli kunnes Lemek oli 56-vuotias. Nämä miehet tiesivät mikä viikon seitsemäs päivä oli. Metusalah eli 600 vuotta Nooan elinaikana ja Lemek eli 595 vuotta Nooan aikalaisena.

Nooa kuuli heiltä ja muilta ihmisiltä tästä samasta seitsemännestä päivästä. Tiedämme Nooan pitäneen sapattia, olihan hän VANHURSKAUDEN saarnaaja (2 Pietarin kirje 2:5)—sanassa sanotaan, ”sillä kaikki sinun käskysi ovat vanhurskaat” (Psalmien kirja 119:172).

Seet oli myös vanhurskas ja eli kunnes Aabraham oli 150-vuotias. Nooa puolestaan kuoli vain kaksi vuotta ennen Aabrahamin syntymää.

Ei, ajanlasku ei sekoittunut Aabrahamin päiviin mennessä. Voit löytää täydellisesti todistettuna seitsemän tosiasiaa ajanlaskun jatkumisesta kirjastamme *Has Time been Lost?*

Jaakobin ja Joosefin kuoleman jälkeen Israelin (Jaakobin) jälkeläiset olivat orjina Egyptissä. ”Niin heille asetettiin työnjohtajia rasittamaan heitä raskaalla työllä...ja katkeroitivat heidän elämänsä orjantyöllä...” (2 Mooseksen kirja 1:11,13–14).

Egyptiläiset eivät noudattaneet sapattia. He kuormittivat israelilaisia orjatyöllä niin sapattina kuin muinakin päivinä. Eli näiltä israelilaisilta kiellettiin sapatin vietto noin 150–175 vuoden ajan—useitten sukupolvien ajan. Heillä ei ollut pappeja, ei sapatteja eikä uskonnollisia menoja. Luultavasti heiltä puuttui myös kaikenlainen uskonnonopetus—heillä ei ollut ainakaan minkäänlaista järjestettyä uskonnonharjoitusta.

Heillä ei ollut RAAMATTUA—ei minkäänlaista Jumalan opaskirjaa, eikä JUMALAN LAKIA! Raamatun mukaan kuitenkin ”mutta Herran sana *pysyy iänkaikkisesti*.” Jos jonkinlainen Jumalan inspiroima sana olisi tullut kirjatuksi ennen Moosesta,

siitä pitäisi löytyä todisteita nykypäivänä. Ensimmäiset tekstit kirjoitettiin Mooseksen toimesta, *sen jälkeen kun* israelilaiset oli lunastettu orjuudesta Egyptistä.

Mooseksen Egyptistä pois johtamat israelilaiset eivät olleet saaneet minkäänlaista uskonnollista opetusta. He eivät luultavimmin tienneet paljoakaan sapatin vietosta. Ajanlasku *olisi saattanut* sekoittua—*heidän* kohdallaan. Mutta jos näin kävi, JUMALA OIKAISI ASIAN VALTAVIEN IHMEITTEN KAUTTA!

ÄLÄ JÄTÄ HUOMAAMATTA!: yhteensä 3-4 miljoonaa israelilaista (600000 yli 20-vuotiasta miestä), saapui Siinin erämaahan kaksi kuukautta Egyptistä lähtönsä jälkeen, noin kaksi viikkoa ENNEN Siinai-vuorelle saapumista. Muista, että näin tapahtui jo viikkoja *ennen* Jumalan kymmenen käskyn antamista. Nämä ihmiset valittelivat ja voivottelivat erämaassa ruuan niukkuuden takia.

IHMEEN KAUTTA ILMOITETTU

Tässä paikassa Jumala *ilmoitti* heille IHMEIDEN KAUTTA, *minä päivänä* sapatiti oli, ja *oliko sen viettämisellä väliä*.

”Niin Herra sanoi Moosekselle: Katso, minä annan sataa teille leipää taivaasta. Ja kansa menköön ja kootkoon kunakin päivänä sen päivän tarpeen”—MIKSI?—”*Näin minä koettelen heitä*, VAELTAVATKO HE MINUN LAKINI MUKAAN VAI EIVÄT.”

Lue tämä uudemman kerran! Näin tapahtui yli kaksi viikkoa *ennen* kymmenen käskyn vastaanottamista—*ennen* vanhan liiton asetusta—*ennen* Mooseksen lain antoa. Kuitenkin JUMALAN LAKI oli jo voimassa. Jumala aikoi *koetella heitä*, josko he tottelisivat yhtä sen pykälää.

”Ja kun he kuudentena päivänä valmistavat sen, mitä ovat tuoneet kotiin, niin sitä on oleva kaksi kertaa niin paljon, kuin mitä he muutoin joka päivä kokoavat” (2 Mooseksen kirja 16:4-5).

Näytän, kuinka Jumala puhui heille sapatina. On selvää, että Herra (joka KRISTUKSENA tuli ihmislihaksi), saarnasi ihmiselle ensimmäisenä sapatina. Aadam luotiin luomisviikon ensimmäisenä päivänä, sen loppuhetkillä, iltapäivällä, olihan ihmisen luominen päivän viimeinen teko. Auringon laskettua, heti Aadam luomisen jälkeen, Jumala *saarnasi hänelle* ja tarjosi hänelle ikuisen elämän LAHJAA (elämän puun kautta) ja varoitti, että KUOLEMA oli synnin palkka (1 Mooseksen kirja 2:15-17).

Samoin Jumala saarnasi *sapattina* Israelin kansalle Mooseksen kautta.

Lue 2. Mooseksen kirjan 16 luvun jakeesta 9, kuinka Mooses ja Aaron kutsuivat kansan koolle, sitten jakeesta 10, kuinka he kaikki näkivän Herran kunnian, ja taas jakeista 11–13, kuinka iltahämärässä—sapattina heti auringonlaskun jälkeen Jumala lähetti viiriäisiä heille ruuaksi leiriin ja kuinka seuraavana aamuna manna ilmestyi maan pinnalle.

Seuraava ihme löytyy jakeesta 20: muutamat koettivat säästää osan mannaa seuraavaa aamua varten Jumalan määräyksen vastaisesti. ”Niin siihen kasvoi matoja ja se rupesi haisemaan.”

Jae 22 kertoo, kuinka he *kuudentena* päivänä keräsivät mannaa *kaksinkertaisen määrän*. Jakeessa 23 Mooses ilmoittaa: ”Huomenna on levon päivä, Herralle PYHITETTY sapatti.” Tänä *kuudentena* päivänä heidän käskettiin kerätä ruokaa sapatin varalle seuraavaa päivää varten, ja he tekivätkin näin. Jae 24 kertoo, *ettei* siihen tullut matoja eikä se ruvennut haisemaan, päinvastoin kuin edellisinä viitenä päivänä oli käynyt! Tässä oli uusi Jumalan IHMETEKO, todistamassa heille, *mikä* viikon seitsemäs päivä oli!

Seuraavan aamun—sapattiaamun—koittaessa. Mooses sanoi (jakeet 25–26):”Sillä tänä päivänä on Herran sapatti; tänään ette löydä kedolta mitään. Kuutena päivänä on teidän sitä koottava, mutta *seitsemäntenä päivänä on sapatti*; silloin ei sitä ole.”

OLIKO ANNETULLA TIEDOLLA VÄLIÄ?

Eikö olisi voinut tehdä työtä kuudentena päivänä ja levätä sen sijasta viikon seitsemäntenä päivänä? Osa näistä israelilaisista ajatteli monien nykyisin kristittyinä itseään pitävien tavoin, että tällainen viikkorytmi sopi heille paremmin.

HUOMAA, MITÄ SITTEN TAPAHTUI! Seuraavasta jakeesta—jakeesta 27 saamme tietää: ”Kuitenkin muutamat kansasta lähtivät seitsemäntenä päivänä kokoamaan sitä, *mutta he eivät löytäneet mitään*!” Nämä *ihmiset* ajattelivat, ettei olisi väliä, *mitä* päivää he viettäisivät tai viettäisivätkö sitä *ollenkaan*. JUMALALLE ASIAN LAIDALLA OLI KUITENKIN VÄLIÄ! Kuutena päivänä JUMALA oli ITSE ehnyt TYÖTÄ saattaakseen mannan maahan. Kuitenkaan JUMALA EI JATKANUT TÄTÄ TYÖTÄ HÄNEN SAPATTINAAN—HÄNELLE PYHITETTYNÄ PÄIVÄNÄ! Seitsemäntenä päivänä JUMALA ITSE *lepäsi* mannan lähettämisestä!

ONKO MERKITYSTÄ?

Lue jakeet 28–29: ”Niin Herra sanoi Moosekselle: *KUINKA KAUAN AIOTTE KIELTÄYTYÄ NOUDATTAMASTA MINUN KÄSKYJÄNI JA LAKEJANI? Katsokaa, Herra on antanut teille sapatin*, sentähden hän antaa teille kuudentena päivänä kahden päivän leivän. Olkoon jokainen alallaan, älköönka kukaan lähtekö paikaltansa seitsemäntenä päivänä [keräämään—työhön]”!

Tämän Jumalan salamoivan nuhtelun tuloksena ihmiset lepäsivät seitsemäntenä päivänä! Asialla oli aivan varmasti merkitystä JUMALAN silmissä! Jumala on SAMA eilen, tänään ja iänkaikkisesti (Kirje heprealaisille 13:8).

Huomaa, kuinka Jumala ilmoitti näiden ihmeiden kautta ihmisille, *mikä* Hänen päivänsä oli—Hänen sapattinsa. Manna laskeutui kuutena päivänä—seitsemäntenä ei tullut yhtään. Jumala itse *teki työtä* lähettämällä sitä kuutena päivänä ja lepäsi puolestaan seitsemäntenä päivänä. Viitenä ensimmäisenä päivänä manna vahheni ja siihen tuli matoja, jos sitä säästettiin. Kuitenkin sapatin ehtona, *kuudennnen päivän jälkeisenä yönä se ei pahentunut, vaan säilyi täydellisen tuoreena—ilman jääkaappeja! Kuudentena päivänä Jumala antoi heille kaksinkertaisen määrän. Seitsemäntenä päivänä hän EI antanyt MITÄÄN.*

Jotkut epäilevät, *että* kaikkien noiden Egyptin orjuuden vuosien jälkeen AJANLASKU oli mahdollisesti hävitä Israelilaisten hallusta.

Kuitenkin Jumala ilmoitti monien ihmeitten kautta, *MIKÄ* Hänen sapattinsa päivä oli. Jumala nuhteli heitä tulisesti Hänen SAPATTINSA noudattamatta jättämisestä. Hän ilmoitti sapatinpidon HÄNEN LAKIINSA kuuluvaksi jo monta päivää *ennen* kuin tarjosi heille nyt vanhaa liittoaan ja *ennen* Siinailla lausumaansa kymmentä käskyä.

Jumala ilmoitti täten, *mikä* HÄNEN SAPATTINSA päivä oli, ja kuinka ELÄMÄNTÄRKEÄÄ SE OLI—Jumalan Pyhän sapatin rikominen on SYNTIÄ, ja synnin palkka on ikuinen KUOLEMA!

Huomaa myös, jae 29: ”Katsokaa HERRA on antanut teille *sapatin*” Et löydä Raamatusta mistään lausumaa ”HERRA on antanut teille SUNNUNTAIN”. HISTORIAN kirjojen lehdistä voit helposti vakuuttua—kuinka lihallinen IHMINEN antoi

tunnustavalle ”kristinuskolle” sunnuntain—näin toimivat Jumalasta *erotetut* pakanat—kapinalliset, jumalattomat ihmiset! Sunnuntai sai alkunsa *pakanauskonnosta!* Ja maailma jatkaa sen viettämistä!

Mikä on *sinun* uskontosi ALKULÄHDE? Onko se IHMINEN—IHMISTEN enemmistön mielipide—vai onko uskosi ja TEKOJESI lähteenä IÄNKAIKKINEN JUMALA? *Kumpi?* Onko sinulle tärkeämpää IHMISTEN hyväksyntä, vai JUMALAN, Jumalan SANAN, Raamatun, AUKTORITEETI? *KUMPI?*

IÄNKAIKKINEN ELÄMÄSI riippuu tästä kysymyksestä?

MOOSES EI ANTANUT KYMMENTÄ KÄSKYÄ

Miljoonille ihmisille on opetettu, että MOOSES antoi israelilaisille kymmenen käskyä.

Muistan, kuinka kävelin eräänä sunnuntaiaamuna kirkkoon eteläisessä Oregonissa vuonna 1933. Oli sunnuntairaamattupiirin aika. Istuuduin muukalaisena miesten raamattupiiriläisten joukossa ja minäkin sain kauden raamattuaihekalenterin käteeni. Päivän aiheena oli ”Kuinka Mooses antoi juutalaisille kymmenen käskyä.” Selatessani sen sisältöä nopeasti, huomasin, että siinä lainattiin ainoastaan maallisia kirjailijoita. Se ei käyttänyt ollenkaan *Raamattua* lähteenään!

Hyvin kummallista seurasi, piirin opettaja mumisi itseksensä ensin noin minuutin ajan, muttei saanut oppituntia alkamaan. Sen jälkeen hän kääntyi jostain syystä minun puoleeni ja sanoi: ”En tiedä, kuka olette, mutta jostain kumman syystä en pysty opettamaan piiriä tänä aamuna—ja tiedän, että te pystytte siihen. Voisitteko astua paikalleni meitä opettamaan?”

Mikä isku, MIKSEI hän pystynyt opettamaan normaalia piiriään tänään? MIKSI hän päätti kääntyä *minun* puoleeni? MISTÄ hän tiesi varmasti, että minä pystyisin siihen, eihän hän ollut koskaan aikaisemmin nähnyt minua, eihän meitä ollut edes esiteltä toisillemme? En osaa sanoa—ellei sitten sen takia, että olin huoneessa ainoa, jolla oli Raamattu mukanaan.

”Minusta pyyntönne on kovin erikoinen, huomioonottaen, että emme ole koskaan ennen tavanneet. Valitettavasti minut täytyy todeta, että silmäillessäni tämän kauden aihekalenterianne huomasin, ettei sen sisällyks yksinkertaisesti *pidä paikkaansa*.

Kuitenkin jos haluatte minun opettavan teille RAAMATUSTA, kuka *todellisesti* antoi kymmenen käskyä israelilaisille, saatan sen tehdä. Haluaisin kuitenkin varoittaa teitä, että julkaisunne on täysin Raamatun sanan vastainen ja erheellinen.”

Kaikki huoneen miehet halusivat minun opettavan heitä.

3

Jumala antoi lain— ei Mooses

ALOIN opettaa raamattupiirille seuraavanlaisesti: vuoden kolmannella kuukaudella (Jumala antoi Egyptissä israelilaisille uuden pyhän kalenterin) suuri joukko israelilaisia saapui Siinai-vuorelle.

Tiedämme heidän lukumääränsä olleen vähintään 3-4 miljoonaa. Heidän joukossaan laskettiin olevan 600000 yli 20-vuotiastaa aikuista miestä—naisia ja lapsia ei otettu huomioon joukkoja laskettaessa.

SUURI JOUKKO KOOLLA

Tämä miljoonapäinen israelilaislauma alkoi pystyttää teltoja ja muodosti jättiläismäisen leirin—valtavan telttakaupungin (2 Mooseksen kirja 19:2). Tämä kesti tietenkin oman aikansa siitä huolimatta, että he olivat hyvin järjestäytyneitä.

Sen jälkeen (jae 3) Mooses kiipesi vuorelle tapaamaan Jumalan. HERRA antoi vuorella hänelle ehdotuksen näille miljoonille ihmisille esitettäväksi. Tämä ehdotus—tai sopimus—oli sama, jota kutsumme ”vanhaksi liitoksi”—liitto, jonka mukaan näistä ihmisistä muodostuisi VALTIO—Jumalan oma maanpäällinen valtio.

Liiton mukaisesti JUMALASTA tulisi heidän ainoa kuninkaansa ja hallitsijansa. Heidän hallintomuotonsa olisi teokratia. Jumala olisi heidän lakiansa alkuunpanija, eikä kongressi tai

parlamentti. Jumala tulisi myös nimittämään hallituksen johdomiehet eri aseisiin toteuttamaan hänen ohjeitaan. Kuultuaan ohjeet, Mooses palasi takaisin suureen telttakaupunkiin.

Pian ”hän kutsui kokoon kansan vanhimmat ja puhui heille kaikki ne sanat” (jaa 7). Ihmiset hyväksyivät yksimielisesti Jumalan ehdotuksen. He halusivat kovasti saada Jumalan sopimuksen sisältämän LUPAUKSEN—”te olette minun omaisuuteni ENNEN KAIKKI MUITA KANSOJA”—eli sopimuksen mukaan heistä tulisi maailman suurin, varakkain ja valtavin kansa—eivätkä sen syvemmin harkinneet liittoon sisältyviä *ehtoja*: eli ”jos te nyt kuulette minun ääntäni ja pidätte minun liittoni”

Mitä JUMALAN ÄÄNEEN LAUSUMA muotoili heidän noudatettavakseen? Suuren lain, joka *oli jo ennestään olemassa*, samalla tavalla kuin painovaoimalaki ja inertia—fyysiikan ja kemian lait. Tämä laki oli kuitenkin näistä poiketen HENGELLINEN! Jumalan ääni ilmoitti heille tämän elävän, vääjäämättömän lain tietyn, heitä varten muotoiltujen sanojen kautta, tietyn kaavan muodossa.

KOVA LAKI?

MIKSI tällaista lakia tarvittiin? On korkea aika ymmärtää miksi. Iänkaikkinen Jumala ei ole ainoastaan loputtoman suuren maailmankaikkeuden Luoja ja Hallitsija, vaan hän on myös RAKKAUDEN Jumala.

RAKKAUDESTA Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen. Jumala RAKASTAA ihmisiä. Jumala halusi luomiensa ihmisten olevan onnellisia—hän halusi, että he eläisivät rauhassa, turvassa ja pystyisivät *nauttimaan* mielenkiintoisesta, aktiivisesta, yltäkylläisestä olemassaolosta. Tällaisen olotilan mahdollistamiseksi Jumala asetti alkuun hengelliset lakinsa, joista muodostui VARSINAISEN fyysisen, henkisen ja hengellisen hyvänolon ELÄMÄNTAPA—ja myös surun, kärsimyksen, ahdistuksen, turvattomuuden, tylsistymisen, tyhjyyden, frustraation, väkivallan ja kuoleman VÄLTÄMISEKSI. Nämä hengelliset LAIT johdattavat meidät virkistävän, elävän, mielenkiintoisen ja ilon täyttämän ELÄMÄN TIELLE.

Jumala on rakkaus—Jumala tietää, että RAKKAUS on sydäntä lämmittävää ja hyvää. Hän saattoi siis alkuun RAKKAUDEN

LAIN—lain, joka täytettäisiin, jota toteltaisiin ja jota noudatettaisiin rakkauden *kautta*.

Millainen LAHJA tämä olikaan ihmiskunnalle! Luulisi ihmisten iloitsevan ja ylistävän Jumalaa jatkuvasti syvällä KIITTOLLISUUDELLA! Emme kuitenkaan iloitse lahjasta! Miten hyvä ja ihana laki onkin, ihmismieli on luonnostaan sille *vihamielinen*! Näin oli ennen. Näin on tänä päivänäkin. Sisällämme on ihmisluonto, joka *työntää* meitä ylimielisyyteen, itsekkyyteen ja himoihin. Itsekkyydessään se *haluaa omia* kaiken Jumalan TIEN mukanaan tuovan hyvän itselleen—mutta vastustaa samalla kapinoiden näiden suurensuurten siunausten vaatiman elämäntavan noudattamista.

RAKKAUTEEN kuuluu muista välittäminen. Siihen kuuluu ELÄMÄ täynnä antamista, palvelemista, jakamista. Ihmisluonto puolestaan haluaa vain *omia itselleen*.

Kaikki hyvä, kaikki siunaukset ja lahjat tulevat JUMALALTA. Hän on kaiken ihmiskunnan tavoitteleman hyvän LÄHDE. Kun Jumala ehdotti tulevansa kansansa Kuninkaaksi ja Hallitsijaksi—kun hän sanoi tekevänsä heistä maailman varakkaimman, siunatuimman ja mahtavimman valtion—heillä olisi ollut mahdollisuus saada kaikkein ylimmät siunaukset, olla rakastavan, kaikkietävän, kaikkivaltiaan Jumalan ohjauksen alla ja suojaamana, sekä saada häneltä kaikki mahdollinen apu!

Tietenkin tämä suuri kansanjoukko kiinnitti huomionsa vain annettujen LUPAUSTEN TÄYTYMYKSEEN—mitä he tästä kaikesta SAISIVAT ITSELLEEN—ja liukkaasti suostui Jumalan ehdotuksen kaikkiin pykäliin jo ennen niitä kuultuaan.

Sen jälkeen (jae 8) Mooses kiipesi uudemman kerran vuorelle tämän annetun vastauksen Jumalalle saattaakseen.

VOIMA JA KIRKKAUS!

Jumala sanoi Moosekselle: ”Mene kansan luo ja pyhitä heidät tänä päivänä ja huomenna ... ja olkoot valmiit kolmanneksi päiväksi; sillä kolmantena päivänä Herra astuu koko kansan nähdessä Siinain vuorelle.” Tämän suuren päivän aamuna vuorella kuului *mahtava* jylinä ja salamoit.

Pystytkö kuvittelemaan, millaiselta tämä näytti? Kuvitellen pystyväni—ainakin osittain. Vuosia sitten—vuoden

1934 alkutalvella—ajoin Oregonissa sijaitsevan Hood-vuoren ympäri. Vuoren itäpuolella oli pikkutie, joka johti sen juurelle ja osittain vuorta ylöspäin. Kun saavuin tälle paikalle, yläpuolel- leni, vuoren lumen peittämälle huipulle kerääntyi myrskyilma. Tummin koskaan aikaisemmin näkemäni pilvi paikantui vuoren huipulle. Salammat olivat niin kirkkaita, että peitin sil- mäni. Jylinä oli kovempi ja terävämpi kuin mikään Iowassa tai Nebraskassa ennen kuulemani ukkonen. Lähdin pikaisesti aja- maan takaisin *pois* myrskystä *vuorta alas* niin nopeasti kuin oli turvallista. Tämä oli kaikkein pelättävin ja kauhistutta- vin näkemäni ilmiö. Se todisti kaikkivaltiaan Jumalan VIHAN SUURUDESTA!

Mieleeni nousi heti siihen verrattava yksittäinen tapaus— ukkosjylinä, kun JUMALA antoi Siinai-vuorella SUUREN HENGELISEN LAKINSA! Minun kokemani oli tietysti kesy sii- hen verrattuna. Kuitenkin se sai minut käsittämään, kuinka israelilaisten silmien edessä tapahtuma ilmiö on suurempiluok- kaisempi kuin ymmärrämme!

Kuvittele, millainen ihmismERI siellä oli—miljoonia ihmisiä —silmäkantamattomiin! Kuvittele mielessäsi kauhistuttavat sokeuttavat salammat ja korvissakaikuvava ukkosenjylinä! Kuvit- tele, kuinka ITSE SUURI JUMALA oli tämän sokaisevan korvahalkovan esityksen keskellä, valmiina JYLISEMÄÄN SUU- REN LAKINSA kokoontuneen kansan korviin!

Ei ihmekään, että nämä ihmiset olivat kauhuissaan ja käski- vät Moosesta seisomaan heidän ja Jumalan välissä!

Tämän mahtavanlaatuisen JUMALAN VOIMAN JA KUNNIAN osoituksen keskellä, Mooses ”vei kansan leiristä Jumalaa vas- taan; ja he asettuivat vuoren juurelle. Ja koko Siinain vuori peittyi savuun, kun HERRA astui sille alas tulessa ... ja koko vuori vapisi kovasti” (jakeet 17–18).

Mikä ASETELMA vastaanottaa JUMALAN LAIT!

Tämä ei ollut mikään jokapäiväinen tapahtuma! Jumala halusi iskostaa ihmisten mieliin TÄMÄN LAIN TÄRKEYDEN— Jumalan täydellisen ELÄMÄNTAVAN tärkeyden!

Kuvittele! Kokonainen MILJOONAPÄINEN VALTIO yhtyeen- keräytyneenä valtavassa suuressa historiallisessa katsauksessa! Kuvittele ITSE JUMALA TULESSA puhumassa, salamoiden välk- kyessä, kuurouttavan UKKOSENJYLINÄN saattamana, mahtava

yliluonnollinen ääni kaikuen mikrofoneja ja kaiuttimia tarvitsematta, MILJOONIEN yli soiden.

Tämä ei ollut mikään satatuhatpäinen kansanjoukko vuositaisessa Pasadenan Rose Bowl jalkapallopelissä. Tällainen joukko näyttää meistä SUURILUOKKAISELTA. Kuitenkin se on vain pisara JUMALAN yleisöön verrattuna. Hänen yleisönsä ei ollut 100000, 500000 eikä miljoona—vaan kolmesta neljään MILJOONAA ihmistä yhtenä sanoinkuvaamattomana joukkona!

Mooseksen ääni *ei* ilmoittanut Jumalan LAKIA. JUMALAN ÄÄNI ilmoitti sen! Koko kansa kuuli JUMALAN ÄÄNEN!

”Ja Jumala puhui kaikki nämä sanat, ja sanoi MINÄ OLEN HERRA, sinun Jumalasi...” ja tämän jälkeen JUMALAN ääni lausui ihmismassalle KYMMENEN KÄSKYN SANAT!

JUMALAN—EI MOOSEKSEN ÄÄNI!

Kuinka merkittävää! Jumala antoi LAKINSA—HÄNEN ELÄMÄNTAPANSA—tänä *ensimmäisenä* päivänä, helluntaina (jota kutsutaan ensihedelmien juhlaiksi tai Vanhassa Testamentissa viikkojuhlaiksi), mahtavien luonnonvoimien säestämänä ainoalle maanpäälliselle KANSALLEEN. Näin sai alkunsa Jumalan VALTIO maan päällä.

Monen vuosisadan jälkeen, Helluntaina vuonna 31 jKr., suuren, taas mahtavan näytön kautta Jumala antoi PYHÄN HENKENSÄ kansalaisilleen—JUMALAN RAKKAUDEN *täyttämään* tämän annetun lain. Näin JUMALAN SEURAKUNTA saatettiin alulle maan päällä!

KUKA antoi kansalle kymmenen käskyä?

Katso tarkasti! Kansaa *ei saanut kymmentä käskyä Moosekselta*, kuten monet tänä päivänä uskovat. Mooses oli kyllä paikalla, MILJOONAPÄISEN KANSAN KESKUUDESSA, kun käskyt ilmoitettiin! Mooses ei kuitenkaan antanut lakia ihmisille—vaan ”JUMALA puhui kaikki nämä sanat.”

Lue Seuraavaksi 5. Mooseksen kirjan 5:4–22. Tässä Mooses puhuu Israelin kansalle myöhemmin. Mooses sanoi: ”Kasvoista kasvoihin HERRA puhui TEIDÄN kansanne vuorelta, tulen keskeltä... Hän sanoi...”—tämän jälkeen seurasi kymmenen käskyä (jakeet 6-21).

LUE NÄMÄ JAKEET VIELÄ UUELLEEN! Miksi sinulle on opetettu, että Mooses ”antoi lain”? MIKSI tätä lakia kutsutaan ”Mooseksen laiksi?

SÄHKÖISEN MYRSKYN MAHTAVA VOIMA Kun Jumala lausui lakinsa, hän toi esille voimansa! Hän halusi tehdä selväksi, kuinka valtavan tärkeä hänen kansalleen antamansa laki oli. Itse Jumala jylisi lain Israelille.

Kymmentä käskyä ei saatu Moosekselta, vaan JUMALALTA! Mooses ei antanut ihmisille kymmentä käskyä, vaan JUMALA antoi ne kokoontunelle kansalle. Mooses sanoi: ”Kasvoista kasvoihin HERRA puhui TEIDÄN kansanne”—osoitti ne kokoon-tuneelle valtavalle KANSANJOUKOLLE!

Mooses selitti (jaa 5), että koska ihmiset pelkäsivät, hänen täytyi seisoa heidän edessään—kuitenkin HÄN OLII HEIDÄN KES- KUUDESSAAN, OSANA TÄTÄ SUURTA KANSANJOUKkoa.

Jumala osoitti puheensa KAIKILLE YHTEENKOKOONTUINEILLE IHMISILLE, eikä ainoastaan Moosekselle!

Huomaa lisäksi—päätettyään jakeessa 21 JUMALAN lausuman kymmenen käskyn sanojen uudelleenkirjauksen, Mooses jatkaa seuraavassa jakeessa 22 israelilaisille: ”Nämä sanat Herra puhui koko teidän seurakunnallenne vuorelta, tulen ja synkkien pil- vien keskeltä, suurella äänellä, eikä siihen enempää lisännyt. Ja hän kirjoitti ne kahteen kivitauluun ja antoi ne minulle.”

Lue edellinen tarkasti uudelleen! Sinulle ei ole varmaankaan opetettu näin. Lue tämä itse omasta Raamatustasi!

HERRA puhui nämä kymmenen käskyn sanat. Kenelle? ”Koko TEIDÄN SEURAKUNNALLENNE.” Kansa EI vastaanottanut kymmentä käskyä Moosekselta, vaan suoraan JUMALTA, jonka äänen he kaikki kuulsivat!

”Eikä siihen enempää lisännyt.” Tämä oli TÄYDELLINEN LAKI! Se on HENGELLINEN LAKI. Se on TÄYDELLINEN. Eikä hän siihen enempää lisännyt—SIIHEN LAKIIN! Kaikki muut lait ovat eri- laisia, erillisiä lakeja—EIVÄTKÄ OLE TÄMÄN HENGELLISEN LAIN OSA! Laki oli täydellinen itsessään!

Jos luulet, että laki oli annettu vain ”juutalaisille”, et voi suuremmin erehtyä! Et ehkä ole lukenut Apostolien tekojen kohta 7:38, jossa sanotaan, että nämä israelilaiset ”saivat elä- viä sanoja MEILLE *annettaviksi*.”—MEILLE, UUDEN Testamentin kristityille?

Kaikki muut kansat olivat kääntyneet pois Jumalasta, pois HÄNEN TIELTÄÄN. Jumala valitsi alhaisen ORJAKANSAN *omaksi kansakseen*—AINOATihmiset maailmassa, jotka eivät olleet täy- sin eroittaneet itseään Jumalan yhteydestä.

Vanha liitto tehtiin Tälle PERUSTALLE—mutta mikä oli UUDEN liiton perusta? Voit lukea siitä Heprealaiskirjeen kohdasta 8:10: ”Sillä tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa

näiden päivien jälkeen, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän mieleensä, ja kirjoitan ne heidän sydämiinsä, ja niin minä olen heidän Jumalansa ja he ovat minun kansani.”

Yritän tässä kirjasessa tehdä päivänselväksi, että 1) laki ei ollut väliaikainen eikä sitä mitätöity ristillä; 2) lakia ei tarkoitettu ainoastaan yhdelle kansalle eikä sitä suljettu muilta pois. Jumala ei katso henkilöön (Apostolien teot 10:34).

SAPATTIKÄSKY

Tarkastellaan sapattikäskyä tarkemmin.

”MUISTA pyhittää lepopäivä (sapatti, alkuperäinen käänös)” (2 Mooseksen kirja 20:8). Jumala käski MUISTAMAAN tämän päivän! Kuitenkin ihmiset ovat yrittäneet *unohtaa*—he ovat yrittäneet *muuttaa* päivän toiseksi!

Kristus sanoi vuorisaarnassaan: ”ÄLKÄÄ LUULKO, että minä olen tullut lakia kumoamaan”, ja kuitenkin kristityksi itseään nimittävät luulevat, että hän *tuli* kumoamaan sen!

Samaisessa vuorisaarnassaan Kristus lausui: ”Älkää ensinkään vannoko”, ja kuitenkin kristityksi itseään nimittävät yleisesti kohottavat oikean kätensä vannoessaan valan.

Kristus sanoi: ”Rakasta lähimmäistäsi”, ja kristityksi itseään nimittävät—muka Kristusta seuraten VIHAAVAT vihollisiaan ja astuvat sotaan heidät tappaakseen.

Kristus sanoi: ”Olkaa siis te täydelliset, niinkuin teidän taivaallinen isänne täydellinen on”, ja kuitenkin kristityksi itseään nimittävät mukisevat, kuinka ”Jumalan lakia on mahdotonta noudattaa, puhumattakaan tästä täydellisyydestä. Kristus piti lain meidän puolestamme ja poisti sitten sen.”

Kristus käski: ”TEE!”—kuitenkaan itseään hänen seuraajakseen nimittävät EIVÄT TEE!

Kristus käski: ”ÄLÄ TEE!” , kuitenkin hänen seuraajakseen itseään nimittävät TEKEVÄT!

Kristus käski: ”MUISTA pyhittää lepopäivä (sapatti)!” Ja hänen seuraajikseen tekeytyvät UNOHTAVAT sen!

Edellinen jae käskee myös ”PYHITTÄMÄÄN, SÄILYTTÄMÄÄN sen PYHÄNÄ (keep engl. käänös).” Sana ”säilyttää” tarkoittaa entisessä olotilassa pitämistä. Et voi SÄILYTTTÄÄ jäävettä kuumana—voit ainoastaan säilyttää KUUMAN veden

kuumana. Et voi säilyttää epäpyhää päivää pyhänä. Jumala *teki* ainoastaan sapatin pyhäksi viikonpäiväksi. On täysin mahdotonta säilyttää sunnuntaita tai perjantaita PYHÄNÄ—koska Jumala ei koskaan tehnyt niitä pyhiksi, eikä ihmisellä ole valtaa pyhittää mitään. Nämä eivät ole ainoastaan väittämiä—ne ovat TOSIASIOITA, jotka tulevat tuomitsemaan myös sinut Jumalan TUOMIOISTUIMELLA!

Katso nyt jakeita 9 ja 10 (2 Mooseksen kirja 20): ”Kuusi päivää tee työtä ja toimita kaikki askareesi; mutta *seitsemäs päivä* on Herran, sinun Jumalasi sapatti, silloin älä mitään askareita toimita...”

Tässä ei viitata ainoastaan *mihinkä tahansa* seitsemänteen päivään! Ei sanota ”yksi seitsemästä”—Kristus sanoi ”seitsemäs päivä (*the seventh day*, engl. käännös!)” Matteuksen evankeliumissa 28:1—ristiinnaulitsemisen ja ylösnousemuksen jälkeen—eli *sitten kun* oli ”ristiinnaulittu”, mikä ristiinnaulituksi tuli—vielä sen jälkeenkin kyseessä oli edelleen *viikon* seitsemäs päivä—viikon ensimmäistä päivää *edeltävä* päivä!

Huomaa myös! Kristus ei sanonut sen olevan ”JUUTALAISTEN sapatin”. Hän sanoi selvästikin ”HERRASI SAPATTI”! Jos se siis on HERRAN sapatti—sapatti, joka kuuluu HERRALLE—siten sapatti on todellakin ”HERRAN PÄIVÄ.”

Saatetaan tässä vielä päätökseen kapinalliset VÄITÖKSET, joiden mukaan sunnuntai on ”Herran päivä”. Asetan jokaiselle lukijalle haasteen löytää Raamatusta jakeen, jossa sunnuntai—tai viikon ensimmäinen päivä—tunnustetaan ”Herran päiväksi”, ja lupaan lisäksi julistaa tämän esiintuodun jakeen miljoonille ihmisille *The WORLD TOMORROW* ohjelman kautta, joka näkyy maailman jokaisessa asutetussa maanosassa, ja lupaan myös julkaista sen näkyvästi *The PLAIN TRUTH*—lehdessä, jolla on noin seitsemän miljoonaa lukijaa ympäri maailmaa.

Jumala on antanut minulle yhden nykymaailman suurimmista yleisöistä. Jos uskot vielä sunnuntain ”Herran päiväksi” ja pystyt osoittamaan sen Raamatusta, tässä tilaisuutesi saada todisteesi miljoonien ihmisten nähtäville! Mutta ennen kuin kukaan lähettää Ilmestyskirjan ensimmäisen luvun jaetta 10, huomattakoon, että 1) tämä jae ei viittaa mihinkään viikonpäivään, vaan yleiseen profeettiseen aikakauteen, joka on mainittu yli 30 profetiassa ”Herran päivänä.” 2) tämä jae *ei*

asiayhteydessään *viittaa mihinkään viikonpäivään*, eikä millään tavalla mainitse sunnuntaita tai ”viikon ensimmäistä päivää.” Tästä jakeesta sekä myös sen asiayhteydestä puuttuu täysin sen joko viikonpäivään tai pyhän viettoon liittävä yhteys, eikä siinä mainita myöskään pyhän *muuttamista* sunnuntaiksi. Ne, jotka ovat väittäneet tämän jakeen käsittävän sunnuntaita, ovat tehneet sen *ilman Raamatun auktoriteettia*, ja ovat näin pettäneet miljoonia ihmisiä.

”Herran päivä” on päivä, jonka *herra HERRA* on—päivä, joka kuuluu *HÄNELLE*. Se ei ole ”juutalaisten” sapatti—vaan ”*HERRAN, sinun Jumalasi*.”

SAPATTI EI OLE MINUN PÄIVÄNI

Salli minun käsitellä tätä jaetta vielä kerran. Pitäessäni iltajumalanpalveluksia Seattlen kauppakamarin salissa noin 30 vuotta sitten, sisääntuleva nainen kätteli minua ja lausahti:

”Herra Armstrong, minulle on kerrottu, että lauantai on teidän päivänne. Toivon kovasti, ettei tämä ole totta!”

”Se ei totisesti pidä paikkansa”, vastasin. ”Minun päiväni on sunnuntai.”

”Olenpa *iloinen* kuulemastani!”, hän huudahti.

Lisäsin kuitenkin nopeasti: ”Hetkinen vain, huomaan että ette ymmärrä asianlaitaa. Sunnuntai on *minun* päiväni—samoin kuin maanantai, tiistai, keskiviikko, torstai ja perjantai—nämä kaikki ovat *minun* päiväni—mutta perjantai auringonlaskusta aina lauantaihin auringonlaskuun *ei ole* enää *MINUN* päiväni—*SE ONO JUMALAN PÄIVÄ—eli HERRAN PÄIVÄ!*”

Lue uudestaan sanatarkasti Kristuksen kymmenen käskyä: ”Kuusi päivää tee työtä ja toimita kaikki askareesi”—nämä ovat *MEIDÄN* päiviamme, *MEIDÄN* työtämme varten—Mutta seitsemäs päivä on *Herran*, sinun Jumalasi sapatti”—*SEITSEMÄS PÄIVÄ* on *HERRAN PÄIVÄ*. Tämä *synnin* määrittävän lain käsky sanoo sen suoraan!

1. Johanneksen kirjeestä 3:4 voit lukea, kuinka *RAAMATTU* määrittelee *SYNNIN*. ”Synti on laittomuus.” Roomalaiskirjeen 7:7 kertoo puolestaan, *minkä* lain tottelemattomuus on *SYNTIÄ*—lain, joka sanoo ”Älä himoitse”—lause on otettu juuri tästä samaisesta laista—2. Mooseksen kirjan kohdasta 20:17. Jaakobin

kirjeen kohta 2:9–11 kertoo puolestaan, *mikä* laki määrittää synnin. Se on laki, joka on jaoteltu ”kohtiin” (jae 10). Yksi sen ”kohdista” on ”älä tee huorin”, joka on myös otos tästä samasta laista (2 Mooseksen kirja 20:14), toinen sen kohdista on ”älä tapa”, myös samaisen lain kohta (2 Mooseksen kirja 20:13).

Jaakobin kirjeen 2:10 sanoo, että jos rikkoo yhtä lain kymmentä kohtaa vastaan, on syyppää SYNTIIN. Tämä samainen laki sanoo edelleen: ”muista pyhittää lepopäivä ... seitsemäs päivä on HERRAN, sinun JUMALASI sapatti.” *Jokainen, joka rikkoo näitä käskyjä vastaan tekee SYNTIÄ!*

Tämä kuulostaa varmaan varsin erilaiselta kuin mihin olet tähän mennessä uskonut tai mitä sinulle on opetettu. Kuitenkin, jos joku haluaa vielä väittää vastaan, suosittelen, että hän säästää vastaväitteensä tuomiopäivään ja yrittää vasta sitten väitellä Vapahtajansa ja Luojaansa Jeesuksen Kristuksen kanssa kasvoista kasvoihin!

LUOMISESTA ALKAEN SAPATIKSI KUTSUTTU

Ennenkuin jätämme 2. Mooseksen kirjan 20 luvun, kiinnitetään huomio vielä yhteisen tärkeään kohtaan.

Kirjan jae 11 sanoo: ”Sillä kuutena päivänä HERRA teki taivaan ja maan ... mutta seitsemäntenä päivänä hän lepäsi: sen tähden HERRA siunasi *lepopäivän (sapatin)* ja pyhitti sen.”

Koska HERRA siunasi ja pyhitti tämän seitsemännen päivän? Kuten aikaisemmin selitin, voit lukea 1. Mooseksen kirjasta 2:3, että hän suoritti tämän siunaamisen ja pyhityksen alkuperäisen LUOMISVIIKON seitsemäntenä päivänä. Sapattikäsky toteaa tämän selvästi ”HERRA siunasi *lepopäivän (sapatin)*.” Hän antoi tälle siunauksensa sekä pyhitti sen Adamin ja Eevan luomista seuraavana päivänä. 2. Mooseksen kirja 20:11 kertoo, että hän siunasi ja pyhitti SAPATTIPÄIVÄN. Jumalan sapatti sai alkunsa jo ensimmäisellä luomisviikolla. TÄLLÖIN Jumala *teki* sapatin.

Monet ovat väittäneet erheellisesti, ettei Jumala SAATTANUT sapattia ALKUUN ennen kymmenen käskyn antamista Siinai-vuorella. Tämä kuitenkin todistaa, että SAPATTIPÄIVÄ on luomisviikon seitsemäs päivä, jonka HERRA *sitten* siunasi ja pyhitti. Lisäksi juuri todistimme sapatin olevan Jumalan pyhä päivä *ennen* israelilaisten saapumista Siinai-vuorelle—kuten osoitimme 2. Mooseksen kirjan 16 luvussa.

Eli HERRA Jeesus Kristus, tai ”Logos” (Evankeliumi Johanneksen mukaan 1:1, kreikan kielellä), tai 1. Mooseksen kirjan ”YHVH” (heprean kielellä), jonka kautta kaikki on SYNTYNYT (TEHTY, engl. made), mitä syntynyt (tehty) on, hän asetti (teki) myös sapatin, kuten Jeesus itse asian suoraan Markuksen evankeliumissa 2:27 ilmoitti. Se oli yksi hänen TEKEMISTÄÄN asioista—ja se TEHTIIN ensimmäisen viikon seitsemäntenä päivänä—luomisviikolla. Sapatti on ollut olemassa LUOMISESTA LÄHTIEN. Yli kaksi tuhatta vuotta myöhemmin tämä sama HERRA , Jumaluuden osa, josta *tuli* Jeesus Kristus, KÄSKI ihmisiä pitämään sen pyhänä! Vielä kaksi tuhatta vuotta tämän jälkeen hän sanoi edelleen olevansa kyseisen päivän HERRA!

4

Erityinen ikuinen liitto

Kapinalliset ihmiset yrittävät moninaisten väitteiden kautta saada omasta mielestään *oikeutetusti unohduksiin sen*, MINKÄ JUMALA käski MUISTAA!

Monet ovat väittäneet vailla minkäänlaista Raamatullista perustaa, että kymmenen käskyä poistettiin ristillä. Nämä ihmiset eivät ole kuitenkaan pysähtyneet ajattelemaan, että *ilman* lakia lain rikkominen ei voi olla mahdollista—kuten Paavali sanoi selvästi Roomalaiskirjeen kohdassa 4:15—ja tämän mukaan kukaan ei olisi tehnyt syntiä ristiinnaulitsemisen jälkeen—emmekä enää *tarvitsisi* Vapahtajaa!

Jos tämä vääristelty ja harhaanjohtava väite olisi kuitenkin totta—*jos* Jumala olisi lakkauttanut kaikki *kymmenen* käskyään ristillä, ja palauttanut Uuden Testamentin aikana yhdeksän niistä sapatista eroon päästääkseen—kuten monet opettavat—VÄITTAJÄT EIVÄT *siltikään* OLISI SYYTTÖMIÄ!

Jumala loi sapatilliiton erilliseksi, erikoiseksi liitoksi, joka oli *ikuisesti sitova!*

TÄYDELLINEN LIITTO

Muistat varmaan, ettei Jumala *lisännyt kymmenen käskyn lakiin enää mitään muuta* (3 Mooseksen kirja 5:22). Mikään sitä seuraava laki tai liitto ei ole enää SEN OSANA, vaan erillinen laki tai liitto. Paavali tekee tämän asian selväksi: ”Eihän

kukaan voi kumota ihmisenkään vahvistettua testamenttia eikä siihen mitään lisätä (vaikka se olisikin vain ihmisen liitto, jos se kuitenkin vahvistetaan, ei kukaan ihminen voi sitä kumota tai siihen mitään lisätä, engl. käännöksen mukaisesti)” (Kirje galatalaisille 3:15).

Kymmenen käskyn laki oli täydellinen—Jumala *ei lisännyt* siihen *mitään*. Myös *vanha liitto vahvistettiin* 2 Mooseksen kirjan kohdassa 24:4-8 kuvatusti. *Siihen ei voi lisätä enää mitään*. Kun kymmenen käskyä ja vanha liitto saatettiin *valmiiksi*, rati-
fioitiin ja saatettiin voimaan, Jumala teki vielä UUDEN TÄYSIN ERILLISEN ikuisesti sitovan liiton kansalaistensa kanssa.

MIKSI SAPATTI?

Jumala ei tee mitään turhaan—ei ilman tarkoitusta tai päämäärää. Kun Jumala tekee jotakin, hän toimii aina suunnitellusti—tärkeää PÄÄMÄÄRÄÄ kohti.

Jumala loi IHMISEN ja asetti hänet maan päälle. Kuitenkin ihmiskunta menetti tiedon Jumalan TARKOITUSPERSÄSTÄ.

Jumala *teki* sapatin ”Sanan” kautta (Evankeliumi Johanneksen mukaan 1:1-3), josta tuli Jeesus Kristus. Hän teki sapatin ihmistä *varten*.

MIKSI?

Mitä TARKOITUSTA varten? Ihmiskunta menetti myös *sapatin* keskeisen tarkoituksen! Jeesus Kristus sanoi (Evankeliumi Markuksen mukaan 2:27-28), että sapatti tehtiin ihmistä *varten*, eikä ihminen sapattia *varten*. Hän ilmoittaa vain *ketä varten* sapatti tehtiin—ei MIKSI—ei mitä TARKOITUSTA varten, ainoastaan, että sen tarkoitus oli palvella ja hyödyntää ihmistä.

Juuri tämän vuoksi erillinen SAPATTILIITTO on tärkeä, se ilmoittaa sapatin TARKOITUKSEN—sen perustavan PÄÄMÄÄRÄN. Juuri tämän takia on tärkeää, että tarkastelemme sitä tarkasti.

Löydät sen 2 Mooseksen kirjasta 31:12-17:

ERITYINEN SAPATTILIITTO

”Ja HERRA puhui Moosekselle sanoen: Puhu israelilaisille ja sano: Pitäkää minun sapattini...” Huomaa, *mikä* on HERRAN

päivä”. Herra kutsuu sapatteja ”*minun* sapatteikseni”. Sapatit ovat siis HÄNEN—ne eivät kuulu meille—ne eivät ole *meidän* päiviämme, vaan HERRAN. NE EIVÄT OLE ”juutalaisten sapatteja” eivätkä ”pakanoitten sapatteja”, Sapatti on AJANJAKSO. Kun tämä ajanjakso lähestyy, se *ei kuulu meille, vaan JUMALALLE*. Jos me omimme sen itsellemme—omiin takoituseriimme, joko työtä, huvia tai mitä tahansa muuta varten, me VARASTAMME TÄMÄN AJAN JUMALALTA!

Huomaa! Hän sanoi: ”*Pitäkää* minun sapatini.” Näimme 2. Mooseksen kirjan kohdasta 20:8, kuinka hän käski meidän ”pyhitää, pitää sapatin pyhänä, ”EIKÄ TAHRATA JUMALALLE PYHÄÄ.

Tarkastellaan tätä erityistä liittoa vielä tarkemmin: ”... Sillä se on merkinä meidän välillämme, minun ja teidän, sukupolvesta sukupolveen, tietääksenne, että minä olen HERRA, joka pyhitän teidät” (2 Mooseksen kirja 31:13).

Kuinka *valtaisa* tarkoitus yhteen kohtaan lausetta tiivistyy! Kuitenkin useimmat lukevat lauseen ymmärtämättä siihen sisältyvää TOTUUTTA!

Katso sapatin tarkoitusta: ”... *sillä se on MERKKINÄ* ... ” Mutta mikä tämä merkki oikeastaan on?

Kaupungissa kauppakadulla kulkiessasi voit nähdä ympärilläsi merkkejä, *kylttejä* (engl. sign) niin liikkeitä, toimistoja kuin tehtaitakin tunnistamassa. Jos haluat ottaa selville, mikä *kyltti* on, katso puhelinluettelosi mainossivuilta, joista voit löytää seuraavanlaisia nimiä: ”Jonesin neokylttiyritys”, tai ”Smithin veljesten kyltit”. Jos soitat ja kysyt, mitä he valmistavat ja myyvät, he kertovat tekevänsä kylttejä yrityksille, instituutioille ja yksityisille ihmisille yrityksiensä edustalle ripustettavaksi. Tällainen kyltti *tunnistaa* omistajan liikeyrityksen sijainnin.

Merkki (engl. sign) on siis nimikyltti, josta käy ilmi IDENTITEETTI, sen symboli tai tunnus. Kun näet kyltin, jossa lukee ”A. B. Brownin kalusteet ja verhoilu”, se ilmoittaa lukijalle liikkeen *omistajan*. Se kertoo, millaisesta yrityksestä on kysymys. Websterin sanakirja määrittelee *merkki* (*sign*)-sanan seuraavasti: ”julkinen kyltti rakennuksen, toimiston jne. edustalla, joka mainostaa kyseistä yritystä tai kyseisen yrityksen nimeä, tunnus, josta käy ilmi omistajan olemassaolo.” Lisäksi löytyy erillisiä matemaattisia, teknillisiä, lääketieteen sekä astronomian alojen tunnuksia.

Mooseksen käyttämä hepreankielinen ”merkki”-sana on *’owth*. Heprealais-englantilainen sanakirja määrittelee sen ”signaaliksi, lipuksi, majakaksi, monumentiksi, tunnukseksi jne.—merkiksi, ihmeeksi, tunnukseksi.” Lippu on kansallinen tunnus. Majakka on vaarasta varoittava signaali. Tunnus on näkyvä merkki, joka identifioi ja tunnistaa, esimerkkinä mainittakoon valkoinen lippu kun antaudutaan.

Jumala käski kansaansa pitämään hänen sapattinsa *merkkinä*. Se on Jumalan ja Jumalan ihmisten välinen merkki—”merkkinä meidän välillämme, minun ja teidän”, kuten käsky kuuluu. Se on IDENTITEETIN tunnus. Se mainostaa, ilmoittaa, tai julistaa tietoa tietystä asiasta. MITÄ TIETOA Jumala vastaa: ”... TIE-TÄÄKSENNE, että minä olen HERRA, joka pyhitän teidät.”

KUKA JUMALA ON?

PAINA EDELLISET SANAT MIELEESI HUOLELLISESTI!! Sapatti on *merkki*, joka IDENTIFIOI ihmisille, *kuka heidän JUMALANSA on!* Se on merkki, *josta TIEDÄMME, kuka HERRA on!!* Se TUNNISTAA JUMALAN!

EIVÄTKÖ KAIKKI JO TIEDÄ, KUKA JUMALA ON?

ABSOLUUTTISESTI EIVÄT! Koko maailmaa on petetty (se on vilitty, suomalaisen Raamatun, muttei alkuperäisen tekstin mukainen käännös)—näin Raamattusi sanoo (Johanneksen ilmestys 12:9).

Tällä maailmalla on Jumala—väärä jumala—saatana, paholainen! Hän tekeytyy ”valkeuden enkeliksi” (2 Kirje korinttilaisille 11:14). Hänellä on omat uskonnolliset järjestönsä. Eivät kaikki ole kuitenkaan joko buddhisteja, shintolaisia, taolaisia taikka konfutselaisia.

Monet saatanan papit ovat Raamattusi mukaan omaksuneet ”kristitty”-nimen: ”Eikä ihme; sillä itse saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi. Ei ole siis paljon, jos hänen palvelijansakin tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi” (2 Kirje korinttilaisille 11:14–15).

Kutsuvatko he itseään nimenomaan KRISTUKSEN papeiksi? Lue vastaus edellisestä jakeesta—jakeesta 13: ”Sillä semmoiset ovat valheapostoleja, petollisia työntekijöitä, jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi.” Aivan, saatana on suurenmoinen väärentäjä.

Hän kätkeytyy JUMALAKSI. Raamattusi kutsuu häntä *tämän maailman jumalaksi* (2 Kirje korinttilaisille 4:4). Hän saa pappinsa kätkeytymään KRISTUKSEN papeiksi—ja syyttää Kristuksen *oikeita* pappeja ”vääriksi apostoleiksi” saattaakseen epäilykset pois itsestään!

Tunteeko tämän maailman ”kristillisuus” *todella* OIKEAN Jumalan? Sitä on *petetty* uskomaan, että se tuntee Jumalan. Petetty maailma saattaa näin vakuuttua olevansa oikeassa, vaikka petettyinä on väärässä.

Todellinen JUMALA on hän, jota *tottelemme*.

Maailmamme ihmisiä ei ole opetettu TOTTELEMAAN JUMALAA! Väärä ”kristinusko” opettaa, että Jumalan laki on ”ristiinnaullittu”. Se asettaa ihmisen omantunnon, johon saatanan väärä oppi on istutettu, Jumalan Lain asemaan! Se ei opeta Kristuksen lailla, että ihmisen tulee *elää* jokaisesta sanasta, joka JUMALAN suusta lähtee—RAAMATUN sanoista!

Se TOTTELEE saatanaa *syntiä tekemällä!*

SAPATIN TARKOITUS

Jumalan ihmiselle antaman sapatin TARKOITUKSENA oli mahdollistaa oikeanlainen aidon JUMALAN tunteminen ja palveleminen.

KUINKA sapatatti TUNNISTAA sitten Jumalan—kuinka se osoittaa *oikeaa* Jumalaa eikä väärää Jumalaa kohti? Eikö sunnuntaita voi viettää sapatin sijaan?

VARMASTI EI!

Huomioi tätä erityistä sapattiliittoa käsittelevä jae 17:”Se on oleva ikuinen merkki minun ja israelilaisten välillä; sillä kuutena päivänä HERRA teki taivaan ja maan, mutta seitsemäntenä päivänä hän lepäsi” (2 Mooseksen kirja 31:17).

Hän lepäsi luomisviikon *seitsemäntenä* päivänä luomis-työstään. Hän ei levännyt sunnuntaina, viikon ensimmäisenä päivänä. Ainoastaan viikon *seitsemäs* päivä osoittaa takaisin LUOMISTAPAHTUMAAN.

Kuinka *luomistapahtuma* identifioi JUMALAN?

Vaikka uskot muuhun jumalaan, voin silti *todistaa*, että minun Jumalani on aito Jumala. Nimeä mikä tahansa haluamasi jumala, ja se osoittautuu aina oikean JUMALAN *tekemäksi*, hänen

luomakseen, koska hän, joka loi ja teki kaiken, on SUUREMPIARVOISEMPI kuin luotu—ylivoimaisempi kuin mikään toinen luotu jumala.

LUOMISTYÖ *TODISTAA* Jumalan olemassaolon. Luomistyö—luomistapahtuma—*tunnistaa* Hänet!

Jumala valitsi kaikkein vanhimman, kaikkein pysyvimmän ihmisen tunteman konseptin—toistuvan AJANJAKSON—yhden *ainoan* päivän, LUOMISTYÖN muistoksi. Hän valitsi yhden *ainoan päivän*, joka tulisi viittaamaan jatkuvasti, joka *seitsemäs* päivä, iankaikkiseen Jumalaan, KAIKKIVALTIAASEEN, KAIKENHALLITSEVAAN JUMALAAAN—*kaiken Luojaan!* Jumala ITSE pyhitti tämän erityisen päivän—yksittäisen päivän, jona HÄN käski ihmisiä kokoontumaan JUMALANPALVELUKSEEN—päivän, jona hän käski ihmistä LEPÄÄMÄÄN työstään sekä fyysisistä nautinnoista—ja virkistymään kokoontumalla muiden tottelevaisten jumalanpalvelijoiden hengelliseen yhteyteen!

MIKÄÄN TOINEN PÄIVÄ ei muistuta ihmistä LUOMISESTA. Saatana on huijannut petetyn maailman uskomaan, että Kristuksen ylösnousemus tapahtui sunnuntaiamuna auringon nousun aikaan—samaa aikaan kuin vakiintuneet pakanalliset AURINGONPALVONTAMENOT. TÄMÄ EI OLE KUITENKAAN TOTTA! Lue ilmainen kirjasemme *The Resurrection Was Not on Sunday (Ylösnousemus ei ollut sunnuntaina)*. Tulet hämmästyämään! Lue myös ilmaiskirjasemme *The Plain Truth About Easter (Totuus pääsiäisestä)*. Kirja avaa lukijan silmät—voit helposti todistaa sen sisällön TODEKSI kirjastosi kirjojen avulla.

Kristus nousi *sapattina* kuolleista, ei sunnuntaina! Raamattu ei käske meidän viettää Kristuksen ylösnousemuksen päivää! Tällainen juhliminen on pakanallisten IHMISTEN tapa, joka nojaa yksistään vääräuskoisen IHMISEN auktoriteettiin—ja on JUMALAN käskyjen vastainen!

Eli tunnemme nyt sapatin SUURENMOISEN TARKOITUKSEN. *Se tunnistaa* Jumalan! Se on JUMALAN yhteenkokoontumista ja jumalanpalvelusta varten erilleen asettama päivä, joka muistuttaa meille, KETÄ palvelemme—kaiken olemassaolevan LUOJAA JA HALLITSIJAA!

Asia ei pääty vielä tähän!

Sapatti asetettiin myös MERKIKSI, josta voimme tunnistaa, KEITÄ Jumalan IHMISET ovat ja päätellä, keitä he EIVÄT ole!

Huomaa! Tämä erityinen liitto ei ilmoita ainoastaan "... tietääksenne, että minä olen HERRA ...", vaan lauseen lopussa se sanoo: "tietääksenne, että minä olen HERRA *joka pyhitän teidät*" (2 Mooseksen kirja 31:13).

Huomaa lauseen valtava MERKITYS!

Mitä "pyhittää"—sana tarkoittaa? Se tarkoittaa "pyhää tarkoitusta varten erilleen asettamista". Luomisviikon seitsemäntenä päivänä HERRA *pyhitti* sapatin—eli HÄN ASETTI SEN ERILEEN PYHÄÄ TARKOITUSTA varten. Tiedämme siis, että Jumalan sanan mukaan sapatiti on merkinä siitä, että hän, HERRA, myös pyhittää—ASETAA PYHÄÄ TARKOITUSTA VARTEN MUISTA IHMISSISTÄ ERILLEEN, OMAKSEEN—ne, jotka KUULUVAT HÄNELLE.

Vanhan Testamentin aikoina ISRAELIN seurakunta koostui JUMALAN KANSALAISISTA. Uuden Testamentin aikoina, HÄNEN KANSALAISIAAN OVAT JUMALAN SEURAKUNTAAN kuuluvat—parannuksen tehneet, hengen siittämät KRISTITYT!

KUINKA sapatiti asettaa heidät erilleen—eroittaa heidät—niistä, jotka *eivät ole* Jumalan omia? Jos olet alkanut Jumalan sapatiti pyhittämisen Jumalan käskyjen mukaisesti, olet jo saanut vastauksen kantapäähän kautta. Jos et ole tätä vielä kokenut, noudata Jumalan sapatitiä ja pidä se pyhänä hänen sanojensa mukaisesti—ja huomaat pian automaattisesti *erottuvasi* muista ihmisistä. Taatusti!

Sapatiti on Jumalan MERKKI, joka tunnistaa JUMALAN LUOJA-HALLITSIAKSI sekä tunnistaa, ketkä kuuluvat HÄNELLE.

KUINKA tämä tapahtuu?

JUMALAN MÄÄRITELMÄ

Tarkastellaan vielä toistakin JUMALAN määritelmää. Vaikka maailmankaikkeuden suuri LUOJA-HALLITSIA on ainoa totinen viisas Jumala, olemassa on myös monia vääriä tai valheellisia jumalia. Saatana on tekeytynyt maailman ihmisten silmissä valheellisesti Jumalaksi—Raamattu kutsuukin häntä suorasanaisesti tämän maailman jumalaksi. Idoleja palvottiin jumalina—ja palvotaan edelleenkin, jopa ns. "kristityissä" kirkoissa. Se, mitä *palvelet ja tottelet*, on jumalasi!

Sana HERRA tarkoittaa johtajaa, päällikköä, esimiestä—eli henkilöä, jonka sanaa tottelet! Jeesus kysyi: "Miksi huudatta

minulle, HERRA, HERRA! *Ettekä tee*, mitä minä sanon? (Evanke-
liumi Luukkaan mukaan 6:46). Kun he eivät TOTELLEET häntä,
hän *ei ollut* heidän Herransa! MIKSI sitten he *kutsuivat* häntä
HERRAKSI, kun hän *ei ollut* heidän Herransa?

Jeesus sanoi myös: ”Ei jokainen, joka sanoo minulle HERRA,
HERRA! pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun
taivaallisen isäni tahdon” (Evankeiumi Matteuksen mukaan 7:21).

Vain ne, jotka TEKEVÄT Jumalan TAHDON mukaan, ovat
hänen lapsiaan ja pääsevät hänen valtakuntaansa! Jumalasi on
se, jota TOTTELET!

Jatka edelleen: ”Ettekö tiedä, että kenen palvelijoita, ketä
TOTTELEMAAN te antaudutte, sen palvelijoita te olette, jota te
TOTTELETTE? (Kirje roomalaisille 6:16).

Toinen käsky sanoo EPÄJUMALISTA ja IDOLEISTA, ne vää-
riin jumaliin mukaan lukien: ”Älä kumarra niitä *äläkä palvele
niitä*”—eli älä TOTTELE niitä—”Sillä minä, HERRA sinun Juma-
lasi olen kiivas (mustasukkainen, engl. käänös jealousy) Jumala,
joka kosten isien pahat teot (tottelemattomuuden) lapsille kol-
manteen ja neljänteen polveen niille, jotka minua vihaavat;
mutta teen laupeuden tuhansille, jotka minua rakastavat ja PITÄ-
VÄT MINUN KÄSKYNI” (2 Mooseksen kirja 20:5-6).

KUINKA MERKITTÄVÄÄ! SAPATTIKÄSKY ON kymmenestä käs-
kystä AINOA, joka MERKITSEE, tunnistaa NE, JOTKA ovat tänään
todellisia kristittyjä! *Se on todellinen TESTIKäsky!* Maailman
ihmiset ovat valmiita myöntämään yhdeksän käskyn pätevän—
mutta sapattikäsky on ainoa käsky, jota vastaan he varsinaisesti
KAPINOIVAT! Se on AINOA tottelevaisuuden testikäsky!

Se TUNNISTAA ne, jotka *alistavat* tahtonsa Jumalalle—jotka
TOTTELEVAT Jumalaa vainoista tai vaikeuksista huolimatta!

Kyllä vain, se todella ASETTAA SINUT ERILLEEN!

Mikä MERKKI! Se identifioi TOSI Jumalan PÄIVÄN, jonka
Jumala asetti erilleen yhteenkokoontumista ja jumalanpalve-
lusta varten. Se identifioi TOSI Jumalan seurakunnan!

Jumalan MERKKI tulee hyväksyä vapaaehtoisesti—
omasta aloitteesta, ei millään muulla tavalla. ”Pedolla”
(joka on tulevan Euroopan ”pyhän” Rooman valtakunnan
symboli) taas puolestaan on MERKKI, joka tullaan kohta POLT-
TAMAAN fyysisen VÄKIVALLAN keinoin! Se on yhteydessä
”ostamiseen ja myymiseen”—kaupankäyntiin—elatuksen

ansaitsemiseen—työpaikan säilyttämiseen! (Johanneksen ilmes-
tys 13:16–17). Aivan, tämä on TESTIKÄSKY—josta PELASTUKSESI ja
IKUINEN KOHTALOSI RIIPPUU!

ONKO SE LIITTO?

Totesimme, että sapatti on ERILLINEN, IKUINEN ja AINAINEN
LIITTO, täysin erillään tuntemastamme Siinai-vuorella tehdystä
”vanhasta liitosta”.

Miksi se on LIITTO?

Määritelläänpä ensin ”liitto”-sana. Webster—sanakirjan
mukaan se on henkilöiden tai osapuolten välinen sopimus, toti-
nen suostumus. Eli liitto on sopimus tai suostumus, jossa toinen
osapuoli lupaa tiettyjä etuja tai maksueriä ja toinen osapuoli
lupaa puolestaan käyttäytyä sovitulla tavalla.

Siinailla Jumalan ja Israelin kansan välillä solmittu vanha
liitto *saneli* tietyt ehdot ihmisten täytettäväksi: kymmenen käs-
kyn noudattamisen. Se *lupasi* tehdä Israelista kansan ”ENNEN
kaikkia muita kansoja”. Nämä annetut LUPAUKSET olivat vain
kansallisia ja materiaalisia luonteeltaan, *tätä* maallista elämää
varten. UUSI liitto puolestaan perustettiin PAREMMILLE LUPAUK-
SILLE ” (Kirje heprealaisille 9:15).

Kun liitto sitten allekirjoitettiin, sinetöitiin ja ratifioi-
ttiin—sovittiin—siihen ei pystytty LISÄÄMÄÄN enää mitään
(Kirje galatalaisille 3:15). Allekirjoitusten jälkeen lisätty teksti
ei ole enää osa tehtyä liittoa. Voit lukea vanhan liiton SOLMI-
MISESTA sekä sen *verellä* sinetöinnistä 2. Mooseksen kirjan
luvun 24 jakeista 6-8. Huomaa (jake 8), kuinka se päätettiin
sanoilla: ”Katso, tämä on sen liiton veri, jonka Herra *on tehnyt*
teidän kansanne”. Eli se oli jo tehty—se oli valmis.

Ikuista sapattiliittoa käsitellään vasta *myöhemmin* seitsemän
luvun päästä. Se takia se EI OLE vanhan liiton OSA!

Onko sapattiliitto erillinen LIITTO?

Raamattusi *sanojen* mukaisesti se on! Lue 2. Mooseksen kir-
jan 31:16: ”Ja pitääkööt israelilaiset sapatin, niin että he viettävät
sapattia sukupolvesta sukupolveen *ikuisena LIITTONA*”.

”Ikuinen” tarkoittaa jatkuvaa, lakkaamatonta. Pitikö sen
kestää IKUISESTI? Lue seuraava lause: ”Se on oleva *IKUINEN*
MERKKI minun ja israelilaisten välillä”.

Mikä oli liiton ehto? Sapatin pyhänä pitäminen! ”Sillä se on teille pyhä”, sanoo Jumala (jae 14). Mikä oli LUVATTUNA PALKKIONA ehdon noudattamisesta? Sapatti ei ollut ainoastaan MERKKI, vaan myös virallinen sopimus tai LIITTO ”meidän välillä—minun ja teidän”, Jumala sanoi, ”tietääksenne, että minä olen Herra, joka pyhitän teidät.”

Tässä se sanottiin! Jumala lupasi PYHITTÄÄ HEIDÄT—asettaa heidät erilleen pyhiksi—hänen PYHÄKSI KANSAKSEEN! Voiko suurempaa lupasta olla olemassa?

Kyllä, se on LIITTO! Se on *erillinen*, muu liitto. Jos koittaa väittää, että vanha liitto on ”poistettu” ja kymmenen käskyä sen mukana, *tämän* liiton ei voi kuitenkaan väittää poistetun ristillä. Tämä liitto on sitova ”sukupolvesta sukupolveen” (jae 13, jae 16) ja ”ikuinen” (jae 17).

MERKKINÄ VAIN ISRAELILLE?

Kapinallinen vastaväittäjä, joka ei halua totella, väittää edelleen: ”Mutta liitto on Jumalan ja ISRAELIN kansan välinen, ISRAELIN sukupolvesta sukupolveen: Jumalan ja israelilaisten oma.”

Nytkö myönsit liiton sitovan ISRAELILAISIA IKUISESTI—*heidän* sukupolviaan? KAKSI vastausta tuomitsee sinut TULISEEN JÄRVEEN väittämäsi mukana!

1) Kukaan ei voi kieltää, että tässä SIDOTAAN Israelin kansa viettämään sapatia IKUISESTI sukupolvesta sukupolveen. Nämä sukupolvet jatkuvat edelleen ja siksi sapatti SITOO HEITÄ TÄNÄKIN PÄIVÄNÄ.

Lisäksi täytyy myöntää, että pelastus on AVOIN NIIN JUUTALAISILLE KUIN ISRAELILAISILLEKIN. Evankeliumi on Jumalan voima ”itse kullekin uskovalle PELASTUKSEKSI, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle” (Kirje roomalaisille 1:16).

Eli, täten, juutalainen voi kääntyä KRISTITYKSI! Aivan, alkuseurakunta koostui alkuvaiheissa lähes kokonaan juutalaisista! Eli Jumalan SEURAKUNNASSA oleva kristitty JUUTALAINEN ON SIDOTTU pitämään Jumalan sapatin ikuinen liitto sukupolviensa myötä, AINAISASTI!

Onko Jumalan seurakunnassa KAHDENLAISI kristittyjä? Onko juutalaiselle kristitylle SYNTIÄ sapattiliiton rikkomisen ja kaikille muille sapatin pyhittäminen? Täytyykö juutalaiskristityn

pyhittää sapatti ja muiden kansallisuuden omaavien sunnuntai? Pitihän Jeesuksen omien sanojen mukaisesti itsensä kanssa rii-
tautuneen valtakunnan kaatua.

Onko olemassa kahdenlaisia kristittyjä? Lue Galatalaiskir-
jeen kohdasta 3:28–29: ”Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista,
ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä **KAIKKI TE
OLETTE YHTÄ KRISTUKSESSA JEESUKSESSA**. Mutta jos te (ei-juu-
talaiset) olette Kristuksen omat, niin te siis olette Aabrahamin
siementä, perillisiä lupauksen mukaan.”

Koska sapatti **SITOO MYÖS TÄNÄÄN** seurakunnassa olevia juu-
talaisia, eikä Jumala tee eroa ihmisten välillä—olemme kaikki
YHTÄ Kristuksessa—sapatti sitoo myös ei-juutalaisia!

ME OLEMME ISRAEL

2) Väittämään löytyy toinenkin vastaus: Yhdysvaltojen, Brittein
kansainyhteisön kansalaiset sekä luoteisen Euroopan ihmiset ovat
ISRAELIN KYMMENEN HEIMOA. Juutalaiset ovat JUUDAN heimo.

Tämän sapattia koskevan totuuden valossa on **ENTISTÄKIN
TÄRKEÄMPÄÄ**, että luet, opiskelet ja **TODISTAT** kansojen iden-
titeetin ilmaiskirjamme *Yhdysvallat ja Britannia profetioissa*
kautta. Tämä kirja sisältää hätkähdyttävän ilmoituksen, joka on
TOTTA! Kyllä, sapatti **SITOO MEITÄ TÄNÄ PÄIVÄNÄ!**

Mutta **JOS** sapatti on Jumalan **MERKKI**, joka tunnistaa hänen
kansansa Israelin, **NIIN MIKSI EIVÄT KANSALAISEMME VIETÄ
SAPATTIA TÄNÄPÄIVÄNÄ?**

Vastaan tähän samalla lailla kuin aikaisempaan kysymykseen,
**MIKSI ISRAELIN kymmentä heimoa kutsutaan ”kadonneeksi
KYMMENEKSI HEIMOKSI”?** JA MIKSI kansalaisemme luulevat ole-
vansa pakanoita? **MIKSEIVÄT** he tunne alkuperäänsä?

NYT voimme paljastaa hämmästyttävän ja yllättävän
tosiasian!

MIKSI KYMMENEN HEIMOA KATOSI?

Paljastan tässä hätkähdyttävän, taruakin ihmeellisemmän
TOTUUDEN!

Esitän tässä **TOSIASIAT**, jotka ovat salapoliisiromaani-
tarinaa kiehtovammat, ja jotka olivat vuosisatojen ajan piilossa! **MIKSI**

sapattia kutsutaan *epäkunnioittavasti, halveksuen*, ”juutalaisten sapatiksi”? MIKSI maailmalla uskotaan, että kaikki israelilaiset ovat juutalaisia ja että juutalaiset ovat KAIKKI israelilaisia?

Tämä hämmästyttävä tarina on tarkoitettu kaikille, jotka uskovat edellisen todeksi! *Juutalaiset ovat vain koko Israelin kansan vähemmistö!* Raamatussa sana ”juutalainen” mainitaan ensimmäisen kerran 2 Kuninkaiden kirjassa 16.5-6—*usko omia silmiäsi*—samasta raamatunkohdasta löydät ISRAELIN valtion Syyrian kanssa liittoutuneena JUUTALAISIA vastaan.

Näin tässä sanotaan! ISRAEL sodassa JUUTALAISIA vastaan!

Jostain kumman syystä Israelin valtakunta oli jakaantunut. Siitä oli muodostunut KAKSI ERILLISTÄ VALTIOTA! Toinen oli ISRAELIN kuningaskunta ja sen pääkaupunkina *ei* ollut Jerusalem, vaan Samaria. Toinen kuningaskunnista oli JUUDA. Sen pääkaupunki oli Jerusalemissa. Tarkkaa tämän kiehtovan tarinan kulkua!

Kuningas Salomon kuoltua Israelin kansalaiset alkoivat kapinoida korkeiden verojen takia. Viisas ja vanha Salomo asui ennennäkemättömän loiston ympäröimänä ja rahoittaakseen suuret hankkeensa hän nosti veroja.

Kansalaiset pyysivät hänen poikaansa Rehabeamia vähentämään veroja, mutta tämä oli kovin nuori ja kokematon. Hän kuunteli ympäröivien nuorten ”älykköjen” mielipiteitä, jotka sanoivat: ”Näytä ihmisille, kuka täällä käskää—verota heitä isäisikin enemmän.” Rehabeam hylkäsi vanhojen kokeneiden neuvot vanhentuneina.

KANSALAISET järjestivät tämän takia suuren mielenosoituksen. He valitsivat kuninkaakseen Jerobeamin, jolle kuningas Salomo oli antanut korkean asemaan.

Juudan heimo ei suostunut vallan vaihtoon. Rehabeam oli heidän heimolaisensa ja he halusivat säilyttää hänet kuninkaanaan. Täten Juudan heimo *erkaantui* ISRAELIN kansasta. Benjaminin heimo liittyi heihin. Heidät tunnettiin tästä lähtien JUUTALAISINA, ”JEWS”—JOA OLI JUUDAN HEIMON KUTSUMANIMI.

ISRAELIN KADOTTAMA MERKKI

Raamattu ei kutsu missään kymmenheimoista Israelin kansaa juutalaisiksi. Tätä nimeä käytetään ainoastaan JUUDAN

kuningaskunnasta. Juutalaiset ovat Israelin kansalaisia—mutta vain *osa* Israelin kansaa on juutalaisia!

Pian kuninkaaksi tekemisen jälkeen Jerobeam alkoi pelätä kansalaistensa paluuta Rehabeamin alaisuuteen vuosittaiten juhlien jälkeen Jerusalemissa, ja alkoi nopeasti pönkittää asemaansa.

Leevin heimo oli pappissukua. He toimivat johtajina—ja olivat parhaiten koulutettuja. Heidän tulonsa oli muihin verrattuna kaksin-kominkertaisia—ja koostuvat ihmisten antamista kymmenyksistä. Jerobeam lakkautti leeviläisten erikoisaseman ja asetti heidän sijaansa yksinkertaiset ja ala-arvoiset henkilöt pappisasemaan, jotta voisi kontrolloida heidän toimiaan ja uskontoa pakanakuninkaiden tavalla! Tämän vuoksi monet—ehkä suurin osa leeviläisistä palasi JUUDAN valtakunnan alueelle—ja heidät alettiin tuntea JUUTALAISET—NIMELLÄ.

Jerobeam puolestaan asetti kaksi suurta epäjumalanpatsasta ihmisten palvottaviksi. Hän siirsi syysjuhlat (ja vuotuiset pyhät) KAHDEKSANNELLE kuukaudelle HÄNEN valitsemalleen paikalle POHJOISEEN—entisten Jerusalemin seitsemännen kuukauden juhlien sijaan, jotka perustuivat JUMALAN määräyksiin (1 Kuninkaiden kirja 12:28–32). Seuraavien 19 kuninkaiden ja yhdeksän dynastian aikana kymmenheimoinen ISRAELIN kansa jatkoi Jerobeamin synnissä—epäjumalanpalvelusta ja sapatin rikkomista. Useat kuninkaat lisäsivät myös omia pahoja ja synnillisiä tekoja edellisiin.

ISRAEL JOUTUU ORJIKSI

Jumalan toimesta Assyrian kuningaskunta hyökkäsi ISRAELIN valtion kimppuun ja voitti sen vuonna 721–718 eKr. Nämä israelilaiset joutuivat pois maatiloiltaan ja kaupungeistaan, heidät vietiin Assyriaan Kaspian meren eteläisille rannikoille ORJIKSI. Mutta JUUDAN VALTION—juutalaisten—erillisen maan kimppuun ei hyökätty ennen vuotta 604 eKr.

Kahden tai kolmen Israelin vankisukupolven kuluttua kaldealaiset nousivat MATIASEMAAN ja muodostivat maailman ensimmäisen KOKOO MAAILMAA johtavan imperiumin. Nebukadnessarin johtamana kaldealaiset (Babylon) valloittivat JUUDAN (604–585 eKr.).

Assyrialaiset vaelsivat myöhemmin Babylonin pohjoispuolella sijaitsevasta maastaan luoteeseen—nykyisen Georgian, Ukrainan, Puolan kautta maahan, jota kutsutaan nykyään SAKSAKSI. Muinaisten assyrialaiden jälkeläiset tunnetaan nykyään SAKSALAISINA.

Myös kymmenheimoinen Israelin kansa vaelsi luoteeseen. Assyrialaiset olivat vanginneet heidät, mutta Euroopassa he eivät enää olleet vankeja, vaan he vaelsivat edemmäksi—Länsi-Eurooppaan, Skandinavian niemimaalle sekä Brittein saarille!

MIKSI heidät tunnettiin ”kymmenenä KADONNEENA heimona”?

KOSKA HE KADOTTIVAT KANSALLISEN IDENTITEETTINSÄ TUNNUSMERKIN!

Kaikki Israelin kuninkaat rikkoivat sapatin viettoa ja palvelivat epäjumalia! Niin kauan kuin he asuivat Israelin MAASAA, ja *kutsuivat* itseään ”ISRAELIN KUNINGASKUNNAKSI”, heidät tunnettiin. Mutta Assyriassa he eivät olleet enää valtio, eikä heillä ollut hallitusta ja kuningasta. He olivat ORJIA. He omaksuivat assyrialaiden kielen sukupolvien myötä. He KADOTTIVAT heprean kielensä. He menettivät kokonaan kansallisen identiteettinsä.

Monen sukupolven päästä Joosefin heimo jakaantui *kahdeksi* heimoksi: Efraimin ja Manassen—heimoiksi, jotka nykyään tunnetaan brittiläisinä ja yhdysvaltalaisina.

Ruubenin heimo asettui nykyisen Ranskan alueelle. Sekin menetti kansallisen identiteettinsä, mutta ranskalaiset omaavat edelleen esi-isänsä Ruubenille ominaisen luonteen. Nykyään tuhannet ranskalaiset voivat ilmaisten ranskankielisten kirjastemme kautta saada tietoa kansallisesta alkuperästään.

KYMMENEN HEIMOA, jotka tunnettiin ISRAELIN heimona, kadotti kansallisen tunnusmerkkinsä—Jumalan sapatin. TÄMÄN VUOKSI HE KADOTTIVAT MYÖS KANSALLISEN IDENTITEETTINSÄ!

MIKSI JUUTALAISET TUNNETAAN?

JUUDA vietti sapatia! He eivät pitäneet sitä jatkuvasti PYHÄNÄ, *Jumalan tavalla*—mutta viettivät sitä viikoittaisena lepopäivänä aina tähän päivään asti.

MIKÄ OLI TULOS? Koko maailma pitää heitä JUMALAN VALITSEMANA KANSANA! Kaikki luulevat heidän olevan ISRAEL—ei yksin Juuda!

Juutalaisten identiteetti *Ei ole hukkunut!* Ja koska heidän TIEDÄÄN polveutuvan muinaisesta Israelin kansasta—ja koska lukumäärältään paljon suuremman ”KADONNEEN KYMMENEN HEIMON” identiteettiä EI TUNNETA—LUULLAAN, ETTÄ JUUTALAISET OVAT ISRAEL, eivätkä JUUDA.

Eli KOKO MAAILMAA ON PETETTY, ihmiset eivät tiedä, keitä Jumalan esikoisoikeuden omaavat ihmiset *todella* ovat!

Jos et ole vielä lukenut ilmaista kirjaamme *Yhdysvaltat ja Britannia profetioissa*, tilaa se heti itsellesi. Se paljastaa yhdysvaltalaisten, brittien ja luoteisen Euroopan kansalaisten hämmästyttävän ja yllättävän alkuperän. Kuinka he ovat tämä ISRAELIN kansan ”kadonnut” kymmenen heimoa—eivätkä pakanakansoja!

Sapatti, JUMALAN päivä—todellinen HERRAN päivä—on tarkoitettu MEIDÄN KANSALAISILLEMME kaksinkertaisesti—ensinnäkin, koska se tarkoitettiin KAIKILLE JUMALAN omille, JOPA PAKANAKRISTITYILLE; TOISESKEI, KOSKA SE ANNETTIIN RODULLISESTI, PERIMÄN KAUTTA. JUMALA ANTOI SAPATTINSA ESI-ISILLEMME JA KÄSKI PYHITTÄÄ SEN IKUISESTI!

5

Mikä päivä tarkoitettiin ei–juutalaisille kristityille?

”EIKÖ SAPATTI—*liitto* tarkoitettu *ainoastaan* Israelille?”—
moni varmaan ihmettelee. Eikö se jätä ei–juutalaiset
liiton ULKOPUOLELLE? Eikö sen tarkoitus ollut *tunnis-*
taa ja erottaa israelilaiset muista kansoista?

Ehdottomasti EI!

Koetetaan YMMÄRTÄÄ! Tehdään asia selväksi!

EROTETAANKO EI–JUUTALAISET?

Jumala asetti sapatti–LIITON *tunnistamaan* sekä erottamaan
AIDON JUMALAN valheellisista jumalista, lisäksi *tunnistamaan*
sekä erottamaan JUMALAN OMAT KANSALAISET muista, jotka
EIVÄT olleet JUMALAN KANSALAISIA!

Liiton ei pitänyt tehdä eroa *kahdenlaisten* KRISTTYJEN
välillä—ei ole väliä, olemmeko juutalaissyntyisiä tai ei–juutalais-
syntyisiä, miehiä tai naisia, olemme kaikki YHTÄ Kristuksessa
Jeesuksessa (Kirje galatalaisille 3:28).

YMMÄRRÄ!

Vanhan Testamentin aikoina VAIN israelilaiset olivat
JUAMLAN kansalaisia! Sapatti oli MERKKI, joka tunnisti heidät
JUMALAN kansalaiksi.

Hoosean kirjassa Jumala kuvaa ISRAELIA (KYMMEN—hei-
moista valtakuntaa) nimellä ”Loo-Ammi”, joka tarkoittaa
”EI MINUN KANSANI” (Hoosean kirja 1:9), koska Israel hyökkäsi

JUMALAN SAPATIN ja alkoi noudattaa ”sapattinaan” kuningas Jerobeamin asettamaa viikon ensimmäistä päivää (nykyistä SUNNUNTAITA).

Jumala sanoi tälle epäjumalia palvovalle sapatin hylänneelle kansalle: ”Sentähden, katso, minä aitaan sinun tiesi orjantapuroilla, minä muuraan muurin hänen eteensä, niin ettei hän löydä polkujansa” (Hoosean kirja 2:6). Eli Israelin kansan tuli *kadottaa tiensä* vaeltaessaan Assyrian orjuuden päätyttyä. Se vaelsi Luoteis-Eurooppaan, Atlantin rannikolle, Skandinaviaan ja Britanniaan—se *kadotti identiteettinsä*—se HÄVISI—siitä tuli KADDONUT kymmenen heimoa!

Lue Hoosean kirjan kaksi ensimmäistä lukua—se on kymmenheimoiselle ISRAELIN HEIMOLLE tarkoitettu profetia. Se kertoo, kuinka he menettivät kaiken tiedon HEIDÄN todellisesta Jumalastaan!

NYKYPÄIVÄLLE TARKOITETTU PROFETIA

Huomaa! ”Hän ei ole tajunnut, että minä olen hänelle antanut jyvät ja viinin ja öljyn, olen kartuttanut hänelle hopeata ja myös kultaa, joka on käytetty Baalin hyväksi” (jae 8).

Lause kuvaa NYKYISTÄ Britanniaa ja Amerikkaa! Jumala antoi kansoillemme ennennäkemättömät kansalliset RIKKAUDET, kuten hän aikoinaan oli luvannut ehtoitta Aabrahamille—hän ei täyttänyt lupaustaan syntiemme takia, vaan Aabrahamin TOTTELEVAISUUDEN takia! Kuinka olemme *käyttäneet* annettuja rikkauksia? BAALIN palvontaan—aurinkojumalan Baalin PÄIVÄÄ, SUNNUNTAITA VARTEN—Baalin jouluun, pääsiäiseen sekä muihin pyhäpäiviimme—PALANALLISIIN ns. ”kristillisiin” juhliin, joista useimmat ovat kokonaan JEESUKSEN KRISTUKSEN uskon vastaisia!

Jakeesta 9 saat selville, mitä Jumala aikoo tehdä asialle!

”Sentähden minä otan takaisin jyväni ajallansa ja viinini määräraikanansa ja tempaan pois villani ja pellavani...”—joka tarkoittaa jo *nyt* pikkuhiljaa alkavaa NÄLÄNHÄTÄÄ—Joelin, Hesekielin, Kristuksen sekä Ilmestyskirjassa mainittujen profetioiden mukaisesti! Tämä profetia on tarkoitettu NYKYISTÄ AIKAA varten! MEIDÄN KANSALAISIAMME VARTEN! Se on alkanut vaikuttaa jo sitä lukiessasi!

Jatka lukemista! Huomaa, mitä muuta Jumala asettaa kohdallemme: ”Minä teen lopun kaikesta hänen ilonpidostansa, hänen juhlistansa, uusistakuistansa ja sapateistansa ja kaikista HÄNEN pyhäpäivistänsä”—Baalin päivistä—joulusta, uudesta vuodesta, pääsiäisestä, paaston ajasta, Halloweenista! Nämä EIVÄT ole JUMALAN pyhäpäiviä! Jakeessa sanotaan edelleen: ”Hänen uusistakuistansa ja sapateistansa...” (EI JUMALAN, vaan Baalin uskonnon pyhistä, joita kansalaisemme kutsuvat OMIKSI sapateikseen—pakanallista SUNNUNTAITA!) (jae 11).

Jumala jatkaa: ”Ja minä koston hänelle baalien päivät... mutta unhotti minut, sanoo Herra” (jae 13).

Olen jo yli 38 vuoden ajan kuuluttanut Jumalan profetioita *The WORLD TOMORROW* ja *The PLAIN TRUTH*—ohjelmien kautta kansalaisillemme—olen kertonut, että saamme kohdata niin vakavan KUIVUUDEN sekä tautiepidemioita, että kolmannes väestöstämme pyyhkäistään pois! Jos kansamme ei herää ja TEE PARANNUSTA SYNNEISTÄNSÄ, maamme kimppuun tullaan HYÖKKÄÄMÄÄN ja meidät VIEDÄÄN uudelleen pois ORJINA. Voit pilkata, voit jättää sanoman huomiotta, MUTTET KAUA! Tapahtumat tulevat ISKOSTUMAAN lähitulevaisuudessa! *Pian pilkanteko loppuu!*

Kuinka tämä Hoosean profetia päättyy?

LUE ITSE!

”Sentähden, katso, minä taivuttelen hänet (Israelin), kuljetan hänet erämaahan”—orjuuteen ja vangiksi—”ja viihdyttelen (puhun hänen sydämeensä, engl. käänös) häntä... Sinä päivänä”—KRISTUKSEN toisen tulemuksen aikaan!—”sanoo Herra, sinä puhuttelet minua: MINUN MIEHENI, etkä enää puhuttelet minua: Minun Baalini; ja minä poistan baalien nimet hänen suustansa eikä niiden nimiä enää mainita. Ja sinä päivänä minä teen heidän hyväksensä liiton”—*UUDEN LIITON!*...” JA SANON Loo—Ammille: (= niille, jotka EIVÄT olleet MINUN KANSAANI, to them which were not my people, engl. käänös) [”KADONNEELLE” KYMMENELLE HEIMOLLE], ”Sinä olet minun kansani; ja hän vastaa: Minun Jumalani” (Hoosean kirja 2:14–23).

Et ehkä *ymmärtänyt* Hoosean profetiaa aikaisemmin! Sitä ei voi ymmärtää, ellei ymmärrä ensin 2. Mooseksen kirjan 31:12–17 sapattiliittoa!

Palataan nyt takaisin luvun alussa esitettyyn kysymykseen.

Sulkeeko tämä erityislaatuinen sapatti LIITO ei—juutalaiset sen *ulkopuolelle*? Halusiko se erottaa ISRAELIN PAKANOISTA?

Kun ISRAEL hylkäsi tunnusMERKIN, merkki *ei* enää tunnistanut heitä—selvästi näin! Se ei enää erottanut heitä millään tapaa pakanoista—itse asiassa he alkoivat uskoa *olevansa* pakanoita. Pakanakansat KUTSUIVAT HEITÄ PAKANOIKSI. Juutalaisetkin kutsuivat heitä pakanoiksi!

Juutalaiset puolestaan jatkoivat sapatin pitoa—ja koko maailma kutsuukin heitä ”VALITUKSI KANSAKSI”!

VALONA PAKANOILLE!

MIKSI Jumala solmi ikuisen sapattiliiton ISRAELIN kanssa—eikä pakanakansojen kanssa?

Yksinkertaisesti siitä syystä, että pakanakansat olivat täydellisesti katkaisseet siteensä Jumalaan. Ne kaikki olivat alkaneet palvella epäjumalia. Kukaan *ei tuntenut* todellista Jumalaa.

Jumala valitsi alakynnessä olevan—Aabrahamin, Iisakin, Jaakobin sekä Joosefin omaavan parhaan perimän orjavaltion—jolla ei ollut MITÄÄN uskontoa, ja teki heistä oman kansansa.

Jumala antoi tälle kutsutulle kansalleen OMAN OIKEANLAISEN TIENSÄ—MIKSI?

JOTTA HE ELÄISIVÄ VALONA PAKANOILLE!

Jumala toiminnan tarkoituksena oli NÄYTTÄÄ MUILLE KANSOILLE, kuinka suuret SIUNAUKSET HANEN LAKIENSA noudattamisesta seuraisi! *Esimerkkinä* muille kansoille!

Jumala lahjoitti OIKEAN TIENSÄ—ja kaikki LUPAUKSENSA—mukaan lukien Kristuksen kautta tulevan pelastuksen—ISRAELILLE, jotta pakanakansatkin voisivat oppia ja saisivat nauttia näistä siunauksista!

Kukaan muu kansa ei tuntenut tässä vaiheessa Jumalaa—he olivat KADOTTANEET TIEDON JUMALASTA. Heidän esi-isänsä tunsivat aikoinaan Jumalan, mutta asettivat niin monia kuvitteellisia jumalia ja puolijumalia välittäjäksi ihmisen ja yhden ainoan oikean Jumalan *välille*, että TOSI Jumalaa koskeva tieto unohtui.

Jumala puhui Aadamille ja Eevalle suoraan ihmiskunnan alkuaikoina. Hän opasti heitä—julisti heille evankeliuminsa. He olivat täysin tietoisia siitä, että Jumala tarjosi heille ikuisen

elämän lahjaa. He tiesivät, että synnin palkka on KUOLEMA. Kuitenkin he järkeilivät—aivan kuin osa lukijoistakin järkeilee Jumalan tarjoamaa lahjaa koskien. Aadam ja Eeva kapinoivat. He tottelivat saatanaa halukkaasti.

Jumala antoi ihmisille vapaan tahdon. Jumala on tarjonnut kautta aikojen totuuttaan ihmiskunnalle. Jumala päätti, että ihmisen ON VALITTAVA! Jumala ei salli ihmisen järkeillä ja päättää itse, mikä on syntiä. Jumala kuitenkin *pakottaa jokaisen ihmisen päättämään, TEKEEKÖ* hän syntiä. Jumalan sanoo, että hänen sapattinsa rikkominen on SYNTIÄ. *SINUN* on tehtävä päätös! Niität mitä kylvät!

Aadamin lapset päättivät *itse kukin*. Aabel teki oikean ratkaisun. Jeesus Kristus sanoi, että Aabel oli oikeamielinen. Hän saa varmasti palkkansa! Kain teki väärän ratkaisun ja sinetöi kohtalonsa. Lähes 2000 vuotta myöhemmin löytyi ainoastaan yksi mies—Nooa—joka totteli Jumalaa. Hänen jälkeläisensä Seem noudatti Jumalan tietä, mutta tulvan jälkeinen muu maailma seurasi Nimrodia, joka perusti nykymaailman sivilisaation.

Ihmiskunta valitsi. Se KAPINOI JUMALAN OIKEAA TIETÄ vastaan. Se halusi uskoa saatanan petoksen ja rakentaa Jumalaa vastustavat tavat ja jumalanpalvelusmuodot. Seuraavat sukupolvet hukuttivat kaiken TOSI JUMALAA koskevan tiedon.

MIKSI ISRAELIN VALTIO?

Jumala kutsui erilleen—hänenstä erossa olevasta maailmasta—halveksutun, nöyryytetyn, Aabrahamin jälkeläisistä koostuvan ORJAKANSAN. He kuuntelivat ja tottelivat Jumalaa. Näyttäisi siltä, että ihmislunnon rapistumisen myötä alhainen, nujerrettu ORJAKANSA oli ainoa nöyrä kansa, jonka Jumala saattoi valita, ja jotka suostuivat kuuntelemaan ja tottelemaan Luojaa! Muista kuitenkin, että vaikka israelilaiset olivat olosuhteiden vaatimina orjia, he silti omistivat PARHAAN rodullisen perimän. JUMALA PÄÄTTI ANTAA KAIKILLE KANSOILLE MAHDOLLISUUDEN TÄMÄN VALITUN ISRAELIN KANSAN AVULLA!

Jumala lausui tätä kansaa koskien:” Kansa, jonka minä olen itselleni valmistanut”—*Jumalan instrumentiksi*, jotta pakana-kansat näkisivät Israelin TOTTELEVAISUUDEN mukanaan tuomat suuret siunaukset, kansalliset rikkaudet sekä muut toivottavat

vaikutukset. Se on ”julistava minun kiitostani”, sanoo Jumala (Jesajan kirja 43:21).

Näillä israelilaisilla oli tietenkin ihmisluonto. Israelin kansa, jolle Jumala demonstroi suurenmoisia ihmeitä, ei koskaan noudattanut Jumalan teitä pitkään. Heidän kauttaan Jumala pystyi kuitenkin poistamaan kapinallisten verukkeet ja tekosyyt. Ihmiskunnalle ON ANNETTU MAHDOLLISUUS tehdä parannus tekemisistään!

Jumala toimi Kristuksen maan päällä ollessa ja myöhemmin SEURAKUNTANSA kautta. Kristus kutsui SEURAKUNNAN jäsenet erilleen, ei vain EVANKELIUMIA maalimalle julistamaan, vaan ESIKMKERKIKSI, jotta maailma näkisi TOTTELEVAISUUDEN SEURAUKSET! SEURAKUNTA kutsuttiin VALOKSI maailmaan muinaisen Israelin tavalla!

”Te olette maailman valkeus”, Jeesus sanoi opetuslapsilleen. ”Niin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät teidän HYVÄT tekonne ja ylistäisivät Isääänne, joka on taivaissa” (Evankeliumi Matteuksen mukaan 5:14,16)! Tämä tarkoittaa ESIMERKKINÄ OLEMISTA! Maailma todetkoon onnellisen lopputuloksen!

Jumalan luomat OIKEAT TAVAT eivät ole VAIN JUUTALAISIA VARTEN. Ne on tarkoitettu koko IHMISKUNTA VARTEN! sapatti tehtiin IHMISTÄ varten—ei vain juutalaisia varten.

Efesolaiset olivat pakanoita, jotka kuuluivat Kristuksen evankeliumin, tekivät parannuksen ja uskoivat—TOTTELIVAT. Heistä tuli kääntymyksen tehneitä KRISTITTYYJÄ.

Paavali kirjoitti näille pakanakristityille: ”Muistakaa sentähden, että te ennen, te lihanne puolesta pakanat...että te siihen aikaan olitte ilman Kristusta, olitte vailla Israelin kansalaisoikeutta, ja vieraat LUPAUKSEN liitoille, *ilman toivoa* ja ilman Jumalaa maailmassa; MUTTA NYT, KUN OLETTE Kristuksessa Jeesuksessa, olette te, jotka ennen olitte kaukana, päässeet lähelle Kristuksen veressä... Niin *ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia* ja JUMALAN perhettä” (Kirje efesolaisille 2:11–19).

PAKANOITA EI OLE POISSULJETTU

Jotta voi tulla käännynnäiseksi kristityksi, täytyy tulla hengelliseksi ISRAELILAISEKSI! Kuten aikaisemmin siteerasin, pelastus

on tarkoitettu ”ITSEKULLEKIN (jokaiselle, every one, engl. käännös) uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle” (Kirje roomalaisille 1:16).

Mutta eivätkö PAKANAT OLEETT POISSULJETUT VANHAN TESTAMENTIN AIKANA?

HE EIVÄT OLLEET!

Jumalan Israelille lahjoittama oli tarkoitettu myös pakanoille. Sapatti tarkoitettiin niin PAKANOILLE kuin juutalaisillekin! Haluatko TODISTEEN tästä? Tässä se on!

Pakanoilla oli *aina* pääsy Israelin seurakuntaan—ja monet tulivatkin. Jopa heidän Egyptistä lähtiessään ”ja myös paljon sekakansaa meni heidän kanssansa” (2 Mooseksen kirja 12:38). Nämä olivat pakanoita.

Jumala sanoi pääsiäisen (pesah) viettoa koskevissa ohjeissaan seuraavaa.”Ja jos joku muukalainen (pakana) asuu sinun luonasi ja tahtoo viettää pääsiäistä HERRAN kunniaksi, niin ympärileikkauttakoon kaikki miehenpuolensa ja sitten käyköön sitä viettämään ja olkoon sitten kuin maassasyntynyt” (2 Mooseksen kirja 12:48). Ja jakeessa 49:”Sama laki olkoon maassasyntyneellä ja muukalaisella, joka asuu teidän keskuudessanne.”

Pakanoilla oli aina mahdollisuus tulla Israelin kansalaisiksi. Tuhannet käyttivätkin tätä mahdollisuutta hyväkseen.

Anna nyt profeetta Jesajan kertoa *MEIDÄN AIKAMME* profetiassa, oliko sapatti tarkoitettu *ainoastaan juutalaisille!*

SAPATTI TÄNÄÄN PAKANOITA VARTEN!

Jeesuksen Kristuksen mukaan sapatti tehtiin IHMISTÄ varten! Ei ainoastaan juutalaisia varten—ei *vain* israelilaisia varten—*vaan IHMISTÄ* VARTEN! Se tehtiin AADAMIA *varten!* Se tehtiin myös 20. vuosisadan IHMISTÄ VARTEN—ja myös 21. VUOSISATAA VARTEN!

Lue nyt JESAJAN PROFETIA! Aloita luvun 56 alusta.

Huomaa, ensin, että se on peräisin ylimmältä AUKTORITEETILTA!

”Näin sanoo HERRA ...”, *Herra on sen AUKTORITEETTI!*

Lue eteenpäin:”... Noudattakaa oikeutta ja tehkää vanhurskaus, sillä minun autuuteni on lähellä ja minun vanhurskauteni ilmestyy.”

Tässä kerrotaan AJANKOHTA, jona profetia tulee voimaan. KOSKA Jumalan pelastus on lähellä? KOSKA hänen vanhurskautensa ilmoitetaan?

Selitys on Heprealaiskirjeessä 9:27–28!

YMMÄRRÄ TÄMÄ: ”Ja samoin kuin ihmisille on määrätty, että heidän kerran on kuoleminen, mutta sen jälkeen tulee tuomio, samoin Kristuskin, kerran uhrattuna ottaakseen pois monien synnit, on toistamiseen ilmestynvä ilman syntiä PELASTUKSEKSI niille, jotka häntä odottavat.”

Kristus tuo PELASTUKSEN, kun hän tulee toistamiseen! Parempi käänös edellisestä kuuluu: ”ja niille, jotka ilman syntiä odottavat häntä, hän ilmestyy toistamiseen PELASTUKSEKSI.”

Revised Standard Versio kääntää: ”Kristus oli kerran uhrattu kantamaan monien synnit, ja hän tulee myös toistamiseen, muttei enää syntejä sovittaakseen vaan pelastamaan ne, jotka innokkaasti häntä odottavat.”

KOSKA Kristuksen PELASTUS on näkyvillä? Tämä selitetään Ilmestyskirjan kohdassa 12:10: ”Nyt on tullut pelastus ja voima ja meidän Jumalamme valtakunta ja hänen Voideltunsa valta.” Tässä puhutaan Kristuksen toisen tulemuksen ajankohdasta!

Jeesus sanoi myös: ”Katso, minä tulen pian, ja *minun palkani on minun kanssani*, antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan” (Johanneksen ilmestys 22:12). AJANKOHTA: Kristuksen toinen tuleminen!

Eli Jesajan profetian ajankohta on juuri ennen Kristuksen toista tulemistä. Eli AJANKOHTA ON NYT—TÄNÄÄN!

Huomaa nyt, mitä Kristus, YLIN AUKTORITEETTI sanoo:

”Autuas se ihminen, joka tämän tekee, se ihmislapsi, joka tässä pysyy, *joka pitää sapatin eikä sitä riko*, joka varoo kätensä tekemästä mitään paha! Älköön sanoko *muukalainen* (pakana), joka on liittynyt Herraan: Herra erottaa minut peräti kansassansa” (Jesajan kirja 56:2-3).

HUOMAA! Älköön sanoko MUUKALAINEN, 20. vuosisadallamme, nyt, hän, joka on käänntynyt ja liittynyt HERRAN JEESUKSEN KRISTUKSEN, ETTÄ Kristus on erottanut hänet JUMALAN KANSASTA, ISRAELISTA. Sapatti EI ollut merkki, joka erotti pakanat israelilaisista! Pakanoita EI suljettu pois!

Jatka lukemista jakeisiin 6-7:”Ja muukalaiset (pakanat), jotka ovat liittyneet Herraan”—jotka tulevat kristityiksi—”palvellakseen

häntä ja rakastaakseen Herran nimeä, ollakseen hänen palvelijoitansa, *kaikki, jotka pitävät sapatin eivätkä sitä riko*, ja pysyvät minun liitossani, NE (pakanat) minä tuon vuorelleni ja ilahutan heitä rukoushuoneessani...”

Tässä ON NÄYTTÖ!

Tässä sanotaan kiistämättömästi ”SILLÄ NÄIIN SANOO HERRA.”

Sapatti tehtiin IHMISITÄ varten—IHMISKUNTA varten—niin EI-JUUTALAISILLE kuin israelilaisille.

Jumala satoi sapattinsa IKUISESTI pitäväksi— (2 Mooseksen kirja 31:12–17). Se sitoo IKUISESTI, ainaisesti, sukupolvesta sukupolveen, israelilaisia. Heidän sukupolvensa eivät ole lakanneet. Ikuisesti ei ole lakannut.

ISRAELILAISISTA tulee kristittyjä Kristuksen kautta samoin kuin pakanoistakin. Israelilaiskristityt ovat *sidottuja* viettämään Jumalan pyhää SAPATTIA.

Entä sitten EI-JUUTALAISET? Myös heidän täytyy viettää sapattia. Heistä *tuli* hengellisiä israelilaisia, kun he vastaanottivat Jumalan Pyhän Hengen ja *tulivat* tosi kääntymyksen tehneiksi kristityiksi. Jumalalla ei ole antanut yhtä PÄIVÄÄ juutalaiselle ja toista pakanoille. KRISTUS EI OLE JAKAANTUNUT! JUMALA EI KATSO HENKILÖÖN!

Olemme kaikki YHTÄ KRISTUKSESSA!

6

Miksi Israel ja Juuda joutuivat orjiksi?

MITÄ ovat Jerobeamin synnit, jotka tuodaan esiin muinaisen Israelin yhteydessä useasti Kuninkaiden kirjassa ja Aikakakirjassa?

SYNTI on synti niin israelilaiselle kuin pakanallekin!

Jumalaa asetti LAKINSA tarkoitus mielessään. Tämä TARKOITUS on meidän onnemme. Jokainen ihmistä kohdannut kurjuus—jokainen sota—jokainen kärsimys ja mielihaha on SYNNIN seurausta. SYNTI varastaa ihmisen onnen, ilon ja yltäkylläisyyden.

Jumala rakastaa ihmisiä. Hän VIHAA syntiä, koska synti on ihmisen vihollinen! Jumala RANKAISEE SYNNIN TEON!

Jos et ota syntiä tosissasi—jos uskottelet itsellesi, ettei JUMALA huomaa, eikä RANKAISE—sinun on parasta katsoa, kuinka Jumala menetteli, kun hänen VALITSEMANSA KANSA rikkoi sapattikäskyä.

MIKSI JUUTALAISET JOUTUIVAT ORJIKSI?

Tiedätkö, MIKSI Assyria hyökkäsi Israelin kuningaskunnan kimppuun 721–718 eKr., valloitti sen ja vei sen pois orjina?

Tiedätkö, MIKSI Juudan kuningaskunta otettiin myöhemmin vangeiksi ja hajotettiin maailman ääriin? Molemmat Israelin valtion osat lähetettiin pois pyhältä maalta kansallisena rangaituksena, koska he rikkoivat Jumalan sapatin!

Onko tapahtumilla merkitystä? JUMALALLE ne merkitsivät paljon! Hän sanoo, ettei hän muutu—hän on *sama* eilen, ja tänään ja iankaikkisesti! (Kirje heprealaisille 13:8).

Katsotaan ensin, miksi Nebukadnessar hyökkäsi Juudaan ja valloitti sen. Hän vei Juudan kansalaiset Babyloniaan orjiksi 604–585 eKr. välisenä aikana.

Jeremian profetia (Jeremian kirja 29:10) kertoo, kuinka seitsemänkymmentä vuotta tämän tapahtuman jälkeen monet Juudan kansalaiset palasivat pyhälle maalle uudelleen temppeliä rakentamaan ja aloittaakseen jumalanpalveluksen pidon. Profeetta Nehemia kertoo, *miksi* heidät oli otettu orjiksi 70 vuotta aikaisemmin:

”Siihen aikaan minä näin Juudassa niitä, jotka sapattina polkivat viinikuurnaa ja jotka kuljettivat viljaa ja kuormittivat aaseja sillä sekä viinillä, rypäleillä, viikunoilla ja kaikenlaisella muulla kuormatavaralla. Ja he toivat niitä Jerusalemiin *sapattinpäivänä*; ja minä varoitin heitä, kun he myivät elintarpeita ... Ja minä nuhtelin Juudan ylimyksiä ja sanoin heille: Kuinka te teette näin pahasti ja rikotte *sapattinpäivän*? *Eikö Jumalamme juuri sen tähden, että teidän isänne näin tekivät, antanut kaiken tämän onnettomuuden kohdata meitä* ja tätä kaupunkia? Ja te tuotatte nyt vielä suuremman vihan Israelin ylitse, kun rikotte *sapattinpäivän*.”

Tässä se sanottiin suoraan!

Juuda joutui orjiksi juuri *sapattin* rikkomisen tähden!

Asia oli niin TÄRKEÄ JUMALALLE, että hän rankaisi omaa kansaansa kaikkein ankarimmalla mahdollisella kansallisella rangaistuksella—sodalla häviämisesillä—asuinmailta poistamisella ja ORJIKSI vieraalla maalla joutumisella!

JUMALA määrittelee SYNIN LAKINSA rikkomiseksi (1 Johanneksen kirje 3:4). Hänen LAKINSA sanoo: ”Muista pyhittää *lepopäivä* (alkukielellä *sapatti*) ... mutta seitsemäs päivä on HERRAN, sinun JUMALASI *sapatti*” Sapattina työnteko, omien mielitekojen täyttäminen, kaupankäynti jne. on VAKAVA SYNTI, josta rangaistaan IJUISELLA KUOLEMALLA! (Kirje roomalaisille 6:23).

JUUDAA VAROITETTIIN

Juuda ei pystynyt puolustamaan itseään. Profeetat olivat varoitaneet sitä.

Huomioi Jeremian kautta tullut varoitus:

”*Näin sanoo HERRA: Ottakaa itsestänne tarkka vaari, älkääkä sapatinpäivänä mitään kantamusta kantako ... älkääkä tehkö mitään työtä, vaan pyhittäkää sapatinpäivä, niin kuin minä käskin teidän isienne tehdä ... Mutta jos ette kuule minua ettekä pyhitä sapatinpäivää, vaan kannatte kantamuksia ja kuljette Jerusalemin porteista sapatinpäivänä, NIIN MINÄ STYTÄN TULEEN SEN PORTIT, JA TULI ON KULUTTAVA JERUSALEMIN PALATSIT, EIKÄ SE OLE SAMMUVA*” (Jeremian kirja 17:21–22,27).

Tässä oli varoitus. Juuda ei kuitenkaan kuunnellut sitä. Katso, mikä oli seurauksena!

”Viidennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, Baabelin kuninkaan yhdeksäntenätoista hallitusvuotena tuli Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, jota nykypäivän kutsuisimme armeijan sotapäälliköksi, joka palveli Baabelin kuningasta, Jerusalemiin. Hän poltti HERRAN temppelin ja kuninkaan linnan ja kaikki Jerusalemin talot; kaikki ylhäisten talot hän poltti tulella” (Jeremian kirje 52:12–13).

Kun Jumala *varottaa*, hän myös VARMASTI rankaisee!

MIKSI ISRAEL HÄVISI?

Katsotaan seuraavaksi, mitä Israelin toiselle osalle, Israelin kuningaskunnalle, kävi 117 vuotta ennen kuin Juudan joutui orjiksi.

Jumala oli käskenyt kauan ennen valtion jakautumista, Mooseksen päivinä, tämän kansan tehdä perustava päätös. Lue 3 Mooseksen kirjan luvusta 26:

”Älkää tehkö itsellenne epäjumalia ... kumartaaksenne niitä, sillä minä olen Herra, teidän Jumalanne. *Pitäkää minun sapattini ja peljätäkää minun pyhäkköäni. Minä olen Herra*” (jakeet 1-2).

Tarjotessaan tätä seuraavia lupauksia tottelevaisuuden palkkana, tai rangaistuksia kapinahengen seurauksena, Jumala mainitsee tässä keskeisessä profetiassa vain KAKSI käskyä—käskyn epäjumalien palvomista vastaan ja sapattikäskyn rikkomista vastaan.

Huomaa, kuinka tärkeitä nämä ovat:

”*JOS te vaellatte minun säädöksieni mukaan ja noudatatte minun käskyjäni ja pidätte ne ...*” Jumala lupasi runsauden ja

vaurauden, kansallisen rauhan, kansallisen johtoaseman ja ajan myötä johtoaseman maailmassa (jakeet 3-13).

Mutta, Jumala sanoi myös (jakeet 14-33), jos he kieltäytyisivät tottelemasta annettuja käskyjä, he tulisivat kärsimään taudeista ja sairauksista ja menettäisivät kaiken saamansa vaurauden 2520 vuoden ajan, heidän kimppuunsa hyökättäisiin, heidät valloitet-taisiin ja heidät ajettaisiin pois asuinmaastaan ja vietäisiin orjina vihollisen maahan.

Muista, että Jumala solmi erityisen, ikuisesti sitovan sapattia koskevan LIITON heidän kanssaan (2 Mooseksen kirja 31:12-17). Sapatista oli tehty kansallinen TUNNUSMERKKI, *josta* tosi JUMALA voitaisiin tunnistaa ja jonka avulla he voisivat tuntea Jumalan, sekä heidät tunnistettaisiin HÄNEN KANSAKSEEN.

Kun Israel jakautui kahtia—KAHDEKSI VALTIOKSI—Israelin kuningaskunta teki Jerobeamin kuninkaakseen. Kaikkein ensimmäisenä tekonaan hän aloitti epäjumalanpalveluksen ja sapatin rikkomisen.

Jumalan varoituksen mukaisena seurauksena Assyrian kuningas Salmanassar hyökkäsi Israelin kimppuun, voitti sen ja vei maahansa vangeiksi 721-718 eKr.

Katsotaan, mitä Jumala sanoi tapahtumista profeetta Hesekielin kautta.

Hesekielille annettiin ISRAELIA (ei Juudaa) koskeva sanoma. Hesekiel oli juutalaisvankien joukossa, yli sata vuotta *Israelin* vankeuden jälkeen. Babylonin kuningas voitti Assyrian kunin-kaan ja assyrialaiset vaelsivat Kaspianmeren etelärannikolta luoteeseen ja asettuivat lopulta nykyisen Saksan alueelle.

Myös Israelin kansalaiset vaelsivat Euroopan läpi luoteeseen. He eivät kuitenkaan pysähtyneet Saksaan vaan jatkoivat kauem-maksi länteen ja pohjoiseen—Länsi-Eurooppaan—Ranskaan, Belgiaan, Hollantiin, Skandinavian maihin sekä Brittein saarille—joissa he asuvat tänäkin päivänä, paitsi Manassen heimo, joka vaelsi huomattavasti myöhemmin Amerikan Yhdysvaltoihin.

Profeetta Hesekielin käskettiin ”LÄHTEÄ” olinpaikastaan juu-talaisten keskuudesta ISRAELIN HEIMON luo.

”Mene ja puhu Israelin heimolle”, Jumala sanoi (Hesekie-lin kirja 3:1).

Hesekiel ei kuitenkaan toimittanut tätä sanomaa koskaan kadonneelle Israelin kansalle. Hän ei voinut. Hän oli orja.

Kuitenkin tänä päivänä hän saattaa *sanoman heille*, Raamattuun kirjatun sanomansa kautta—tätä sanomaa viedään *The PLAN TRUTH*—lehden ja *The WORLD TOMORROW*—televisiolähteyksen kautta!

Sanoma on PROFETIA! Tämä sanoma tarkoitettiin MEIDÄN KANSALAISAMME VARTEN TÄLLE PÄIVÄLLE! Luet sitä juuri NYT! *Jumala antakoon sinulle tilaisuuden, jotta voit ottaa siitä vaarin!*

PROFETIA MEILLE, TÄNÄÄN!

Jumala puhuu Hesekielin kirjan luvussa 20 muinaisista israelilaisista:

”Ja kun olin vienyt heidät pois Egyptin maasta ja tuonut heidät erämaahan, niin minä annoin heille käskyni ja tein heille tiettäväksi oikeuteni: se ihminen, joka ne pitää, on niistä elävä. Myöskin sapattini minä annoin heille, *olemaan merkinä* minun ja heidän välillään, että he tulisivat tietämään, että minä olen HERRA, joka pyhitän heidät” (jakeet 10-12).

Huomaa 2 Mooseksen kirjan 31:12-17 ikuisesti sitova sapattikäsky sanatarkasti! Jatka:

”Mutta Israelin heimo niskoitteli minua vastaan erämaassa: he eivät vaeltaneet *MINUN* käskyjeni mukaan, ylenkatsoivat *MINUN* oikeuteni ... ja *MINUN* sapattini he kovin rikkoivat” (jae 13).

Sukupolven päästä Jumala vetosi myös heidän lapsiinsa. Huomaa!

”Sitten minä sanoin heidän lapsillensa erämaassa: Älkää vaeltako *isäinne käskyjen mukaan*, *HEIDÄN* oikeuksiansa älkää noudattako, älkääkä saastuttako itseänne *HEIDÄN* kivijumalillansa. *MINÄ* olen Herra, teidän Jumalanne; *MINUN* käskyjeni mukaan vaeltakaa, *MINUN* oikeuksiani noudattakaa, ne pitäkää. Ja pyhittäkää *MINUN* sapattini; *ne olkoot merkinä* välillämme, minun ja teidän, että tulisitte tietämään, että *MINÄ* olen Herra, teidän Jumalanne” (jakeet 18-20).

HUOMIOI SANOTTU!

Tässä korostetaan *JUMALAN* käskyjä, oikeuksia ja sapatteja sekä puhutaan *heidän ISÄINSÄ toisenlaisista* sapatteista, käskyistä ja oikeuksista.

”Mutta lapset niskoittelivat minua vastaan”, sanoo Jumala Hesekielin välityksellä. He ”rikkoivat *MINUN* sapattini” (jae 21).

Mitä Jumala lopulta teki—sukupolvien jälkeen?

Hän hajotti heidät ja rankaisi heidän kansaansa pakkosiirtolaisuudella ja orjuudella (jae 23).

Mutta MIKSI?

”Koska he eivät pitäneet *MINUN* käskyjäni, vaan ylenkatsoivat *MINUN* käskyni, rikkoivat *MINUN* sapattini ja heidän silmänsä pälyivät *heidän ISIENSÄ* kivijumalien perään” (jae 24).

JUURI TÄMÄN TAKIA! Oliko asialla väliä?

Jatketaan vielä tämän hämmästyttävän profetian parissa! Huomaa, kuinka profetia on tarkoitettu *MEILLE, TÄNÄÄN!*

Jumala puhuu ajasta, joka on mahdollisesti tällä tai seuraavalla vuosikymmenellä, *MEIDÄN* aikanamme:

”Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, *HERRA*; totisesti minä olen *HALLITSEVA TEITÄ* väkevällä kädellä, ojennetulla käsi-varrella ja vuodatetulla *VIHALLA*” (jae 33).

Ilmaisu ”*vuodatetulla VIHALLA*” viittaa *SEITSEMÄÄN VII-MEISEEN VITSAUKSEEN*, Kristuksen toisen tulemuksen aikaan (vertaa Johanneksen ilmestys 16:1). Kristus *HALLITSEE* meitä toisen tulemuksensa hetkellä. eli tämän täytyy olla *MEIDÄN AJALLEMME* tarkoitettu *PROFETIA!*

Jokainen Raamatun profetia, joka kuvaa, *missä* kansalaisemme (Israel) on Kristuksen toisen tulemuksen *HETKELLÄ*, ja suuren takaisinvaelluksen tapahtuessa pyhään maahan, kuvaa kansalaisemme vangittuina ja *TAAS KERRAN* orjina.

Jatka profetiaa: ”Ja minä vien teidät pois kansojen seasta ja kokoan teidät maista, joihin olitte hajotetuteut... *UUODATETULLA VIHALLA*. ja minä tuon teidät kansojen erämaahan (tuleva kansainvaellus, exodus—Jeremian kirja 23:7-8), ja siellä minä käyn oikeutta teidän kanssanne *KASVOISTA KASVOIHIN*” (Hesekielin kirja 20:34–35).

Huomaa! Tässä puhuu *SANA—KRISTUS!* Hän palaa maan päälle henkilökohtaisesti! Hän puhuu kansamme kanssa *KASVOISTA KASVOIHIN*. Näin tulee pian tapahtumaan *SINULLE* ja *RAKKAILLESI*.

On korkea aika *HERÄTÄ* huomaamaan, kuinka *kiireinen*, ja *VARKAVA* tämä asia on!

Ehkäpä vain yksi yksittäinen ääni VAROITTA SINUA! Jumala käytti yksittäistä ääntä varoittamaan Nooan päivänä—Elian päivänä—Johannes Kastajan päivänä, ja kun hänet oli vangittu, itse Kristuksen ääntä!

Jos tukeudut syntiä tekevään IHMISENEMMISTÖÖN, saat myös kokea rankaisun heidän joukossaan!

Huomaa, *KUINKA KRISTUS TULEE KÄYMÄÄN OIKEUTTA!*

”Niin kuin minä kävin oikeutta isienne kanssa Egyptin erämaassa, *NIIN* minä käyn oikeutta *TEIDÄN* kansanne, sanoo Herra, *HERRA* ... Ja minä erotan teistä ne., jotka kapinoivat minua vastaan ja luopuvat minusta ... ja *TE* tulette *TUNTEMAAN*, että minä olen *HERRA*” (jakeet 36–38).

Kuinka hän kävi oikeutta heidän kanssaan? Hän sanoi: Pyhittäkää *MINUN* sapattini, toisin kuin isänne, jotta tulisitte *TIETÄMÄÄN*, että minä olen *HERRA*.”

Kuinka saamme *TIETÄÄ*, että *HÄN* on *HERRA*?

Hänen sapatti MERKKINSÄ kautta!

Lue jakeet 42–44 omasta Raamatustasi! Hän sanoo, että *kun kansamme* ei enää kapinoi, kun he pitävät Jumalan sapatin, sitten he tulevat muistamaan kapinamielensä ja tulevat *INHOA-MAAN* itseään sapatin rikkomisen takia!

Tämä on kova sana! *JUMALAN SANA* puhuu *SINULLE SEN KAUTTA*.

Mainitseeko Uusi Testamentti sunnuntain?

Raamattu ei tunne “sunnuntai”—sanaa. Uudessa Testamētissa mainitaan ”viikon ensimmäinen päivä” KAHDEKSASSA paikassa. Näiden kohtien läpikäyminen ei viene liikaa aikaa.

Jos pyhäpäivä siirrettiin Raamatun auktoriteettia käyttäen—jos kristityt pystyvät todistamaan nykyisen sunnuntain RAAMATUN AUTORITEETTIIN tukeutuen ”Herran päiväksi”—*sen täytyy löytyä jostain näistä kahdeksasta tekstistä!*

Todetaan heti alussa, että koska Raamattu asetti viikon seitsemännen päivän selvästi sapatiksi ristiinnaulitsemiseen asti, niin Uudesta Testamentista täytyy löytyä myös vastaavasti sunnuntain viettoa koskeva käsky, jotta se olisi RAAMATULLINEN, Raamatun AUKTORITEETTIIN PERUSTUVA.

Aletaan nyt tarkastella kyseisiä kohtia tarkasti, rehellisesti ja rukoillen.

SAPATIN JÄLKEINEN PÄIVÄ

(1) *Evankeliumi Matteuksen mukaan 28:1*: ”Ja kun sapatiti oli päättynyt ja VIIKON ENSIMMÄISEN PÄIVÄN AAMU koitti, tulivat Maria Magdaleena ja se toinen Maria katsomaan hautaa.” Tässä löytyy ensimmäisen kerran Raamatussa mainittu ”viikon ensimmäinen päivä”. Matteus kirjasi tämän tekstin Pyhän Hengen inspiroimana kuusi vuotta Uuden Testamentin seurakunnan

synnyn jälkeen. Alkutekstin mukaisesti sapatin päivän jälkeen aika alkoi siirtyä KOHTI (kreikaksi, *sisään*) viikon ensimmäistä päivää. Eli tämä teksti myönnettävästi toteaa, että ”ristille nau-laamisen” jälkeisten kolmen päivän ja yön kuluttua sapatti oli *edelleen* yhden päivän ENNEN viikon ensimmäistä päivää—edelleen viikon seitsemäs päivä.

Tässä tuli todistetuksi yksi asia. Useat väittävät sapatin olevan ainoastaan ”yhden päivän seitsemästä”—eli että sen ei tarvinnut olla VARSINAINEN seitsemäs *viikonpäivä*, vaan ainoastaan seitsemäs osa ajanjaksoa, ja että samalla lailla sunnuntaikin täyttää saman vaatimuksen. Mutta tämä UUDEN Testamentin kohta, jonka Pyhä Henki kirjoitutti kuusi vuotta UUDEN Testamentin seurakunnan synnystä, sanoo suoraan, että kolme päivää kaikkien poistettujen asioitten jälkeen sapatti oli edelleen olemassa, ja se oli edelleen VIIKON seitsemäs päivä—päivän ennen VIIKON ENSIMMÄISTÄ PÄIVÄÄ. Joka rehellisin mielin haluaa hyväksyä Raamatun AUKTORITEETIN, täytyy myöntää ja uskoa luettuaan sen. Muutettiinkö tämä päivä myöhemmin?

(2) *Evankeliumi Markuksen mukaan 16:2*: ”Ja VIIKON ENSIMMÄISENÄ PÄIVÄNÄ he tulivat haudalle ani varhain, auringon noustessa.” Tässä meillä on Markuksen versio käynnistä haudalla auringonnousun aikaan. Se kirjattiin kymmenen vuotta ristiinnaulitsemisen jälkeen. Kyseinen viikon ensimmäinen päivä oli myös yhä ”sapatin JÄLKEEN”, jakeen 1 mukaisesti. Tämä teksti todistaa saman kuin edellinenkin—sen, että viikon ensimmäinen päivä ei ollut (kolme päivää ristiinnaulitsemisen jälkeen) sapatti, vaan sapatin JÄLKEINEN päivä. Sapatti oli edelleen viikon SEITSEMÄS päivä.

TAVALLINEN TYÖPÄIVÄ

(3) *Evankeliumi Markuksen mukaan 16:9*: ”Mutta ylösnousemisensa jälkeen hän varhain aamulla VIIKON ENSIMMÄISENÄ PÄIVÄNÄ ilmestyi ensiksi Maria Magdaleenalle, josta hän oli ajanut seitsemän riivaajaa.” Tässä kerrotaan, kuinka Jeesus ilmestyi Maria Magdaleenalle myöhemmin samana päivänä—sapatin JÄLKEISENÄ päivänä

Täytyy myöntää, että tässä tekstissä viikon ensimmäistä päivää ei kutsuta millään tavalla kristilliseksi sapatiksi.

Sitä ei kutsuta myöskään ”Herran päiväksi”. Siinä ei pyhitetä sunnuntaita, eikä sanota Jumalan pyhittäneen sitä. Sitä ei käsketä viettämään. Sitä ei eroteta ylösnousemuksen muistoksi, eikä mitään muuta tarkoitustakaan varten. Emme löydä minkäänlaista käskyä tai esimerkkiä, jotka kehottaisivat LEPÄÄMÄÄN—emme löydä auktoriteettia sunnuntain pitoon.

(4) *Evankeliumi Luukkaan mukaan 24:1*: ”Mutta VIIKON ENSIMMÄISENÄ PÄIVÄNÄ ani varhain he tulivat haudalle, tuoden mukanaan valmistamansa hyvänhajuiset yrtit.”

Tämä teksti kertoo saman tapahtuman kuin Matteuksen ja Markuksen evankeliumeissa, ja osoittaa, että nämä naiset saapuivat VIIKON ENSIMMÄISENÄ PÄIVÄNÄ *tekemään normaaliin viikonpäivään kuuluvia töitä*, SITEN KUN olivat levänneet sapattina ”*käskyjen mukaan*”. Edeltävässä lauseessa sanotaan, että ”palattuaan kotiinsa he valmistivat hyvänhajuisia yrttejä ja voiteita, *mutta sapatin he viettivät hiljaisuudessa lain käskyn mukaan.*” Voisiko väittää, että nämä naiset eivät vielä tienneet, että käskyt oli poistettu? Ei voi, koska tämä lause ei ole naisten lausuma, vaan PYHÄN HENGEN inspiroima. Jumala tiesi, *ettei* lakia ollut mitätöity. Tämä lause kirjattiin Raamattuun noin kolmekymmentä vuotta Uuden Testamentin seurakunnan perustamisen jälkeen! Jumala inspiroi lausuman, joka totesi suoraan, että sapatti oli käskyjen mukainen, tällaista ei voisi kirjata, jos käskyt olisi poistettu.

Tämä teksti todistaa, että sunnuntai oli tavallinen viikonpäivä kolme päivää ristiinnaulitsemisen jälkeen, lisäksi se todistaa, ettei sapatin lepoa ollut poistettu tuohon aikaan.

(5) *Evankeliumi Johanneksen mukaan 20:1*: ”Mutta VIIKON ENSIMMÄISENÄ PÄIVÄNÄ Maria Magdaleena meni varhain, kun vielä oli pimeä, haudalle ja näki kiven otetuksi pois haudan suulta.”

Tämä kirjattiin 63 vuotta ristiinnaulitsemisen jälkeen. Se on Johanneksen versio samasta haudalle menosta. Se vahvistaa edellä mainitut tosiasiat.

OLIKO TÄMÄ USKONNOLLINEN KOKOUS YLÖSNOUSEMUKSEN KUNNIAKSI?

(6) *Evankeliumi Johanneksen mukaan 20:19*: ”Samana päivänä, VIIKON ENSIMMÄISENÄ, myöhään illalla, kun opetuslapset olivat

koolla lukittujen ovien takana, juutalaisten pelosta, tuli Jeesus ja seisoi heidän keskellään ja sanoi heille: Rauha teille.”

Tarkastellaan tätä tarkemmin, sillä jotkut väittävät tämän olevan ylösnousemusta juhliivan uskonnollisen jumalanpalveluksen. Huomaa, että tässä on *sama* sapattia SEURAAVA viikon ensimmäinen päivä. Tässä oli Jeesuksen ensimmäinen tilaisuus ilmestyä opetuslapsille. Hän oli ollut heidän kanssaan kolme ja puoli vuotta JOKAISENA viikonpäivänä. Jeesuksen pelkkä ilmes-
tyminen ei voinut vakiinnuttaa mitään päivää sapatiksi.

Olivatko he kokoontuneet juhlimaan ylösnousemista ja vakiinnuttamaan sunnuntain kristilliseksi sapatiksi ylösnousemuksen kunniaksi? Tekstin mukaan he olivat kokoontuneet ”juutalaisten pelosta”. Juutalaiset olivat juuri vieneet heidän Herransa ja ristiinnaulinnat hänet. He olivat peloissaan. Ovet olivat lukossa, koska he pelkäsivät—ne oli luultavasti salvattu. Miksi he kokoontuivat? JUUTALAISTEN PELOSTA, tämän tekstin mukaan, ja lisäksi, koska he *asuivat yhdessä tässä yläsalissa* (Apostolien teot 1:13). He eivät olisi voineet kokoontua juhlimaan ylösnousemusta, sillä HE EIVÄT USKONEET, ETTÄ JEEBUS OLI NOUSSUT YLÖS (Evankeliumi Markuksen mukaan 16:14; Evankeliumi Luukkaan mukaan 24:37,39,41). Mikään tässä tekstissä ei kutsu päivää ”sapatiksi” tai ”Herran päiväksi” tai millään muullakaan nimellä. Mikään ei aseta sitä erilleen pyhäksi. Tällä raamatunkohdalla ei ole auktoriteettia muuttaa Jumalan käskyä!

EHTOOLLISPÄIVÄ—VAI TYÖPÄIVÄ—KUMPI?

(7) *Apostolien teot 20:7*: ”Ja kun VIIKON ENSIMMÄISENÄ PÄIVÄNÄ olimme kokoontuneet murtamaan leipää, niin Paavali, joka seuraavana aikoi matkustaa pois, keskusteli heidän kanssansa ja pitkitti puhettaan puoliyöhön saakka ja monta lamppua oli palamassa yläsalissa, jossa me olimme koolla.”

Tässä on vihdoin uskonnollinen kokous viikon ensimmäisenä päivänä. *Mutta se ei ollut SUNNUNTAI kokous!*

Huomaa, Paavali jatkoi puhettaan *puoli(keski)yöhön saakka!* ” ja monta LAMPPUA oli palamassa yläsalissa, jossa me olimme koolla.” Ajankohta oli AURINGONLASKUN JÄLKEEN, juuri ennen viikon ensimmäisen päivän keskiyötä. Noihin aikoihin viikon

ensimmäinen päivä ei *alkanut* keskiyöllä, kuten ihmisten aloitteesta nykyään. Se alkoi ja päättyi AURINGON LASKUN AIKAAN! Kaikki Raamatun päivät alkavat ja päättyvät AURINGON LASKUN AIKAAN. Senaikaisessa Rooman valtakunnassa ja vielä muutama sata vuotta myöhemmin päivät alkoivat ja päättyivät auringon laskuun. Päivän alku keskiyöllä oli paljon myöhäisempi käytäntö. Sen vuoksi tämä kokous ja Paavalin saarna tapahtuivat aikana, jota kutsumme LAUNTAI-ILLAKSI—se ei ollut lainkaan sunnuntaikokous!

Huomaa, kuinka *Today's English Version* kääntää lauseen kreikankielisestä alkuperäisversiosta oikeammin: ”*Lauantai-iltana* kokoontuimme yhteen syömään yhdessä. Paavali puhui ihmisille ja jatkoi puhumista keskiyöhön asti, koska oli lähdössä seuraavana päivänä.”

MIKSI PAAVALI JÄI KAUPUNKIIN?

Jatketaan kertomusta. Aloita lukeminen jakeesta 6: ”Mutta me purjehdimme *happamattoman leivän juhlan jälkeen* Filippiästä ja tulimme viidentenä päivänä heidän luoksensa Troijaan ja viivyimme siellä seitsemän päivää. Ja kun viikon ensimmäisenä päivänä olimme kokoontuneet murtamaan leipää, niin Paavali, joka SEURAAVANA PÄIVÄNÄ AIKOI MATKUSTAA POIS, keskusteli heidän kanssansa.”

Paavali kumppaneineen oli ollut Troaan-kaupungissa seitsemän päivää. Hänen matkakumppaninsa olivat lähteneet laivalla auringonlaskun jälkeen. Paavali jäi jälkeen jäähyväiskokousta pitämään. Hän saarnasi keskiyöhön saakka ”valmiina lähtemään seuraavana päivänä” päivän koittaessa—sunnuntaiaamuna auringonnousun aikaan—Paavali lähti matkalle (jae 11).

Katso, mitä hänen kumppaninsa tekivät: ”Mutta me menimme edeltäpäin ja astuimme laivaan ja purjehdimme Assoon. Sieltä aioimme ottaa Paavalin laivaan, sillä hän oli niin määrännyt, aikoen itse kulkea maitse” (jakeet 13–14).

Katso viereisen sivun karttaa. Paavalin matkakumppaneiden täytyi purjehtia kielekkeen ympäri—joka on noin 80–100 kilometrin matka. Paavali puolestaan kulki 31 kilometriä jalkaisin. Hän pystyi kävelemään matkan lyhyemmässä ajassa kuin purjehtijat, jonka johdosta Paavali saattoi jäädä muiden lähtiessä

pitämään vielä viimeisen jäähyväissaarnan ja viettämään aikaa seurakuntalaisten parissa.

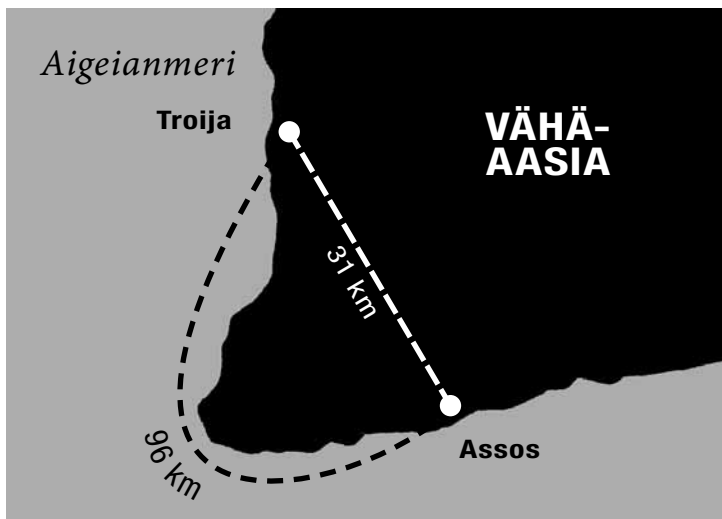
Näetkö, mitä itse asiassa tapahtui? Paavalin matkatoverien piti soutaa ja purjehtia. Tämä oli TYÖN TEKEMISTÄ. Paavali puolestaan saarnasi tänä lauantai-iltana aina keskiyöhön asti—*viikon ensimmäisenä päivänä*. He lähtivät purjehtimaan lauantai-iltana, SAPATTIN PÄÄTTYMISEN JÄLKEEN. Paavali jäi pitämään vielä viimeisen jäähyväissaarnan. Sunnuntai-aamun koittaessa Paavali lähti matkaan ja käveli 31 kilometrin matkan Trooaasta Assoon! Hän odotti, kunnes sapatti päättyi ennen kuin lähti suorittamaan tätä pitkää kävelymatkaa—joka oli aikamoinen päivämataka, jonka olet todennut, jos olet joskus kävellyt moisen matkan! Hän käveli matkan viikon ensimmäisenä päivänä! Eli se oli tavallinen työpäivä!

MITÄ ”MURTA A LEIPÄÄ” TARKOITTA A?

Mutta eikö edellinen teksti todista, aivan kuten monet nykyään väittävät, että opetuslapset pitivät ehtoollista aina viikon ensimmäisenä päivänä? EI OLLENKAAN!

Siinä ei ensinnäkään kerrota, että mitään tehtäisiin JOKAISENA viikon ensimmäisenä päivänä. Tässä puhutaan VAIN, mitä tapahtui eräänä viikon ensimmäisenä päivänä. Tässä ei kerrota mistään TAVOISTA, vaan mitä tapahtui, kun Paavali kumppaneineen päätti seitsenpäiväisen vierailunsa tässä kaupungissa.

Jeesus oli asettanut ”ehtoollisen” osaksi pääsiäistä, pesah, joka on vuotuisen ”happamattoman leivän” juhlan alussa. Heidän ei enää tarvinnut tappa a lampaita eikä syödä niiden käristettyä lihaa sen jälkeen kun Kristus, MEIDÄN pääsiäislampaamme oli uhrattu meidän takiamme. Muistoateria oli määrätty IKUISEKSI (2 Moosesen kirja 12:24). Viimeisellä pääsiäisaterialla Jeesus vaihtoi viinin hänen verensä muistoksi teurastetun lampaan sijaan. Hän vaihtoi käristetyn lampaan lihan happamattomaan leipään hänen rikotun ruumiinsa muistoksi. Opetuslapset jatkoivat pääsiäisen viettoa vuosittain, mutta ”Herran ehtoollisen” muodossa ja käyttivät leipää ja viiniä Kristuksen KUOLEMAN (1 Kirje korinttolaisille 11:2) MUISTONA (1 Kirje korinttolaisille 11:24), Herran kuolemaa julistaen siihen asti kun hän palaa jälleen. He jatkoivat happamattoman leivän juhlan viettoa (Apostolien teot 20:6).

Kyseisenä vuonna he viettivät happamattoman leivän juhlaa ja ”ehtoollis”—”jumalanpalvelusta Filippissä, jonka jälkeen he tulivat viidentenä päivänä Troijaan ja viipyivät siellä seitsemän päivää.

Sapatin päätyttyä, auringon laskettua ”viikon ensimmäisenä päivänä olimme kokoontuneet MURTAMAAN LEIPÄÄ.”

Ihmiset ovat olettaneet, että tämä ilmaus viittaa ”ehtooliseen”. Mutta huomaa! Paavali pitkitti puhettaan keskiyöhön asti. Heillä ei ollut minkäänlaista mahdollisuutta keskeyttää ja ”murtaa leipää” ennen keskiyötä. Kun Paavali ”meni jälleen ylös”—parannettuaan kolmannen kerroksen ikkunalta pudonnut nuorukaisen—hän ”mursi leipää JA söi” (jae 11).

Huomaa, kuinka tässä sanotaan ”mursi leipää JA söi”. Tämä leivän murtaminen ei ollut ehtoollisen viettämistä—se oli pelkästään aterian nauttimista. Tätä ilmaus oli yleinen ennen vanhaan aterioinnista puhuttaessa. Sitä käytetään edelleen jopa osissa Yhdysvaltoja.

Huomaa Luukkaan evankeliumin kohta 22:16, jossa Jeesus asettaa Herran ehtoollisen ja nauttii sitä opetuslastensa kanssa. Hän sanoo ”etten minä sitä enää syö, ennen kuin sen täyttymys tapahtuu Jumalan valtakunnassa”. Kuitenkin kulkiessaan Emmaukseen kahden opetuslapsensa kanssa ristiinnaulitsemista

seuraavana päivänä, ”kun hän oli ATERIALLA heidän kanssaan, että hän otti leivän, siunasi, *mursi* ja antoi heille” (Evankeliumi Luukkaan mukaan 24:30). Tässä Jeesus ”mursi leipää”, muttei se ollut ehtoollinen, jota hänen EI pitänyt nauttia. Se oli ateria—hän oli ”ATERIALLA”.

Huomaa Apostolin tekojen 2:46: ”Ja he olivat alati, joka päivä, yksimielisesti pyhäkössä ja *mursivat kodeissa leipää*, ja *nauttivat ruokansa* riemulla”. Tässäkin ”leivän murtaminen” tarkoitti ATERIOINTIA. Ei viikon ensimmäisenä päivänä, vaan JOKA PÄIVÄ.

Kun Paavali haaksirikkoutui matkalla Roomaan, merimiehet paastosivat pelosta, mutta ”Paavali kehotti kaikkia nauttimaan RUOKAA, sanoen: Tänään olette jo neljättätöistä päivää odottaneet ja olleet syömättä ettekä ole mitään ravintoa ottaneet. Sentähden minä kehoitan teitä nauttimaan RUOKAA, sillä se on tarpeen meidän pelastuaksemme... Tämän sanottuaan hän *otti leivän* ja kiitti Jumalaa kaikkien nähden, *mursi* ja rupesi syömään” (Apostolien teot 27:33–35). Tässä Paavali mursi leipää nälkäisille ei-uskovoille merimiehille.

Totuus on, ettei RAAMATUN ilmaisu ”murtaa leipää” tarkoita MISSÄÄN Herran ehtoollisen noudattamista. Kaikissa näissä teksteissä se tarkoittaa yksinomaan aterian nauttimista. Eli kun luemme Apostolien teoista 20:7,11, että ”opetuslapset kokoontuivat murtamaan leipää” ja kuinka Paavali ”mursi leipää ja söi”, tiedämme nyt Raamatun perusteella, että se tarkoitti aterian nauttimista eikä ehtoollisjumalanpalvelusta.

MISTÄ KERÄYKSESTÄ OLI KYSYMYS?

Käsitlemme nyt kahdeksatta ja viimeistä raamatunpaikkaa, jossa ilmaus ”viikon ensimmäinen päivä” ilmenee.

(7) *1 Kirje korinttilaisille 16:2*: ”Kunkin VIIKON ENSIMMÄISENÄ PÄIVÄNÄ pankoon jokainen teistä kotonaan jotakin talteen, säästäten menestymisensä mukaan.”

Voimme nähdä saman jakeen joidenkin kirkkojen pieniin kolehtikirjekuoriin painettuna. Meille kerrotaan, että tähän lauseeseen perustuu VIIKON ENSIMMÄISEN PÄIVÄN kolehtikeräys, joka on tarkoitettu kirkon työn tekemistä varten, pastorien palkkoja varten jne.

Aletaan lukea heti luvun ensimmäisestä jakeesta, jotta asia-yhteys käy selväksi.

”Mitä tulee keräykseen pyhiä varten, niin tehkää tekin samalla tavoin, kuin minä olen määrännyt Galatian seurakunnille. Kunkin viikon ensimmäisenä päivänä pankoon jokainen teistä kotonaan jotakin talteen, säästäten menestymisensä mukaan, ettei keräyksiä tehtäisi vasta minun tultuani.”

Tässä puhutaan keräyksestä—KETÄ varten—MITÄ tarkoitusta varten? Huomaa! *Ei* pastorille—ei evankelointityöhön—vaan ”keräykseen PYHIÄ VARTEN”. Jerusalemin köyhät seurakuntalaiset kärsivät kuivuudesta ja nälästä. He tarvitsivat RUOKAA—eivät rahaa. Huomaa, kuinka Paavali antoi samanlaiset ohjeet muillekin kirkkoille. Lue hänen ohjeensa roomalaisille:

”Mutta nyt minä matkustan Jerusalemiin viemään pyhille avustusta. Sillä Makedonia ja Akaia (jossa Korintin seurakunta sijaitsi) ovat halunneet kerätä yhteisen lahjan niille Jerusalemin pyhille ... Kun olen tehtäväni suorittanut ja heille *tämän hedelmän* perille vienyt, lähdän teidän kauttanne Hispaniaan” (Kirje roomalaisille 15:25–28).

Huomasitko? He eivät lähettäneet rahaa, vaan HEDELMIÄ laivalastilla Jerusalemin köyhille pyhille! (Tämä kreikan sana voi myös viitata viljaan, viiniin sekä muihin pilaantumattomiin elintarvikkeisiin).

Palataan nyt takaisin 1 Korinttolaiskirjeen 16 lukuun. Paavali puhuu siis PYHILLE tarkoitettuun keräykseen. Mitä kunkin käskettiin tehdä viikon ensimmäisenä päivänä? Katso itse! Käsketäänkö siinä tipauttaa kolikko jumalanpalveluksen kolehtihaaviin? Ei ollenkaan!

Siinä sanotaan: ”Pankoon jokainen teistä *kotonaan* jotakin TALTEEN”. Huomaa! PANKOON! TALTEEN! Pankoon talteen—ITSE*kotona!* Ei kirkkorakennuksessa—ITSEKSEEN—kotona.

MIKSI näin? ”Ettei KERÄYKSIÄ tehtäisi vasta minun tultuani.” Ihmiset KERRÄÄVÄT hedelmiä puutarhasta—he KERRÄÄVÄT vihanneksia maasta, TALTEEN PANTAVAKSI. Mutta rahojen haaviin panoa kirkossa, tai kymmenyksien luovuttamista kirjekuoressa ei voida kutsua KERRÄÄMISEKSI, vaan kolehdiksi.

Huomaa myös: ”Mutta kun olen saapunut teidän tyköenne lähetän minä *ne henkilöt*, jotka siihen sopivaksi katsotte, kirjeet mukanaan, viemään teidän rakkaudenlahjaanne *Jerusalemiin*; ja

jos asia on sen arvoinen, että minunkin on lähteminen, niin saat *he* lähteä minun kanssani” (jakeet 3-4).

Näytti siltä, että tarvittiin useita henkilöitä kantamaan tämä keräys Jerusalemiin, varastoimaan tuotteet ja panemaan ne talteen. Jos kyseessä olisi ollut kolehti pastoria tai evankeliumin julistamista varten, Paavali olisi toki voinut kantaa rahamäärän itse mennessään.

Eli myös viimeisessä Raamattu mainitsemassa kohdassa, ”VIIKON ENSIMMÄISEN PÄIVÄ” on tässäkin TYÖPÄIVÄ—hedelmien ja ruuan pelloilta ja puutarhasta keräämistä ja varastoimista varten. Näin tuli tehdä heti ENSIMMÄISENÄ viikon alussa, eli viikon ensimmäisenä päivänä, heti sapatin päätyttyä!

ILMAN RAAMATUN AUKTORITEETTIA

Tämän rehellisen katsauksen jälkeen voimme todeta, ettei YKSIKÄÄN ”VIIKON ENSIMMÄISEN PÄIVÄN” mainitseva teksti käske erottaa sitä lepopäiväksi. Mikään niistä ei pyhitä sitä, kutsu sitä sapatiksi eikä millään muulla pyhällä nimellä. JOKA kerta viikon ensimmäistä päivää kuvataan tavalliseksi työpäiväksi.

MILLÄÄN kerralla ei pidetty uskonnollista kokousta saarnoineen nykyistä SUNNUNTAITA vastaavana ajankohtana. Emme löydä YHDESTÄKÄÄN KOHDASTA RAAMATUN AUKTORITEETILLA nimitettyä sunnuntai jumalanpalvelusta! Raamatusta ei löydy ainuttakaan juhlapyhää sunnuntaina ylösnousemuksen kunniaksi.

Joskus Johanneksen ilmestyksen kohtaa 1:10 on käytetty raamatullisena auktoriteettina sunnuntaita ”Herran PÄIVÄKSI” kutsumiselle. Se sanoo: ”Minä olin hengessä Herran päivänä ja kuulin takaani suuren äänen, ikään kuin pasuunan äänen”. Tässä ei kuitenkaan sanota, että se on ”viikon ensimmäisenä päivä” tai ”sunnuntai”. Siinä ei puhuta MISTÄÄN tietystä viikonpäivästä, vaan ”Herran päivästä”—tulevasta VITSAUKSEN ajasta, joka kulminoituu Kristuksen paluuseen ja tuhatvuotiseen valtakuntaan. Tämä on Johanneksen ilmestyksen keskeinen AIHE. Mutta jos haluaa väittää tämän jakeen viittaavan tiettyyn ajanjaksoon, täytyy tutkia tarkemmin, MITÄ päivää RAAMATTU kutsuu HERRAN PÄIVÄKSI. Tämä teksti ei viitta MIHINKÄÄN viikonpäivään.

Jeesus sanoi olevansa SAPATIN Herra, ja jos hän on tämän päivän HERRA, se kuuluu hänelle, eli sapatiti on Herran päivä

(Evankeliumi Markuksen mukaan 2:28). Jesaja 58:13 kutsuu sapattia (viikon seitsemättä päivää) ”MINUN PYHÄPÄIVÄKSENI”. Jumala puhuu tässä. Sapatti on siis HERRAN PÄIVÄ.

Alkuperäisessä käskyssä 2 Mooseksen kirjassa 20:10 lukee: ”mutta *seitsemäs* päivä on HERRAN, SINUN JUMALASI sapatti.” Siinä ei sanota MINUN päiväni, tai sinun päiväsi. Sunnuntai on MINUN päiväni, samoin maanantai sekä viikon muut päivät. Ne on tarkoitettu työntekoon ja muita tarpeita varten. Mutta seitsemäs päivä EI ole MINUN—SE ON Herran! Se kuuluu Herralle. HERRA TEKI SEN PYHÄKSI ja käski meidän SÄILYTTÄÄ sen sellaisena. Meillä ei ole oikeutta omia sitä omia tarpeitamme varten. Se on HÄNEN PÄIVÄNSÄ!

UUDEN TESTAMENTIN TODELLINEN SAPATTI!

Etsitään nyt Uudesta Testamentista, MINKÄ PÄIVÄN Paavali piti ja käski pakanakäännynnäisiä pitämään.

Katsotaan ensin, minä päivänä Paavali ja Barnabas saarnasivat pakanoille:

(1) *Apostolien teot 13:14–15, 42–44*: ”Mutta kun he vaelsivat Pergestä eteenpäin ja saapuivat Pisidian Antiokiaan; ja he menivät synagoogaan SAPATINPÄIVÄNÄ ja istuutuivat. Ja sittenkuin lakia ja profeettoja oli luettu, lähettivät synagoogan esimiehet sanomaan heille: Miehet, veljet, jos teillä on joku kehotuksen sana kansalle, niin puhukaa.”

Niin Paavali nousi ylös ja puhui ja julisti heille Kristusta.

”Kun he (juutalaiset, alkuperäinen käännös) lähtivät ulos, pyydettiin heitä (PAKANAT pyysivät heitä, alkuperäinen käännös) puhumaan näitä asioita TULEVANAKIN SAPATTINA. Koska Paavali julisti heitä ”pysymään Jumalan *armossa*”, tässä oli otollinen hetki selvittää näille pakanoille, että sapatti oli poistettu. Miksi hän halusi odottaa viikon ajan ja saarnata PAKANOILLE SEURAAVANA SAPATTINA? Jos sapatti olisi vaihdettu sunnuntaiksi, miksei Paavali kertonut heille, ettei heidän tarvitsisi odottaa kokonaista viikkoa, vaan että seuraava päivä, sunnuntai, oli varsinainen jumalanpalveluspäivä? Huomaa, mitä Paavali teki.

”SEURAAVANA SAPATTINA kokoontui lähes koko kaupunki kuulemaan Jumalan sanaa.” Paavali odotti seuraavaan viikkoon, sunnuntain yli, ja saarnasi PAKANOILLE *sapattina*.

PAKANAT KOKOONTUIVAT SAPATTINA

(2) *Apostolien teot 15:1–2,14–21*: Lue koko teksti tarkasti. Tietyt miehet tulivat Juudeasta Antiokiaan opettaen, että pakanakäännynnäisten täytyy ympärileikkauttaa itsensä ja noudattaa Mooseksen lakia, jotta pelastuisivat. Paavalin ja Barnabaan sekä heidän välillään nousi aikamoinen kiista. Päätettiin, että Paavali ja Barnabas tapaisivat apostolit ja vanhimmat Jerusalemissa asian johdosta.

Jerusalemien konferenssissa Jaakob julisti päätöksen.

”Sentähden minä olen sitä mieltä, ettei tule rasittaa niitä, jotka pakanuudesta kääntyvät Jumalan puoleen, vaan *heille kirjoitettakoon*, että heidän pitää karttaman epäjumalien saastuttamaa ja haureutta ja lihaa, josta ei veri ole laskettu, sekä verta” (jakeet 19–20).

Hän ei sanonut, että heidän piti noudattaa kymmentä käskyä. Kiista ei koskenut kymmentä käskyä—vaan ainoastaan ympärileikkausta koskeva lakia, joka oli täysin ERILLINEN laki. Hän vain mainitsi neljä kiellettyä asiaa, muissa asioissa heidän ei täytynyt noudattaa erillistä Mooseksen lakia.

Miksi KIRJOITTAA tästä asiasta heille? Huomaa!

”... Sillä Mooseksella on ammoisista ajoista asti joka kaupungissa julistajansa; luetaanhan häntä synagoogissa JOKAISEN SAPATTINA” (jae 21).

Ymmärrätkö? Mooseksen lakia—Raamatun viittä ensimmäistä kirjaa—opetettiin synagogassa JOKA SAPATTI. Apostolit KIRJOITTIVAT ainoastaan näistä asetuksista, KOSKA PAKANAKÄÄNNYNNÄISET MENIVÄT SEURAKUNNANKOKOUKSEEN SAPATTINA. He kuulivat, kuinka Jumalan lakia luettiin ja selitettiin joka sapatti synagogissa, eivätkä tarvinneet lisäohjeita. Tästä opimme, että PAKANAKRSTITTYJEN TÄYTYI ALKAA VIETTÄÄ SAPATTIA SEKÄ OSALLISTUA JUMALANPALVELUKSIIN SAPATTINA! Apostolien kirje ei nuhdellut heitä heidän sapatinviettoaan koskien.

Asia on erittäin merkittävä, koska PAKANAT EIVÄT KOSKAAN ENNEN OLLEET VIETTÄNEET SAPATTIA. Nämä ei-juutalaiset ALKOIVAT siis sapatinvieton *Paavalin ja Barnabaan julistuksen toimesta tehtyään parannuksen!*

SAPATTI FILIPISSÄ

(3) *Apostolien teot 15:1–2,14–21*: Tässä Paavali ja Silas ovat Filipissä. ”Siinä kaupungissa me viivymme muutamia päiviä. Ja

SAPATINPÄIVÄNÄ me menimme kaupungin portin ulkopuolelle, joen rannalle, jossa arvelimme olevan rukouspaikan, ja istuimme sinne ja puhuimme kokoontuneille naisille. Ja eräs Lyydoa niminen purppuranmyyjä Tyatiran kaupungista, jumalaapelkäävä nainen, oli kuulemassa; ja Herra avasi hänen sydämensä ottamaan vaarin ... ja hänet kastettiin.”

Tässäkin Paavali kumppaneineen odottaa sapatin tuloon asti, ennen kuin meni kokoontumispaikalle saarnaamaan. Tämä nainen, luultavasti ei-juutalainen, kääntyi uskoon. Tekstistä käy ilmi, että TAPANA OLI kokoontua siellä sapattina ja että Paavalin ja hänen tovereittensa TAPANA OLI mennä rukous ja jumalanpalveluspaikalle sapatin koittaessa.

PAAVALI TYÖSKENTELI VIIKOLLA JA HÄN PITI MYÖS SAPATIN

(4) *Apostolien teot 18:1–11*: ”Sen jälkeen Paavali lähti Ateenasta ja meni Korinttoon. Siellä hän tapasi erään Akylas nimisen juutalaisen ... ja hänen vaimonsa Priskillan ... ja meni heidän luoksensa. Ja kun hänellä oli sama ammatti kuin heillä, jäi hän heidän luoksensa, ja he tekivät työtä yhdessä; sillä he olivat ammatiltaan teltantekijöitä. Ja hän keskusteli synagoogassa JOKAISENA SAPATTINA ja sai sekä *juutalaisia että kreikkalaisia* uskomaan.”

Jos Uudesta Testamentista löytyisi edes *yksi kohta*, joka osoittaisi auktoriteetilla sunnuntain vieton samoin kuin yllä olevan sapatin pidon, niin meillä olisi Raamatun AUKTORITEETTI takanamme! Tässä Paavali TYÖSKENTELI viikolla ja meni jumalanpalvelukseen ja opetti niin juutalaisia kuin EI-JUUTALAISIAKIN *joka* SAPATTINA.

Käsky kuuluu: ”Kuusi päivää tee työtä ja toimita kaikki askareesi”, se sanoo myös ”Muista pyhittää sapatti”. Se käskää yhtä lailla tehdä työtä kuusi päivää viikossa kuin levätä seitsemäntenä. Jos lepopäivä olisi muutettu toiseksi, Paavalin olisi täytynyt tehdä työtä sapattina voidakseen mennä jumalanpalvelukseen ja saarnata joka sunnuntaina. Tässä hän kuitenkin TYÖSKENTELI viikolla ja meni seurakunnankokoukseen JOKA SAPATTINA saarnaamaan.

Hän julisti Kristusta ja valtakunnan evankeliumia. Kun juutalaiset alkoivat vastustaa ja herjata, hän jätti heidät ja julisti AINOASTAAN PAKANOILLE (jae 6), ja niin hän *viipyi siellä vuoden*

ja kuusi kuukautta (jae 11)—työskennellen viikolla—ja JOKA SAPATTI—julisti AINOASTAAN pakanoille!

Onko tätä PAREMPAA todistetta olemassa? Voiko Raamatusta löytyä VAHVEMPAA todistetta kuin tämä, joka kertoisi, mikä on UUDEN Testamentin aikainen todellinen sapatinpäivä? Puolentoista vuoden ajan Paavali jatkoi viikolla työskentelyä—kuutena päivänä—sunnuntai mukaan luettuna—ja julisti yksinomaan PAKANOILLE JOKA SAPATTINA! Tällainen oli varmasti hänen tapansa! Hän ei olisi voinut toimia näin, jos sapatiti olisi poistettu tai muutettu.

Paavali KÄSKI Korintin kristittyjä, jotka olivat entisiä pakanoita: ”Olkaa minun seuraajiani, niin kuin minä olen Kristuksen seuraaja” (1 Kirje korinttilaisille 11:1).

Ja Paavali ”*tapansa mukaan*” meni sisälle heidän luoksensa ja keskusteli KOLMENA SAPATTINA heidän kanssansa, lähtien kirjoituksista” (Apostolien teot 17:2). Sapatinpito oli hänen TAPANSA, KÄYTÄNTÖNSÄ, kuten jo Paavalin 84 pitämän sapatiti kautta totesimme.

Noudattiko hän Jeesuksen tapaa näin tehdessään? VARMASTI! Jeesus, ”*meni tapansa mukaan... SAPATINPÄIVÄNÄ* synagogaan” (Evankeliumi Luukkaan mukaan 4:16).

Tämä oli Jeesuksen käytäntö. Paavali noudatti Jeesuksen tapaa ja KÄSKI ei—juutalais—kristittyjä tekemään samoin.

Hämmästyttävä totuus kristillisestä yhteydestä

HUOMAA toinen syy, miksi *ainoastaan oikea sapatti* voi olla kristillinen yhteen kokoontumisen päivä. Jeesus Kristus sanoi Johanneksen evankeliumin 15 luvussa: ”Minä olen totinen viinipuu, ja minun Isäni on viinitarhuri” (jaa 5). Meidän käsketään pysyä hänessä, tai, hengellisesti, emme voi tehdä mitään. Viinipuun oksa ei voi tuottaa viinirypäleitä ellei se ole yhteydessä viinipuun runkoon.

PYHÄ YHTEYS

Huomaa 1 Johanneksen kirjeen ensimmäisestä luvusta, mihin kristillinen yhteys perustuu: ”Minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me myös teille julistamme, *että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme ja meillä olisi yhteys Isän ja hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen kanssa ...* Jos sanomme, että meillä on yhteys hänen kanssaan, mutta vaellamme pimeydessä (eli toimimme hänen käskyjään vastaan), niin me valhettemme, emmekä tee totuutta: Mutta *jos* me valkeudessa vaellamme (jos ELÄMME RAAMATUN joka sanan MUKAISESTI ja NOUDATAMME hänen lakiansa, emmekä vain ole sen kuulijoita—jos TOTTELEMME), niin kuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä” (1 Johanneksen kirje 1:3,6-7).

Aito kristillinen yhteys on mahdollista vain silloin, kun jokainen yksittäinen kristitty liittyy Kristukseen ja Isään—samalla tavalla kuin viiniköynnöksen oksa kiinnittyy runkoon.

Mikä liittää viiniköynnöksen lukuisat oksat toisiinsa? Kun *ihmiset* kokoontuvat *itse päättämänä ajankohtana* ja MUODOSTAVAT ITSE seurakuntaryhmän, Kristus *ei* ole heidän keskellään tässä kokouksessa. Hän ei koskaan asettanut LÄSNÄOLOAAN tällaiseen päivään! Tällaiset ihmiset ovat kuin kasa viininoksia, jotka yrittävät liittyä toisiinsa!

KUINKA saimme tietää, että Jeesus Kristus asetti *läsnäolonsa* sapattiin? HÄN LEPÄSI sapattina ja siunasi sen—hän asetti sen erilleen pyhää päämäärää ja tarkoitusta varten, OMAKSI päiväkseen—hän pyhitti sen ja teki siitä PYHÄN AJANJAKSON.

Kuinka hän teki siitä PYHÄN? Muistathan, kun Mooses seisoi PYHÄLLÄ PAIKALLA tulen liekeissä olevan orjantappurapensaana edessä (2 Mooseksen kirja 3:1-5)—*koska Kristus oli läsnä tässä paikassa*. Kristuksen läsnäolo tekee paikan tai asian PYHÄKSI—samoin ME voimme olla PYHIÄ jos, *ja vain jos Kristus on* meissä *läsnä* Pyhän Hengen kautta—eli *Kristuksen läsnäolo* sapattina tekee tämän ajanjakson pyhäksi.

Vanhan Testamentin HERRA, SANA (kreikan kielellä *logos*) (Evankeliumi Johanneksen mukaan 1:1-3) tehtiin lihaksi (jae 14) ja hänelle annettiin nimeksi Jeesus Kristus noin 4000 vuotta sen jälkeen kun hän lepäsi alkuperäisenä sapattina ja pyhitti sen läsnäolollaan. Maan päälläkin hän ”*piti tapansa mukaan*” sapa-tinpäivän ollen sinä läsnä.

Hän ei muuttanut tapaansa. Jeesus Kristus on edelleen SAMA TÄNÄÄN (Kirje heprealaisille 13:8).

Eli *Hän on läsnä PÄIVÄNÄÄN* tänään, aivan kuten aikojen alussa. Kun Jumalaa tottelevaiset lapset liittyvät Kristukseen—jokainen yksilöllisesti Kristuksen kanssa tottelevaisesti kulkien—kun he kokoontuvat Hänen pyhänä päivänään, heillä on *yhteys* KRISTUKSEN kanssa, joka on heidän keskellään *hengessä läsnä!* KRISTUS sitten yhdistää jäsenet ITSENSÄ JA ISÄN JUMALAN YHTEYTEEN!

Kun ryhmä kokoontuu puolestaan sunnuntaina, Kristus ei ole läsnä tuona päivänä! Voit väittää vastaan ja kieltäytyä hyväksymästä näitä tosiasioita, mutta kohdatessasi Kristuksen tuomiolla, sinut tuomitaan tämän *totuuden* perusteella!

VOIKO KRISTUSTA PALVOA TURHAAN?

Entä jos joukko kokoontuu sunnuntaina—tai perjantaina—jumalanpalvelukseen yleisellä paikalla tai kirkossa?

KUUNTELE TARKASTI! Raamattusi sanoo: ”Jumala on Henki; ja jotka häntä rukoilevat, niiden tulee rukoilla *hengessä ja TOTUUDESSA*” (Evankeliumi Johanneksen mukaan 4:24).

Mitä tämän maailman kirkot asiasta sanovat? ”Palvo Jumalaa omantuntosi mukaan.” TÄLLAINEN ON JUMALAN SANAN VASTAISTA!

Kuinka voit palvoa jumalaa *Hengessä ja totuudessa*? Mikä on TOTUUS? Jeesus sanoi suoraan: ”SINUN SANASI ON TOTUUS.” RAAMATTU on Jumalan Sana!

RAAMATUN auktoriteetti käskee kokoontumaan jumalanpalvelukseen *ainoastaan sapattina*, Jumalan *viikoittaisena* pyhäpäivänä. Raamattu perustuu JUMALAN AUKTORITEETTIIN! MILLÄ AUKTORITEETILLA IHMISET KOKOONTUVAT SUNNUNTAINA?

Jumalaa palvotaan *hengessä ja TOTUUDESSA*. Häntä tulee palvoa tavalla, jolla hän haluaa ja ajankohtana (seurakunnan kokoontumisen ajankohtaa koskien), jona hän SANASSAAN käskee, joka on TOTUUS!

Jumala asetti vain yhden ainoan päivän erilleen. Tämä päivä TUNNISTAA HÄNET LUOJAKSI! Hän asetti sen erikseen ja SIUNASI SEN! Siunaukseksi, fyysistä lepoa vasten, hengellistä virkistymistä varten!

Ja tämän päivän, jona lakkaamme työmme ja aherruksemme, HÄN asetti erilleen ”pyhäksi KOKOUKSEKSI” (3 Mooseksen kirja 23:2-3), joka on KUULUTETTU KOKOONTUMINEN, ja meidän on *käsketty* olemaan sinä läsnä. Tänä samaisena pyhänä päivänä hän on hengellisesti *läsnä*. Hän asetti yhteistä jumalanpalvelusta *varten* päivän, joka identifioi meille Jumalan, KETÄ meidän tulee palvoa!

MIKÄÄN TOINEN PÄIVÄ EI VOI TÄYTTÄÄ TÄTÄ SUURTA TEHTÄVÄÄ!

Aivan, JUMALALLA on *syynsä* sapatin viettoa varten—sillä on TARKOITUS!

Ne, jotka kokoontuvat palvomaan Jumalaa ja Herraamme Jeesusta Kristusta JUMALAN SANAN vastaisesti joko väärällä

tavalla tai vääränä aikana, eivät palvo häntä *hengessä ja TOTUUDESSA*. Jumala ei hyväksy heidän jumalanpalvelustaan.

Oletko tajunnut, että Kristus sanoi, että voit todistaa hänen nimeään ja kutsua itseäsi kristityksi *turhaan*, ja voit myös *PALVOA HÄNTÄ—turhaan*, ja olla ”pelastumatta”

Kuuntele näitä Kristuksen sanoja: ”Mutta *turhaan* he palvelevat minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä. Te hylkääte Jumalan käskyn ja noudatatte ihmisten perinnäissääntöä. ..te kumoatte Jumalan käskyn noudattaaksenne omaa perinnäissääntöänne” (Evankeliumi Markuksen mukaan 7:7-9).

Sunnuntaijumalanpalvelus on IHMISTEN *perinnäissääntöjen mukaista*—ja pakanallista perua! Ne, jotka noudattavat näitä, *hylkäävät JUMALAN käskyt*, kieltäytyvät *pitämästä* sapatin päivän pyhänä, ovat syyllisiä ja *TEKEVÄT SYNTIÄ*, ja *TÄLLAINEN JUMALANPALVELUS ON TÄYSIN TURHAA!*

Jeesus Kristus sanoi näin!

EI-”JUUTALAINEN” SAPATTI

Monet ovat lukeneet ja kuulleet, kuinka sapatia kutsutaan ”juutalaiseksi sapatiksi” niin monta kertaa, että heidän mieleensä nousee vasta-ajatus heti kun he lukevat sapatista Raamatun lauseista huolimatta—*JUMALAN käskyistä huolimatta*. Moni järkeilee, että vaikka sapatia on pyhä—vaikka sapatia—liitto on olemassa—se ei koske *MINUA*, se tarkoitettiin juutalaisille—ja minä en ole juutalainen.

Kyllä vain, kaikki koskee *MYÖS SINUA!*

Jeesus Kristus sanoo: ”Sapatia tehtiin *IHMISTÄ varten*—koko ihmiskuntaa varten! Muistathan? Se tehtiin, kun *IHMINEN LUOTIIN*—Aadamin aikaan! Noihin aikoihin ei ollut juutalaisia! Ikuinen Jumala ei ole asettanut yksiä ehtoja juutalaisille ja toisia muille. Kukaan pakana ei voi tulla kristityksi, *ennen kuin* hänestä tulee *ISRAELILAINEN*—lue Efesolaiskirjeen kohdasta 2:11–22. Jumala kertoo Apostoli Paavalin kautta *EI-JUUTALAISILLE*: ”Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista... sillä kaikki te olette *YHTÄ* Kristuksessa Jeesuksessa. Mutta jos te (pakanat) olette Kristuksen omat, niin te siis olette Aabrahamin siementä (lapsia), perillisiä, lupauksen mukaan” (Kirje galatalaisille 3:28–29).

ääni vakuuttaa ankaran myrskyn keskellä, että kaikki on hyvin.

36. Uskon ohjesäännön, tai pätevän ohjeen tarvaaseen tulee kyetä opastamaan kaikissa pelastukseen vaadittavissa totuuksissa. Raamatun tekstit eivät yksin sisällä kaikkia totuuksia, joihin kristityn tulee uskoa, eivätkä myöskään selvästi määrää kaikkia velvollisuuksia, joita hän on velvollinen noudattamaan. Muiden esimerkkien ohella, eikö jokainen kristitty ole velvoitettu pyhittämään sunnuntaita ja välttämään sinä päivänä tarpeetonta työntekoa? Eikö tämän lain noudattaminen ole yksi merkittävimmästä pyhistä velvollisuuksistamme? Vaikka lukisit Raamatun Mooseksen kirjasta Ilmestyskirjaan, et löydä ainoatakaan riviä, joka vahvistaisi sunnuntain pyhittämisen. Raamatun kirjoitukset vahvistavat uskonnollisen lauantain vieton, päivän, jota emme milloinkaan pyhitä.

Katolinen kirkko opettaa oikein, että Herramme ja hänen apostolinsa tähdensivät tiettyjä tärkeitä uskonnollisia velvoitteita, joita inspiroidut kirjoittajat eivät ole kirjanneet.¹ Esimerkiksi käytäntöä, että useimmat kristityt rukoilevat Pyhää Henkeä, ei löydy mistään kohta Raamatusta.

Meidän tulee sen takia päätellä, etteivät Raamatun tekstit yksin voi olla riittävä uskon ohje ja säännös, koska ne eivät voi kaikkina aikoina olla jokaisen kysyjän ulottuvilla; koska ne eivät ole selviä eivätkä ymmärrettäviä itsessään edes kaikkein tärkeimmissä asioissa, ja koska ne eivät sisällä kaikkia pelastukseen tarvittavia totuuksia.

¹ Ks. Joh. xxi. 25; II. Tess. ii. 14.

Raamatusta *ei löydy* mistään termiä ”*juutalainen sapatti*”! Se on *pilkallinen, ivallinen*, kuvaus. Kristuksen kuvaamat ei-kristityt, ”sudet lampaiden vaatteissa”, keksivät sen. He halusivat harhauttaa ihmisiä levittämällä ennakkoluuloja Jumalan totuutta vastaan. Jumalan sanan vastustajat, pakanauskon levittäjät, väärät profeetat, PETTÄJÄT, alkoivat saattaa sapatin epäilyksen alaiseksi, harhauttaa ihmiset epäselvän kielen ja terminologian kautta.

Tämä *EI OLE RAAMATUN KIELTÄ!*

Mahdollisesti jopa suurimman osan mieli on niin kieroutunut tuon ala-arvoisen termin takia, että lukijan on vaikea ymmärtää ja myöntää lukemaansa selvä totuutta RAAMATUSTANSA!

Lue uudestaan Efesolaiskirjeen kohta 2:11–12. SINUSTA TÄYTYY TULLA ISRAELILAINEN PELASTUKSESI! Olet kuullut paljon *totuudenvastaista* ja *raamatunvastaista* opetusta, jonka johdosta olet olettanut pelastuksen olevan pakanoille tarkoitettu. SE EI OLE!

Kaikki LUPAUKSET annettiin ISRAELILLE. Miksi?

Kuuntele! Lue tarkasti ja YMMÄRRÄ! Kaikki kansakunnat alkoivat noudattaa jumalanvastaisia, pakanallisia uskontoja. Tällaisen Jumalan hylänneen maailman keskellä Jumala nosti esiin Mooseksen aikakaudella Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin lapsista, erityisen kansan itselleen—*valoksi* uskottomille pakanoille. Nimi pakana, englanniksi *gentile*, TARKOITTAAPÄÄUSKOISTA.

Jumala paljasti tälle erikseen kutsutulle kansalle elämäntäpansa—ja *heidän* kuuluivat LUPAUKSET, joihin kuuluu pelastus (Kirja roomalaisille 9:4). Mutta kun synnyltään pakana katuu, vastaanottaa Kristuksen ja Jumalan PYHÄN Hengen, hänestä tulee hengellisesti israelilainen, Aabrahamin lapsi, ja perillinen lupausten mukaan (Kirje galatalaisille 3:28–29).

Pelastus on juutalaisista (Evankeliumi Johanneksen mukaan 4:22). Pelastus on puolestaan tarkoitettu JOKAISELLE, joka uskoo (*elävän* uskon, ei kuolleen uskon omaavalle)—juutalaiselle ensin, sitten myös pakanalle (Kirje roomalaisille 1:16).

Et voi pelastua, *ellet* tule, hengellisesti, JUUTALAISEKSI! (Kirje roomalaisille 2:28–29). Kaikki syntyperältään israelilaiset ovat tottelemattomuutensa johdosta *menettäneet* Jumalan lupaukset ja pelastuksen—mutta voivat saada ne uudestaan, kaikkien muiden lailla, *Kristuksen kautta!* (Kirje roomalaisille 11:17–18, 23–26).

Tosi kristittyjen on aika poistaa sydämeästään juutalaisten vastaiset ennakkoluulot sekä vihan siemen.

ONKO KRISTUS SINUSSA?

Kysyn vielä kerran, ONKO VÄLIÄ, *minkä* päivän pyhittää, vai *pyhittääkö* ollenkaan?

RAAMATTU MÄÄRITTELEE KRISTITYN henkilöksi, joka on vastaanottanut Jumalan Pyhän Hengen lahjan ja jota Pyhä henki johtaa. Toisin sanoin KRISTUS TEISSÄ, KIRKKAUDEN TOIVO (Kirje kolossalaisille 1:27).

Pyhä Henki on elämän tuova Henki, joka lähtee ISÄSTÄ Jumalasta, sekä KRISTUKSESTA! SINUSSA asuva PYHÄ HENKI antaa sinulle *rakkauten, voiman, uskon* ja ikuisen KRISTUKSEN *elämän*—ja KRISTUKSEN MIELEN (Kirje filippiiläisille 2:5).

Se tarkoittaa kirjaimellisesti sitä, että itse Kristus asuu SINUSSA—ei henkilökohtaisesti, vaan HENGESSÄ (Kirje galatalaisille 2:20). Jeesus Kristus on Pelastaja, joka tulee kirjaimellisesti meidän *sisällemme*—mieliimme—ja puhdistaa ja pelastaa meidät *sisältä käsin!*

SE TARKOITTA A, ETTÄ JEEBUS KRISTUS ELÄÄ *elämänsä MEIDÄN SISÄLLÄMME!* Tai se tarkoittaa, että me sallimme Jeesuksen Kristuksen elää *meissä* elämämme!

JOS Jeesus Kristus elää SINUSSA (Kristuksen täytyy elää parannuksen tehneessä kristityssä!), voiko hän, *sinussa*, rikkoa Oman Pyhän Päivänsä ja viettää pakanallista päivää?

MAHDOTONTA!

Jeesus Kristus ei ole muuttunut. Hän on SAMA eilen, tänään ja iankaikkisesti (Kirje heprealaisille 13:8)!

KRISTUS *teki* sapatin. KRISTUS lepäsi tuona ensimmäisenä sapattina! IANKAIKKISESTA JUMALASTA (YHVH) tuli Kristus, joka puhui israelilaisille sapattina (2 Mooseksen kirja 16). KRISTUS piti sapatin *tapansa mukaisesti* (Evankeliumi Luukkaan mukaan 4:16).

Jeesus Kristus on aina *asettanut läsnäolonsa* Omaan Pyhään Päiväänsä! JOS Kristus on SINUSSA—Hän sinussa ei voi viettää mitään muuta päivää! Ja JOS nyt luettuasi totuuden tästä kirjasta, esität verukkeita, kapinoit ja kieltäydyt *säilyttämästä* pyhän Kristuksen Pyhäpäivän pyhänä, niin hänen absoluuttiseen

auktoriteettiinsa nojaten, sanon sinulle suoraan, ettei hän voi olla SINUSSA!

Asia on näin tärkeä!

Jumala antaa Pyhän Henkensä AINOIASTAAN niille, JOTKA TOTTELEVAT HÄNTÄ (Apostolien teot 5:32)! Jumalan Pyhän Hengen lahjan saamisen ehtona on: TEE PARANNUS ja ota KASTE (Apostolien teot 2:38).

Synti on laittomuus, Jumalan lain rikkominen (1 Johanneksen kirje 3:4). Tämä laki on *hengellinen* (Kirje roomalaisille 7:14). Synnin rangaistus on—ikuinen—KUOLEMA (Kirje roomalaisille 6:23)! Tämän lain neljäs käsky käskee sinua MUISTAMAAN sapatin, *pyhittämään, säilyttämään* (engl. *keep it*) sen PYHÄNÄ! Se sanoo myös, että viikon *seitsemäs* päivä, ei sunnuntai ensimmäinen päivä, on ikuisen JUMALASI sapati! Ja *viikon seitsemäs* päivä—joka on päivää *ennen viikon* ensimmäistä päivää (Evankeliumi Matteuksen mukaan 28:1)—ei MIKÄ TAHANSA *seitsemäs* päivä—eikä mikä tahansa *seitsemästä* viikonpäivästä.

Asiasta ei voi pyristellä pois! Tottelemattomat eivät PÄÄSE KARKUUN! Jumalan lait ovat jatkuvasti toiminnassa! Jumala ei tarvitse ihmispoliisia sinun pidättämisesi! Et tule kohtamaan ihmistuomioistuinta 12 erehtyväisine päättäjineen.

ULOSPÄÄSYÄ EI OLE! Tässä asiassa olet tekemisissä IANKAIKISEN JUMALAN kanssa!

Jumala on RAKKAUS! Jumala rakastaa ihmiskuntaa. Jumala rakastaa SINUA! Jumala pyhitti sapatinsa tarkoituksellisesti—jotta SINÄ pysyisit YHTEYDESSÄ Häneen! Hänen LAKINSA on RAKKAUS. Tarvitaan *rakkautta* täyttämään se! Tarvitaan *hengellistä* rakkautta täyttämään *hengellinen* laki. Syntyessäsi sinulla ei ollut tällaista rakkautta. Jumala tarjoaa sitä sinulle ilmaiseksi—hänen OMAA RAKKAUTTAAN, ”vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen *kautta*” (Kirje roomalaisille 5:5). Kun antaudut, teet parannuksen ja uskot, Jumala *lupaa* hänen Pyhän Henkensä. Hänen Henkensä tuo sinulle hengellisen RAKKAUDEN, jolla voit täyttää hänen lakinsa!

Kuinka IHMEELLISTÄ!

Se pitää sinut YHTEYDESSÄ KRISTUKSEEN—läheisessä kontaktissa. Se antaa sinulle hänen TURVANSÄ, mielenrauhan, onnen ja yltäkylläisen elämän!

Mieleen voi nousta *vielä* vastustava ajatus: ”Kuinka voin elää, jos en voi edes sytyttää tulta sapattina, enkä voi syödä?”

YMMÄRRÄ! ”puiden kokoamista” ja ”tulen sytyttämistä” koskevat määräykset olivat osa SIVIILI tai RITUALISTISTA Mooseksen lakia—eivätkä kuuluneet HENGELLISEEN kymmenen käskyn lakiin!

Syntien *takia*—eli *koska* hengellistä lakia rikottiin—Jumala *lisäsi* 430 vuotta Aabrahamin jälkeen Mooseksen kautta fyysisen, materiaalisen lain, joka koostui rituaaleista ja seremonioista (Kirje galatalaisille 3:16–19). Tämä laki oli FYYSINEN ja siihen kuului eläinuhreja. Se oli Kristuksen uhrin ja Pyhän Hengen SIJAINEN, jota ei annettu Vanhan Testamentin israelilaisille. Pyhä Henki antaa meille, nyt, VOIMAN totella. Nämä rituaalit ja uhrin koostuivat *fyysisistä tehtävistä*—aamuisista, keskipäiväisistä sekä ilta-askareista—jotta israelilaiset olisivat oppineet TOTTELEMISEN TAVAN. MIKSI? Koska he eivät totelleet! *Fyysisten* rituaalien piti OPETTA HEITÄ TOTTELEMAAN! Tavat olivat ”oppi-isänä”, Kristuksen tuloon SAAKA (Kirje galatalaisille 3:24).

Kun TODELLISUUS saapui (Kristus—ja Pyhän Hengen lahja), sijaistoiminnat lakkasivat.

SAPATTI käsky on HENGELLINEN käsky. Se liittyy jumalanpalvelukseen, kokoontumiseen ja yhteyteen. Se kieltää meitä työskentelemästä viikonpäivinä ja ansaitsemasta rahaa—TYÖNTEOLLA.

Mutta sapatti tehtiin IHMISTÄVARTEN—SIUNAUKSEKSI ihmiselle! Siitä piti saada NAUTTIA—VIRKISTYÄ henkisesti siunatussa yhteydessä KRISTUKSEEN!

Jeesus Kristus PITI SAPATIN ihmisenä maan päällä ollessaan. Neljästä evankeliumista löytyy kokonaisia LUKUJA, joissa kirjaataan, KUINKA Jeesus opetti meille sapatinpitoa.

Jeesuksen aikaiset fariseukset noudattivat rabbien antamaa 65 tiukkaa säännöstä, jotka määräsivät mitä ”sai tehdä” ja ”mitä ei saanut tehdä”, ja jotka tekivät sapatista ”raskaan ikeen”. Jeesus Kristus pyyhkäisi nämä ihmisten antamat määräykset sivuun.

Eräänä sapattina hän kulki opetuslapsineen maissipellon halki. Opetuslapset poimivat maissinjyviä syödäkseen. Fariseukset valittivat tästä, mutta Jeesus nuhteli heitä—hän näytti, että oli OIKEIN tehdä vähäpätöistä työtä, kuten koota tai valmistaa

sapattiateria. Tämän tapauksen johdosta hän lausui: ”Sapatti tehtiin IHMISTÄ varten eikä ihminen sapattia varten”. Hän sanoi myös, että HÄN oli sapatin HERRA—sen takia sapatti on HERRAN PÄIVÄ!

Jeesus PARANSI sairaita sapattina. Tämä ei ollut ansiotyön tekemistä. Se oli armollinen teko—RAKKAUDEN teko. Jeesus sanoi, että sapattina on luvallista TEHDÄ HYVÄÄ.

Hän osoitti, että on luvallista jopa vetää härkä kuopasta lauantaina—mutta monet nykyihmiset ovat valmiita työntämään härkäparan kuoppaan perjantaina, että heillä olisi tekosyy vetää se sieltä pois sapattina! Jeesus edellytti meidän käyttävän harkintaa viisaasti—ja REHELLISESTI!

Monet lukijat kauhistuvat tässä vaiheessa ja sanovat—”En pysty noudattamaan sapattia, koska menetän TYÖPAIKKANI.”

Kerron tässä sinulle kokemuksesta! Olen nähnyt satoja vastaavanlaisia tapauksia! JUMALAN TOTTELEMISEEN vaaditaan elävää USKOA! USKOTKO todella HÄNEEN, jopa työtäsi koskien? Jollet usko, en takaa taalan vertaa, että vältät TULISEN JÄRVEN!

Älä koskaan tiedustele esimieheltäsi, voitko saada sapatin vapaaksi. Käytä harkintaasi—ja RUKOILE Jumalalta apua. Kerro en jälkeen esimiehellesi hiljaisella, totisella ja positiivisella tavalla, että oppimasi mukaan JUMALA PYHITTI ajanjakson perjantain auringonlaskusta lauantain auringonlaskuun, ja käski *pitämään* sen pyhänä. Kerro, että olet pahoillasi, jos asiasta aiheutuu hänelle harmia—mutta et pysty enää työskentelemään tänä ajanjaksona. Puhu ystävällisesti ja PÄÄTTÄVÄISESTI. Kerro, että olet valmis työskentelemään sunnuntaina sapatin sijaan.

Näkemieni SATOIJEN tapauksien myötä voin sanoa sinulle, että yhdeksän kymmenestä SÄILYTTI TYÖPAIKKANSI! Jos rukoulet ensin ja pyydät Jumalalta armoa työnantajasi edessä, ja sen jälkeen esität asiasi päättäväisesti, kohteliaasti ja ystävällisesti, harva työnantaja haluaa olla esteenä uskontosi vietoille!

Yhdeksän kymmenestä ei menettänyt työpaikkaansa vastoin ennako-odotuksia. Entä yksi kymmenestä? Lähes aina työnsä *menettänyt* LYÖSI PIAN PAREMMAN TYÖPAIKAN.

VOIT LUOTTAA JUMALAAAN!

Tässä on tarvitaan elävää USKOA sekä tottelevaisuutta!

Muista viimein, JUMALA päätti, *mikä* on syntiä—hän laittaa SINUT päättämään, *teetkö syntiä* vai TOTTELETKO!

PÄÄTÖS KUULUU SINULLE!

Päätös KUULUU SINULLE!

Olen tuonut sinulle Jumalan Sanan uskossa. Se ei ole aina suosittu. Et kuule sen sanomaa valtaenemmistöltä.

Mutta NYT SINÄ TIEDÄT! Sinut TUOMITAAN sen mukaan, mitä teet annetun tiedon perusteella!

Sinun täytyy tehdä oma päätöksesi. Kapinoimisesta seuraa ikuinen RANKAISU, ikuinen KUOLEMA. Jumala ei *pelasta* ketään ihmistä, joka ei alistu Jumalan HALLITTAVAKSI.

Sinun täytyy valita joko JUMALAN tie tai IHMISEN tie, jota ihminen kutsuu erheellisesti ”kristilliseksi”.

Minun vastuuni loppuu, kun olen SAATTANUT SANOMAN sinulle. Olen itkenyt ääneen. Olen korottanut ääneni. Olen TUONUT TIETOISUUTEESI tätä asiaa koskevat SYNTISI. Jumala kutsuu *sinua* parannuksen tekoon. Hän ei kuitenkaan pakota, vaan sinun täytyy tehdä itsenäisesti valintasi. Mitä kylvät, sitä myös niität.

Pelastut ARMON kautta. Jumala kuitenkin asettaa ehdot, joita noudattamalla saat kohdallesi tämän suurenmoisen ARMON—ja kapinoimalla joudut maksamaan KUOLEMAN TUOMION—ikuisesti!

MISSÄ SAPATTIA TULEE VIETTÄÄ?

Usein, kun ihmiset oppivat tuntemaan sapatin, he etsivät jonkun uskonnollisen ryhmän sitä muiden kanssa viettääkseen. Mutta *ei voi* liittyä mihinkä tahansa ”sapattikysymyksen” hyväksyneeseen uskontokuntaan. Se ei välttämättä ole AITO jumalan seurakunta.

Jumala käsksee, että etsimme, kunnes löydämme Jumalan ruumiin, seurakunnan—Jumalan voimallisen työn.

Vain YKSI tällainen seurakunta on olemassa!

Se tekee JUMALAN TYÖTÄ. Jeesuksen sanojen mukaa se on ”piskuinen lauma”, vainottu ja maailman halveksima. Mutta sillä on asialle omistautuneita ja tunnollisia, ohjattuja ja koulutettuja, virkaan asetettuja PASTOREITA eri puolilla maailmaa—valmiita ottamaan yhteyttä, käymään luonasi, valmiita vastaamaan sapatia ja Raamattua koskevia kysymyksiin—*JOS OTAT HEIHIN*

YHTEYTTÄ! Mutta kukaan ei **KOSKAAN** ota sinuun yhteyttä, jollet **ITSE** oma-aloitteisesti pyydä.

Jos kuitenkin päätät ottaa selvää ja haet **LISÄTIETOA** *aidosta* Jeesuksen Kristuksen perustamasta seurakunnasta, jota hän tänäkin päivänä johtaa—sinulla on mahdollisuus tavata pastori, jopa lähiaikoina.

Sadat—ja tuhannet—ovat *tehneet kääntymyksen*—heidän elämänsä on **MUUTTUNUT**—**JUMALAN TYÖN** tuloksena, *The WORLD TOMORROE*—radio—ja televisiolähetyksen kautta, *The PLAIN TRUTH*—lehden kautta, Ambassador Collegen raamattukirjekurssin kautta, sekä maailmanlaajuisen Jumalan seurakunnan (Worldwide Church of God) avulla. Jotkut eivät ole ymmärtäneet, että Jumalan kutsumat ja vihkimät pastorit voivat soittaa ja vastata kysymyksiin, ja ovat **LIITTUNEET** maailman moniin kirkkokuntiin. Ei ole mahdollista **LIITTYÄ** aitoon Jumalan seurakuntaan—**kaikkivoiva JUMALA liittää sinut.**

Jos sinulla on sapattia, kristillistä yhteyttä, oppia tai toimintoja—tai **MIKÄ TAHANSA** seurakuntaa, Raamattua tai kristillistä **ELÄMÄÄ** koskeva kysymys mielessäsi, kirjoita minulle. En pysty enää soittamaan ja vierailemaan luonasi henkilökohtaisesti (kuten tapanani oli ja kuinka mielelläni haluaisin), mutta Jumala on lisännyt monia aidon kutsun saaneita ja valittuja **KYKENEVIÄ** miehiä tehtävää varten.

Etsi **RAAMATUSTASI TOSIASIAT**, *sitten tee päätöksesi ja kulje JUMALAN* sinulle osoittamia askeleita.

YHTEYSTIEDOT

**Voit tilata kirjallisuutta tai ottaa yhteyttä
Philadelphia Church of God seurakunnan pastoreihin:**

Verkkosivu: www.pcog.org

**Pohjois-Amerikan sisäinen
ilmaisnumero:** 1-800-772-8577

KAIKKIEN ALUEIDEN OSOITETIEDOT

Yhdysvallat: Philadelphia Church of God, P.O. Box 3700,
Edmond, OK 73083

Kanada: Philadelphia Church of God, P.O. Box 400,
Campbellville, ON L0P 1B0

Karibian saaret: Philadelphia Church of God, P.O. Box
2237, Chaguanas, Trinidad, W.I.

Iso-Britannia, Eurooppa and Lähi-itä:
Philadelphia Church of God, P.O. Box 900, Northampton
NN5 9AL, United Kingdom

Afrikka: Philadelphia Church of God, P.O. Box 2969,
Durbanville 7551, South Africa

Australia, Tyynenmeren saaret, Intia ja Sri Lanka:
Philadelphia Church of God, P.O. Box 375, Narellan
N.S.W. 2567, Australia

Uusi-Seelanti: Philadelphia Church of God, P.O. Box
6088, Glenview, Hamilton 3246

Filippiinit: Philadelphia Church of God, P.O. Box 52143,
Angeles City Post Office, 2009 Pampanganga

Etelä- Amerikka: Philadelphia Church of God,
Attn: Spanish Department, P.O. Box 3700, Edmond, OK
73083 United States

FINNISH—Which Day is the Christian Sabbath?